

Ellen G. White
NOTITIES

April | Mei | Juni 2019

FAMILIE

Seizoenen

Inhoud:

2^e kwartaal 2019 – **De seizoenen van het leven – Het gezin**

Les	onderwerp	blz.
1.	Levensritmes	3
2.	De keuzes die wij maken	8
3.	Vorbereiding voor verandering	14
4.	Wanneer je alleen bent	20
5.	Wijze woorden voor gezinnen	26
6.	Het koninklijk liefdeslied	31
7.	Sleutel tot eenheid in het gezin	38
8.	Tijd van Ouderschap	43
9.	Tijden van verlies	49
10.	Kleine problemen	55
11.	Gezinnen van geloof	61
12.	Wat hebben ze in uw huis gezien?	66
13.	Harten veranderen in de eindtijd	72

EGW Notities

Een supplement als een Bijbelstudiehulp bij de volwassen Sabbatschoollessen, bestaande uit relevante citaten uit de boeken van Ellen White.

Nederlandse vertaling en vrije distributie, met toestemming van de oorspronkelijke uitgevers. Kopierechten[®] bij Pacific Press[®] Publishing Association.

De Engelse editie – EGW Notes - kan besteld worden bij de plaatselijke Adventist Book Center of via Pacific Press.

Nederlandse uitgave van: **Promise Ministry[®]**

Contact: [**info@promiseministry.nl**](mailto:info@promiseministry.nl)

U mag dit digitaal document vrij verspreiden, u mag het kopiëren voor eigen gebruik.

Als u voor anderen kopieert, mag u er niet meer voor vragen dan de kopieerkosten.

Dit document is niet voor verkoop.

1. Levensritmes

Sabbatmiddag 30 maart

Gods werken in de natuur bevatten lessen van wijsheid en gaven voor genezing voor iedereen. De steeds wisselende taferelen van de weerkerende seizoenen laten voortdurend nieuwe bewijzen van Zijn heerlijkheid, Zijn macht en Zijn liefde, zien. — *Fundamentals of Christian Education*, p. 61.

Hij onderwees door zijn eigen voorbeeld dat ieder ogenblik gevolgen heeft voor de eeuwigheid; dat deze ogenblikken kostbaar zijn en voor een heilig doel gebruikt moeten worden. Geen enkel mens ging Hij voorbij als waardeloos. Hij probeerde het reddend geneesmiddel op iedere ziel toe te passen. In wat voor gezelschap Hij ook was, altijd had Hij een les die van toepassing was op dat moment en die omstandigheden. Hij trachtte de ruwste en minst belovende mensen te vervullen met hoop door hun de verzekering te geven dat ze vlekkeloos en zondeloos konden worden en een karakter konden bezitten waaruit zou blijken dat zij Gods kinderen waren. Vaak kwam Hij in aanraking met mensen die in Satans macht waren en zich niet konden losmaken uit zijn greep. Tot zulke moedeloze, zieke, verzochte en gevallen mensen sprak Jezus woorden van medelijden, woorden die nodig waren en die begrepen werden. — *Jezus, de Wens der Eeuwen*, blz. 65

De mensen zijn nauwelijks begonnen te leven of ze beginnen reeds te sterven. De onophoudelijke inspanning van de wereld eindigt in het niets, tenzij wij een ware kennis opdoen van het eeuwige leven. Iemand die de tijd op prijs stelt als zijn kans om te werken zal zich voorbereiden op een woning die blijft en op een onsterfelijk leven. Voor hem is het goed dat hij geboren is.

Wij krijgen de raad de tijd uit te kopen. Tijd die verknoeid is kan nooit achterhaald worden. Wij kunnen zelfs geen seconde terugroepen. De enige manier om onze tijd uit te kopen is wat overblijft zo goed mogelijk te besteden, door medewerkers van God te worden in zijn grote verlossingsplan.

In iemand die dit doet vindt een verandering van karakter plaats. Hij wordt een kind van God, lid van het hemels gezin, kind van de hemelse Koning. Hij is geschikt met de engelen om te gaan. — *Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 192.

Ons leven is kostbaar en iedere handeling moet goed overdacht worden. Het is ons gegeven zodat we een werk tot stand kunnen brengen dat erkend zal worden door de Heere als goed en zo blijvend als de eeuwigheid, als we het aanpakken met de juiste geest...

Elke dag, ieder uur van het leven, van kind tot jongere, van jongere tot volwassene, en verder tot ouderdom, wordt ons levensverslag getrouw opgetekend in de boeken van de hemel net zoals de gepolijste plaat van de kunstenaar de gelaatstrekken van het model weerspiegelt. Elke dag, ieder uur, brengt mogelijkheden met zich mee die de mens moet gebruiken. Wij kunnen geen moment verliezen door een onverschillig werk te doen voor de Heere. — *The Upward Look*, p. 291.

Zondag 31 maart: In het begin

(In Lystra) De apostelen trachtten deze afgodendienaars de kennis van God de Schepper, en van Zijn Zoon, de redder van het mensdom, bij te brengen. Allereerst richtten zij hun aandacht op de wonderbaarlijke werken van God – de zon, de maan en de sterren, de prachtige regelmaat van de steeds weerkerende jaargetijden, de machtige met sneeuw bedekte bergen, de statige bomen en andere wisselende wonderen der natuur, die getuigen van een meesterschap dat het menselijke begrip te boven gaat. Door deze werken van de Almachtige brachten de apostelen de heidenen tot nadenken over de grote Heerser van het heelal. – *Van Jeruzalem tot Rome, blz. 134*

Het ontkiemen van het zaad stelt eveneens het begin van het geestelijke leven voor en de ontwikkeling van de plant is een prachtig beeld van de christelijke groei. Het is met de genade zoals het in de natuur is: zonder leven is geen groei mogelijk. De plant moet groeien of sterven. Zoals de groei in stilte en haast onmerkbaar, maar toch constant is, is het ook met de ontwikkeling van het christelijk leven. Ons leven kan in elk stadium van ontwikkeling volmaakt zijn. Wanneer echter Gods doel met ons in vervulling gaat, zal er een gedurige vooruitgang zijn. Heiligmaking duurt het hele leven, naarmate onze mogelijkheden toenemen, zal onze ervaring vergroten en onze kennis toenemen. Wij zullen sterk worden, zodat wij verantwoordelijkheden kunnen dragen en onze wasdom zal in overeenstemming zijn met onze voorrechten. – *Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 32, 33*

Het komt niet door haar eigen kracht, dat de aarde jaar in jaar uit haar schatten produceert en haar beweging rond de zon voortzet. De hand van God leidt de planeten en houdt hen in positie op hun ordelijke reis door de hemelen. Door Zijn kracht volgen zomer en winter, zaaitijd en oogst, dag en nacht elkaar in regelmatige afwisseling op. Door Zijn woord bloeit de plantenwereld, verschijnen de bladeren en ontluiken de bloemen. Elk goed ding dat wij hebben, elke zonnestraal en regenbui, elk klein stukje voedsel, elk moment van het leven, is een liefdesgeschenk. – *Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, blz. 62*

Heel de hemel houdt de sabbat, maar niet op een lusteloze, nietsdoende manier. Op deze dag zou alle energie van de ziel wakker moeten zijn, want gaan wij God en Christus onze Verlosser niet ontmoeten? Wij mogen Hem zien door geloof. Hij verlangt ernaar iedere ziel te verkwikken en te zegenen.

Iedereen zou moeten voelen dat hij een aandeel heeft om de sabbatbijeenkomsten interessant te maken. U komt niet zomaar bijeen als een formele zaak, maar om gedachten uit te wisselen, om uw dagelijkse ervaringen te vertellen, om dankbaarheid uit te drukken, om uw ernstig verlangen naar goddelijke verlichting uit te spreken, opdat u God zou kennen en Jezus Christus, die Hij heeft gezonden. Met elkaar spreken over Christus zal de ziel versterken voor de uitdagingen en moeilijkheden van het leven. Denk nooit dat u een christen kunt zijn en tegelijk uzelf terugtrekken in uzelf. Eenieder is onderdeel van het grote web van de mensheid, en de ervaring van eenieder zal voor een groot deel bepaald worden door de ervaring van zijn metgezellen. — *Testimonies for the Church, vol. 6, p. 362.*

Maandag 1 april: Levensritmes

De kracht van God wordt geopenbaard in het kloppen van het hart, in de beweging van de longen en in de levende stromen die door de duizenden verschillende kanalen van het lichaam stromen. Wij zijn Hem dank verschuldigd voor ieder moment van ons bestaan, en voor alle gemakken van het leven. De krachten en vermogens die de mens verheffen boven de lagere schepping, zijn de gaven van de Schepper. Hij overlaadt ons met Zijn gunsten. Wij zijn Hem dank verschuldigd voor het voedsel wat wij eten, het water dat wij drinken, de kleding die wij dragen, de lucht die wij inademen. Zonder zijn speciale voorzienigheid, zou de lucht vol ziektekiemen en vergif zijn. Hij is een overvloedige weldoener en bewaarder. De zon die op de aarde schijnt en heel de natuur verheerlijkt, de vreemde statige glans van de maan, de heerlijkheden van het uitspansel, omspant met schitterende sterren, de regenbuien die de aarde verfrissen en ervoor zorgen dat de planten opbloeien... de veranderingen van dag en nacht, de vernieuwde jaargetijden, spreken allemaal tot de mens over de liefde van de Schepper. Hij heeft ons met Zichzelf verbonden door al deze gedenktekens in de hemel en op aarde. —*Sons and Daughters of God*, p. 17.

Ons levenswerk nu zou de voorbereiding op de eeuwigheid moeten zijn. Wij weten niet hoe spoedig ons levenswerk kan eindigen, en hoe uiterst belangrijk is het dat onze lage, zondige natuur wordt overwonnen en wij gelijkvormig worden aan het beeld van Christus. Wij hebben geen ogenblik tijd om te verspillen. Wij moeten dagelijks voorbereid zijn op de eeuwigheid. Ons leven is ons gegeven om te streven naar de zegen van het eeuwige leven. God heeft ons een proeftijd gegeven, en als we onze zeventig jaren leven, hoe kort is die periode dan om aan onze redding te werken! Vergelijk dan deze periode met het leven dat beantwoordt aan het leven van God. De korte tijd van onze toetsing en beproeving kan ieder moment eindigen. Hoe ernstig zouden wij dan moeten zijn om het recht te bemachtigen op een thuis op de nieuwe aarde. —*This Day With God*, p. 117.

Het is het voorrecht van de christen om verbonden te zijn met de Bron van licht, en door deze levende verbintenis het licht van de wereld te worden. De ware volgelingen van Christus zullen in het licht wandelen zoals Hij in het licht is en daarom zullen zij niet op een onzekere manier reizen, struikelend omdat ze in duisternis wandelen. De Grote Leraar drukt op Zijn hoorders de zegen die zij voor de wereld kunnen zijn, voorgesteld als de zon die opkomt in het oosten en de mist en schaduwen van duisternis verdrijft. Het ochtendgloren maakt plaats voor de dag. De zon, verguldend, kleurend en daarna de hemel verheerlijkend met zijn uitbarsting van licht is een symbool van het christelijke leven. Zoals het licht van de zon licht en leven en zegen is voor al wat leeft, zouden christenen, door hun goede werken, door hun opgewektheid en moed, het licht van de wereld moeten zijn. Zoals het licht van de zon de schaduwen van de nacht verdrijft en zijn heerlijkheden uitgiet over de valleien en heuvels, zo zullen de christenen de Zon der gerechtigheid weerspiegelen die op hen schijnt. —*This Day With God*, p. 92.

Dinsdag 2 april: Het onverwachte

Wij moeten noodzakelijkerwijze beproevingen doorstaan, want hierdoor worden wij nader tot onze hemelse Vader gebracht, in gehoorzaamheid aan Zijn wil, opdat wij Hem een offer in gerechtigheid kunnen brengen...

De Meester ziet in welk opzicht wij gereinigd moeten worden voor zijn hemels koninkrijk. Hij zal ons niet in de oven laten tot wij volledig verteerd zijn. Als Eén die het zilver reinigt en zuivert, ziet Hij Zijn kinderen, terwijl Hij het reinigingsproces gadeslaat, tot Hij ziet dat Zijn beeld in ons weerkaatst wordt. Hoewel wij vaak de vlammen van beproeving op ons voelen, en soms vrezen dat wij wellicht volledig verbrand worden, is toch Gods liefde jegens ons even groot op deze momenten als in tijden waarin wij ons vrij voelen en ons in Hem verblijden. De oven dient om te reinigen en te zuiveren, niet om te verteren en te vernietigen. – *Bijbelcommentaar, blz. 294*

Velen maken een ernstige fout in hun geestelijk leven door hun aandacht gericht te houden op hun gevoel en aan de hand daarvan hun vorderingen of achteruitgang te beoordelen. Gevoel is geen veilig criterium.... Onze enige hoop is: "Laat ons oog daarbij alleen gericht zijn op Jezus, de Leidsman en Voleinder des geloofs." In Hem is alles om ons te inspireren met hoop, met geloof en met moed. Hij is onze gerechtigheid, onze troost en vreugde...

Wij moeten elke dag, elk uur op Jezus vertrouwen. Hij heeft beloofd dat wij kracht naar behoefte zullen ontvangen. Door Zijn genade kunnen wij alle huidige lasten dragen en onze plichten vervullen. Velen gaan echter gebukt onder de vooruitzichten op toekomstige problemen. Zij proberen voortdurend de lasten van de dag van morgen naar vandaag te halen. Zo wordt een groot deel van hun problemen denkbeeldig. Hiervoor heeft Jezus geen voorziening getroffen. Hij belooft enkele genade voor vandaag. Hij vraagt ons om ons niet bezorgd te maken over de lasten en de problemen van de dag van morgen, want "elke dag heeft genoeg aan zijn eigen kwaad." – *Getuigenissen voor de Gemeente, deel 5, blz. 164, 165*

Er is niets sombers aan de godsdienst van Jezus. Als christenen door een treurende houding de indruk wekken, dat zij in hun Heer teleurgesteld zijn, geven zij een valse voorstelling van Zijn karakter. En ze leggen argumenten in de mond van hun vijanden. Hoewel zij in hun spreken pretenderen dat God hun Vader is, tonen zij door hun somberheid en droefheid aan de wereld alsof ze wezen zijn.

Christus verlangt van ons, dat wij het dienen van Hem aantrekkelijk voorstellen, want dat is het ook werkelijk. Laat de zelfverloochening en de innerlijke aanvechting van het hart openbaar worden voor de barmhartige Heiland. Laat de lasten achter aan de voet van het kruis, en vervolg uw weg met blijdschap over de liefde van Hem die u het eerst heeft liefgehad. Mensen zullen misschien nooit weten van het werk dat in het verborgene tussen de ziel en God plaatsvindt. Maar het gevolg van de inwerking van de Heilige Geest op het hart zal voor iedereen zichtbaar zijn. Want "uw Vader, Die in het verborgene ziet, zal het u in het openbaar vergelden." – *Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, blz. 71*

Woensdag 3 april: Overgangen

Wat een vernedering was het voor Paulus te weten dat hij heel de tijd zijn krachten had gebruikt tegen de waarheid en denkende dat hij God diende, vervolgde hij Christus. Toen de Verlosser Zichzelf aan Paulus openbaarde met de heldere stralen van Zijn heerlijkheid, werd hij vervuld met afschuw voor zijn werk en voor zichzelf. De kracht van de heerlijkheid van Christus had hem kunnen vernietigen, maar Paulus was een gevangene van hoop. Hij werd lichamelijk blind gemaakt door de heerlijkheid van

de tegenwoordigheid van Degene die hij had gelasterd, maar dat gebeurde opdat hij geestelijk zicht zou hebben, opdat hij wakker geschud zou worden uit de slapte die zijn inzicht had afgestompt en versuft... Hij zag zichzelf als zondaar, helemaal verloren, zonder de Verlosser die hij had vervolgd. Tijdens de dagen en nachten van zijn blindheid had hij tijd om na te denken, en hij wierp zichzelf helemaal hulpeloos en hopeloos op Christus, de enige die hem kon vergeven en bekleden met gerechtigheid. — *Manuscript 23*, 1899.

Wij moeten in gedachten houden dat de Here bereid is om grote dingen voor ons te doen, maar wij moeten voorbereid zijn om deze dingen te ontvangen door uit ons hart alle onafhankelijkheid en zelfvertrouwen weg te doen. De Here alleen moet worden verhoogd. "Wie Mij eren," zegt Hij, "zal Ik eren." (1 Samuël 2: 30). Wij hoeven ons niet in te spannen voor erkenning, want "De Heere kent wie van Hem zijn." Zij die geen vertrouwen stellen in zichzelf, maar met wantrouwen naar hun eigen werk kijken, zijn degenen aan wie de Heere zijn heerlijkheid zal openbaren. Zij zullen de ontvangen zegeningen op de beste manier gebruiken. — *This Day With God*, p. 300.

De wind is onzichtbaar. Toch zijn de gevolgen van de wind duidelijk zichtbaar en voelbaar. Op deze wijze werkt de Geest van God in het menselijk hart. Die regenererende kracht, die geen menselijk oog kan zien, doet in de mens nieuw leven ontstaan: een nieuw wezen wordt geschapen naar het beeld van God. Het werk van de Geest gebeurt in stilte en het gaat onmerkbaar, maar de gevolgen zijn overduidelijk. Wanneer het hart vernieuwd is door Gods Geest, zal het leven van dat feit blijk geven. Hoewel we zelf niets kunnen doen om onze harten te veranderen en onszelf in overeenstemming te brengen met God; hoewel we in geen enkel opzicht op onszelf of onze eigen goede werken moeten vertrouwen, zal toch ons leven openbaren of de genade van God in ons woont. In ons karakter, in onze gewoonten, in wat we nastreven zal verandering zichtbaar zijn. Er zal een duidelijk en onbetwistbaar contrast zijn tussen wat geweest is en wat is. Het karakter wordt niet geopenbaard in goede daden of wandaden, die af en toe verricht worden, maar in de tendens die blijkt uit onze woorden en daden van elke dag...

Wie een nieuw schepsel wordt in Christus, zal de "vrucht des Geestes" voortbrengen: "Liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing." (Galaten 5: 22). Hij gaat niet langer te werk naar zijn vroegere impulsen, maar door het geloof in de Zoon van God zal hij Zijn voetstappen volgen, Zijn karakter weerspiegelen en zichzelf reinigen, zoals Hij rein is. — *De Weg naar Christus*, blz. 55, 56

Donderdag. 4 april: Onderlinge contacten

God wil dat Zijn volk hun handen reinigt en hun harten zuivert. Zal het hen ongelukkig maken om dat te doen? Zal het verdriet in hun gezinnen brengen als ze vriendelijk en geduldig, beleefd en verdraagzaam zijn? Helemaal niet. De vriendelijkheid die die zij in hun gezinnen tonen zal op henzelf weerkaatst worden. Dit is het werk dat gedaan moet worden in het gezin. Wanneer de leden van het gezin daar niet in vrede kunnen leven, dan zullen zij niet bereid zijn om in de familie te leven die zich rondom de grote witte troon verzamelt...

Wij moeten ernaar streven om zonde weg te doen, vertrouwend op de verdiensten van het bloed van Christus; dan zullen wij op de dag van onheil, wanneer de vijand

ons belaagt, tussen de engelen wandelen. Zij zullen als een muur van vuur om ons heen zijn, en op een dag wij zullen met hen wandelen in de stad van God. —*In Heavenly Places*, p. 30.

Er is een welsprekendheid die veel machtiger is dan de welsprekendheid van woorden in het rustige, zichzelf gelijkblijvende leven van een reine, ware christen. Wat een mens is, heeft meer invloed dan wat hij zegt.

De dienaren die tot Jezus gezonden werden, kwamen terug met de boodschap dat nog nooit een man gesproken had zoals Hij sprak. Maar de reden was, dat er nog nooit een man geleefd had zoals Jezus leefde. Was Zijn leven anders geweest dan het was, Hij zou niet zo gesproken kunnen hebben als Hij deed. Zijn woorden droegen een overtuigende kracht in zich, omdat zij van een zuiver en heilig hart kwamen, vol liefde en medeleven, weldadigheid en waarheid.

Het is ons karakter en onze ervaringen die beslissen over de invloed die wij op anderen hebben. Teneinde anderen te overtuigen van de macht van Christus' genade moeten wij die macht in ons eigen hart en leven kennen. Het evangelie dat wij aanbieden voor de redding van zielen, moet het evangelie zijn waardoor onze eigen ziel gered is. Slechts door een levend geloof in Christus als persoonlijke Verlosser is het mogelijk om onze invloed voelbaar te maken in een sceptische wereld. Als wij zondaars zouden willen trekken uit de snelvlietende stroom, moeten onze voeten stevig geplant zijn op de Rots, Jezus Christus. — *De Weg tot Gezondheid*, blz. 402

Hoe dichter wij bij Christus blijven, en hoe nederiger en bescheidener en wantrouwend van onszelf wij zijn, des te steviger zullen we Christus vasthouden, en des te groter zal onze kracht zijn, door Christus, om zondaren te bekeren, want het is niet het menselijke instrument dat de ziel beweegt. Hemelse wezens werken samen met de mens en drukken de waarheid op het hart. Terwijl wij in Christus blijven zullen wij in staat zijn om anderen te beïnvloeden, maar het is vanwege de aanwezigheid van Hem die zegt: "Zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld." Mattheüs 28: 20. De kracht die wij hebben om Satan te overwinnen is het gevolg van Christus die in ons werkt zowel het willen als het werken, naar Zijn welbehagen. — *Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 399.

Vrijdag 5 april: Voor verdere studie

Eerste Geschriften: "De bekering van Saulus"

De Weg naar Christus: "De toets van discipelschap"

2. De keuzes die wij maken

Sabbatmiddag, 6 april

De wil is de leidende macht in de natuur van de mens, de kracht om een besluit te nemen of een keuze te doen. Elk menselijk wezen met verstand begiftigd, bezit de kracht, het goede te kiezen. In elke ervaring van het leven zegt Gods Woord ons: "Kiest dan heden wie gij dienen zult." Jozua 24: 15. Iedereen kan zijn wil plaatsen aan de kant van Gods wil, kan kiezen om Hem te gehoorzamen, en wanneer hij zich aldus met goddelijke werktuigen heeft verbonden, kan hij staan, waar niets hem tot het kwade kan dwingen. — *Karaktervorming* blz. 290

In onze wereld bevinden zich twee groepen. De ene groep bestaat uit degenen die zien op een gekruisigde en opgestane Heiland. De andere groep bevat allen die ervoor hebben gekozen om weg te kijken van het kruis, en de leiding te volgen van satanische invloeden. De laatste groep is druk bezig om struikelblokken weg te leggen voor Gods volk, om hen te laten struikelen, en van het pad van gehoorzaamheid af te brengen naar de brede weg van ongehoorzaamheid en dood...

Het is tijd voor eenieder van ons om te beslissen aan welke kant wij staan. De werktuigen van Satan zullen met iedere geest werken die toe zal laten om door hem bewerkt te worden. Maar er zijn ook hemelse wezens die ernaar verlangen om de heldere stralen van de heerlijkheid van God mee te delen aan allen die Hem willen ontvangen.

Aan ons is de keuze of wij geteld willen worden bij de dienaren van Christus of de dienaren van Satan. Iedere dag laten wij door ons gedrag zien wiens dienst wij hebben verkozen. —*Our High Calling*, p. 15.

Soms maken we fouten, maar wanneer we onze fouten inzien en belijden, is God rechtvaardig om ons onze zonden te vergeven en te reinigen van alle ongerechtigheid. Onze fouten zouden ons niet moeten ontmoedigen, maar zouden veranderd moeten worden in overwinningen. Het is ons voorrecht om vandaag te kiezen wie wij zullen dienen.

U hebt meer dan eindige mogelijkheden binnen uw bereik. Als u zich met God verbindt, u naar Hem toekeert met volkomen vastbeslotenheid van ziel, zal hij de berouwvolle aannemen.

Maak uw besluiten voor tijd en eeuwigheid. Laat geen enkel menselijk wezen u beroven van uw ziel. Niemand kan de losprijs betalen voor uw ziel. Jezus heeft dat gedaan. Zult u onverschillig staan tegenover zo'n liefde?... Ik zeg opnieuw: "Kom." Jezus nodigt u uit, heel de hemel zegt: "Kom."—*The Upward Look*, p. 345.

De geschiedenis der volken spreekt ons aan. Aan ieder volk en ieder mens heeft God een plaats gewezen in zijn groot plan. Mensen en volken worden heden getoetst met het paslood in de hand van Hem, die geen vergissingen begaat. Allen bepalen hun eigen bestemming door de keus die ze doen. — *Profeten en Koningen*, blz. 327

Zondag 7 april: Vrije wil, vrije keuze

Iedere persoon in de wereldgeschiedenis beslist over zijn eigen lot, want het grote werk dat God naar Zijn eigen plan ten uitvoer zal brengen, zal worden uitgevoerd door mensen, die de keuze hebben om zich voor te bereiden op een werk dat ten goede of ten kwade zal leiden. In plaats van instrumenten van 'gerechtigheid' kunnen mensen werktuigen van 'ongerechtigheid' worden. Zij worden er echter niet toe gedwongen deze richting te kiezen. Zij behoeven geen werktuigen van 'ongerechtigheid' te worden, evenals Kaïn dit moest worden.

De mens is vrij om te kiezen of hij zijn karakter wil laten omvormen door God of om zijn karaktervorming onder de harde leiding van Satan te stellen. — *Het geloof waardoor ik leef*, blz. 155

Wij zijn Gods handwerk, en Zijn Woord verklaart dat wij "ontzagwekkend en wonderlijk gemaakt" zijn. Hij heeft deze levende woning voor de geest bereid; het is

“gewrocht”, een tempel die God zelf heeft geschapen voor de inwoning van Zijn Heilige Geest. De geest beheerst de gehele mens; al onze handelingen, goed of kwaad hebben hun oorsprong in de geest. Het is de geest die God aanbidt en ons verbindt met hemelse wezens. Toch brengen velen hun gehele leven door zonder begrip te krijgen van het menselijk lichaam dat deze schat bevat. – *Hoe leid ik mijn kind, blz. 426*

U moet oog krijgen voor de wilskracht waarover u beschikt. Dit is de stuwende kracht in de mens, de kracht om besluiten te nemen, om te kiezen. Alles hangt af van het juiste gebruik van de wil. God heeft de mens de mogelijkheid gegeven om te kiezen. Die mogelijkheid moet de mens gebruiken. U kunt uw hart niet veranderen. U kunt niet uit uzelf uw gevoelens aan God wijden. Maar u kunt kiezen om Hem te dienen. U kunt uw wil aan Hem geven. Hij zal dan het willen en het volbrengen in u bewerkstelligen naar Zijn welbehagen. Zo komt u geheel binnen de invloedssfeer van de Geest van Christus. Uw gevoelens zullen op Hem gericht zijn en uw gedachten zullen met Hem in overeenstemming zijn.

Goed en heilig te willen zijn is uiteraard juist. Maar als u daar ophoudt, is dat waardeloos. Velen zullen verloren gaan, terwijl zij de hoop en het verlangen hebben om christen te worden. Maar zij komen er niet toe de wil aan God te onderwerpen. Zij komen er niet toe nú te kiezen christen te worden. – *De Weg naar Christus, blz. 45*

De wet van liefde is het fundament van Gods heerschappij, en de dienst van liefde de enige aanvaardbare dienst voor de Hemel. God heeft iedereen een vrije wil gegeven en mensen het vermogen gegeven om Zijn karakter te waarderen en daarom ook het vermogen om Hem lief te hebben en ervoor te kiezen Hem te dienen. Zo lang geschapen wezens God aanbaden, was er eensgezindheid in heel het universum. Terwijl liefde voor God overheerste, was er overvloedige liefde voor anderen. Aangezien er geen overtreding van de wet was, die de afdruk van Gods karakter is, schokte geen wanklank de hemelse eendracht. — *That I May Know Him, p. 366.*

Maandag 8 april: De juiste keuzes maken

In een leven dat geheel gewijd was ten bate van anderen vond de Heiland het nodig Zich terug te trekken van de verkeerswegen en van de scharen die Hem elke dag volgden. Hij moest Zich afwenden van een leven van onophoudelijke bezigheid en contact met menselijke noden om Zich af te zonderen voor een ongestoorde omgang met zijn Vader. Als één van ons die deelde in onze noden en zwakheden was Hij in alles van God afhankelijk en in de stilte van het gebed zocht Hij goddelijke kracht om bestand te zijn voor zijn werk en beproevingen. In een wereld van zonde verdroeg Jezus de strijd en zielesmart. In zijn omgang met God kon Hij de lasten die Hem terneerdrukten afleggen. Hier vond Hij troost en blijdschap.

In Christus drong de roep van het mensdom door tot de Vader vol oneindig medelijden. Als mens smeekte Hij voor Gods troon tot zijn menselijkheid vervuld was met een hemelse stroom die het goddelijke met het menselijke zou verbinden. Door een blijvende gemeenschap ontving Hij leven van God om aan de wereld leven te geven. Zijn ervaring moet ook de onze zijn. – *Jezus, de Wens der Eeuwen, blz. 295, 296*

Wanneer niet aan God wordt gedacht en Hij niet wordt aanbeden, wanneer Hij niet wordt gezien als hun raadgever en sterke verdediging, hoe spoedig zullen dan wereldse gedachten en boosaardig ongeloof binnenkomen, en zullen ijdel vertrouwen en filosofieën de plaats innemen van nederig, vertrouwend geloof. Vaak worden verzoeken gekoesterd als de stem van de Ware Herder, omdat mensen zich van Jezus hebben afgescheiden. Zij zijn geen moment veilig, tenzij goede principes in het hart worden gekoesterd en worden geopenbaard in elke zakelijke transactie.

“Indien echter iemand van u in wijsheid tekortschiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem vergeven worden.” Zo’n belofte heeft meer waarde dan goud of zilver. Als u met een nederig hart bij moeilijkheden en problemen Gods hulp zoekt, dan zal een goedgunstig antwoord gegeven worden, zoals Hij heeft beloofd. Zijn woord kan nooit falen. Hemel en aarde zullen voorbijgaan, maar Zijn woord zal nooit voorbijgaan. Vertrouw op de Heer, en u zult nooit beschaamd of bedrogen uitkomen. “Het is beter bij de Here te schuilen dan op edelen te vertrouwen.” – *Getuigenissen voor de Gemeente, deel 5, blz. 349*

In het Woord zien wij waarschuwingen en beloften, waar God achter staat. Wij worden uitgenodigd om dit Woord te doorzoeken voor hulp wanneer we in moeilijkheden komen. Wanneer wij de wegwijzer niet bij iedere stap raadplegen, vragend, Is dit de weg van de Heere? Zullen onze woorden en daden besmet zijn met zelfzucht. Wij zullen God vergeten en op paden wandelen die Hij niet voor ons heeft gekozen.

Gods Woord is vol kostbare beloften en behulpzame raad. Het is onfeilbaar, want God kan niet dwalen. Het biedt hulp in iedere omstandigheid en toestand van het leven, en God ziet met droefheid toe wanneer Zijn kinderen zich daarvan afkeren naar menselijke hulp. — *My Life Today*, p. 27.

Dinsdag, 9 april: Vrienden kiezen

Er is niets in ons van onszelf waardoor wij anderen ten goede kunnen beïnvloeden. Wanneer wij onze hulpeloosheid beseffen en onze behoefte aan goddelijke kracht, zullen wij niet op onszelf vertrouwen... Wanneer wij onbewust dreigen een verkeerde invloed uit te oefenen, zullen de engelen naast ons staan en ons een betere weg influisteren, onze woorden voor ons kiezen en onze daden beïnvloeden. Zo kan onze invloed een stille, onbewuste, maar krachtige macht zijn om anderen tot Christus en de hemelse wereld te trekken.

Persoonlijke invloed is een kracht. Het is het werken met de invloed van Christus, te verheffen waar Christus verheft, juiste beginselen mee te delen en de voortgang van het verderf in de wereld tegen te houden. Het is het verspreiden van die genade die alleen Christus kan meedelen. Het is om het leven en het karakter van anderen te verheffen en te veraangenamen door de kracht van een zuiver voorbeeld verbonden met oprecht geloof en liefde. — *God’s Amazing Grace*, p. 272.

Over het algemeen krijgen degenen die als metgezellen en vrienden mensen kiezen die Christus verwerpen en de wet van God vertrappen, uiteindelijk dezelfde gedachten en geest. Wij zouden altijd een diepe belangstelling moeten voelen in de redding van de ongelovigen en zouden een vriendelijke en beleefde houding naar hem

moeten openbaren, maar wij kunnen alleen veilig degenen die vrienden van God zijn voor onze vrienden kiezen. — *The Signs of the Times*, May 19, 1881.

Jonathan, door geboorte de erfgenaam van de troon, wist nochtans dat hij door goddelijke beschikking opzij was geschoven; maar voor zijn mededinger was hij de beste en trouwste vriend, want met gevaar van zijn eigen leven beschermde hij dat van David. Hij schaarde zich aan de kant van zijn vader gedurende de donkere dagen van zijn ondergaande macht en viel dan ook op het laatst aan zijn zijde; zo wordt de naam van Jonathan als een schat in de hemel bewaard, terwijl deze op aarde getuigt van het bestaan en de kracht van een onbaatzuchtige liefde. — *Karaktervorming*, blz. 156

Bij iedereen gaan wel eens dingen verkeerd; droefheid en ontmoediging drukken op iedere ziel; dan zal een persoonlijke aanwezigheid, een vriend die troost en kracht geeft, de pijlen van de vijand afweren die erop gericht zijn te vernietigen. Christelijke vrienden zijn bij lange na niet zo rijkelijk voorhanden als ze zouden moeten zijn. In tijden van beproeving, in een crisis, hoe waardevol is dan een vriend! Satan stuurt op zulke momenten zijn werktuigen om de bevende ledematen te laten struikelen, maar een ware vriend die raad zal geven, die aanstekelijke hoop meedeelt en het rustige geloof dat de ziel opheft – zulke hulp is meer waard dan kostbare parels...

Een sterke, behulpzame vasthoudende hand van een ware vriend is meer waard dan goud en zilver. — *Sons and Daughters of God*, p. 161.

Woensdag 10 april: Een levenspartner kiezen

Eén van de grootste gevaren waaraan Gods volk in deze tijd blootstaat, is dat van het samengaan met ongelovigen; vooral door zich met hen in het huwelijk te verenigen. Voor velen gaat de liefde voor de mens boven liefde voor God. Ze doen de eerste stap in het afglijden door te wagen het duidelijk gebod van God te negeren; en volledige afval is maar al te vaak het resultaat. Het is voor de mens altijd gevaarlijk gebleken om zijn eigen wil te plaatsen tegenover Gods geboden. Toch is het voor hem een harde les te leren dat God meent wat Hij zegt. — *Bijbelcommentaar*, blz. 81

Als er enig onderwerp is dat met kalme redenering en rustig oordeel moet worden overwogen dan is dat het onderwerp van het huwelijk. Als ooit de Bijbel nodig is als raadgever dan is het voordat de stap wordt gemaakt die mensen voor het leven aan elkaar verbinden. Maar de gangbare gedachte is dat in deze zaak het gevoel de leidraad moet zijn, en in te veel gevallen neemt smachtende sentimentaliteit het over en dat leidt tot zekere ondergang... De kwestie van huwelijk lijkt een betoverende macht te hebben over de jongeren. Zij onderwerpen zich niet aan God. Hun zintuigen zijn geketend en zij bewegen zich voorwaarts in geheimzinnigheid, alsof ze bang zijn dat hun plannen door iemand zullen worden verstoord...

Op deze rots hebben velen schipbreuk van hun zielen geleden. Zogenaamde christenen, wiens levens gekenmerkt worden door oprechtheid, en die nuchter lijken op elk ander terrein, maken hier een vreselijke fout. Zij openbaren een onveranderlijke, vastbesloten wil die niet gewijzigd kan worden door rede. Zij worden zo verstrikt in menselijke gevoelens en impulsen dat ze er niet naar verlangen om de Bijbel te onderzoeken en tot een hechte relatie met God te komen. — *Fundamentals of Christian Education*, p. 103.

De Bergrede van onze Heiland bevat onschatbare waardevolle aanwijzingen voor jong en oud. We moeten die vaak in onze familiekring voorlezen. Die kostbare aanwijzingen moeten met voorbeelden uit het dagelijks leven geïllustreerd worden. De Gouden Regel: "Zoals u wilt dat de mensen u doen, doet u hun ook zo" – en ook het uitdrukkelijke bevel van de apostel: "Ga elkaar voor in eerbetoon" – behoren de regels voor ons gezin te zijn. Mensen die de geest van Christus koesteren zijn thuis beleefd en welwillend, zelfs in kleine dingen. Zij proberen voortdurend iedereen in hun omgeving gelukkig te maken. Ze vergeten zichzelf, doordat ze vriendelijk en attent zijn voor anderen. Dat zijn de vruchten die aan de christelijke boom groeien.

De Gouden Regel is de basis voor ware hoffelijkheid. Het zuivere voorbeeld hiervan is in het leven en het karakter van Jezus te zien. O, wat scheen er een tederheid en schoonheid door in het leven van onze Heiland! Wat een tederheid ging eruit, alleen al van zijn aanwezigheid! Zijn kinderen zullen diezelfde geest tonen. Hun reine, witte kleren zullen geuren als de hof van Eden. Hun gezicht weerspiegelt Zijn licht, en verlicht het pad van struikelende en vermoeide voeten. – *Het Bijbels Gezin, blz. 352*

Donderdag 11 april: Onze koers bepalen

Het was Gods bedoeling dat de mens gelukkig zou worden door bezig te zijn met de dingen die Hij geschapen had. En ook, dat de vruchten van de bomen in de tuin hun zouden geven wat ze nodig hadden.

Adam kreeg als werk de tuin te verzorgen. De Schepper wist dat Adam zonder bezigheid niet gelukkig kon zijn. De schoonheid van de tuin bracht hem in verrukking, maar dat was niet genoeg. Hij moest werk hebben om de wonderlijke organen in zijn lichaam te gebruiken. Zou geluk bestaan uit nietsdoen, dan zou de mens in zijn onschuldige staat niet hebben hoeven te werken. Maar Hij die de mens schiep, wist wat hem gelukkig kon maken. En zodra Hij hem geschapen had, gaf Hij hem een passende taak. Ook de belofte van toekomstige heerlijkheid, en het besluit, dat de mens voortaan moest zwoegen voor zijn dagelijkse brood kwamen van dezelfde troon. – *Het Bijbels Gezin, blz. 21, 22*

Wij hebben in dit land scholen nodig om kinderen en jongeren te onderwijzen opdat zij meesters van het werk zullen zijn en niet slaven van het werk... Laat de werker zien welk voordeel hij kan behalen uit het nederigste vak, door het vermogen dat God hem heeft gegeven als een geschenk te gebruiken. Zo kan hij een onderwijzer worden en anderen de kunst leren om het werk intelligent te doen. Hij kan begrijpen wat het betekent om God lief te hebben met heel het hart, de ziel, de geest en de kracht. De lichamelijke krachten moeten in dienst treden uit liefde voor God. De Here vraagt om de lichamelijke kracht, en u kunt uw liefde voor Hem openbaren door het juiste gebruik van uw lichamelijke krachten, juist het werk verrichtend wat gedaan moet worden. Er is geen aanzien van de persoon bij God....

Er moet in de wereld een grote hoeveelheid zwaar inspannend werk worden verricht, en degene die werkt zonder de door God gegeven krachten van de geest en het hart en de ziel te gebruiken, degene die alleen maar lichamelijke kracht gebruikt, maakt van het werk een vermoeiende en zware last. Er zijn mensen met geest, hart en ziel, die werk zien als geploeter en genoeg nemen met zelfvoldane onwetendheid, gravend zonder na te denken, zonder de geestelijke vermogens in te spannen om het werk beter te kunnen doen.

Er is een wetenschap in het nederigste werk en als allen het zo zouden zien dan zouden zij de adel van het werk zien. Hart en ziel moeten in alle soorten werk gelegd worden, dan is er opgewektheid en doeltreffendheid...

Er is eer in alle soorten werk dat noodzakelijk gedaan moet worden. Laat de wet van God de standaard van handelen zijn en dat zal al het werk veredelen en heiligen.

Getrouwheid in het uitvoeren van iedere plicht maakt het werk edel, en openbaart een karakter dat God goed kan keuren. —*Fundamentals of Christian Education*, pp. 314, 315

Door zijn eigen bittere ervaring leerde Salomo de leegheid van een leven dat in aardse dingen zijn hoogste goed zoekt. Hij richtte altaren op voor heidense goden, om er slechts achter te komen hoe ijdel hun belofte van rust voor de geest is. Sombere gedachten en gepieker plaagde hem nacht en dag. Voor hem was er niet langer enige vreugde in het leven of innerlijke vrede, en de toekomst was duister met wanhoop.

Toch verliet de Here hem niet. Door boodschappen van vermaning en door strenge oordelen, probeerde Hij de koning wakker te schudden tot een besef van de zondigheid van zijn koers...

Salomo begon met een levendig geweten zijn dwaasheid te zien in zijn ware licht. Getuchtigd in de geest, met verstand en lichaam verzwakt, keerde hij vermoeid en dorstig af van de aardse gebroken waterbakken, om opnieuw te drinken bij de bron van leven... Hij kon nooit verwachten te ontkomen aan de verwoestende gevolgen van de zonde, hij kon zijn geest nooit bevrijden van alle herinneringen aan de genotzuchtige koers die hij had gevaren, maar hij zou ernstig proberen om anderen af te raden om die dwaasheid te volgen. —*Conflict and Courage*, p. 196.

Vrijdag 12 april: voor verdere studie

Jezus, de Wens der Eeuwen "Eén ding ontbreekt u"

Selected Messages, book 1, "A Heaven to Win," p. 96.

3. Voorbereiding voor verandering

Sabbatmiddag 13 april

Het is de gerechtigheid van Christus die voor ons uitgaat. Het is Zijn karakter dat we moeten kopiëren. En wat dan? De glorie van de Heer zal onze achterhoede zijn. Onze leider gaat voor ons uit en terwijl wij Hem volgen, geeft Hij ons Zijn gerechtigheid, die in ons leven geopenbaard wordt door een goed geordend leven en een goddelijk gesprek. Het is geloof en werken die ons tot christenen maken, die ons voorbereiden om samen te zitten in hemelse gewesten met Christus. —*This Day With God*, p. 262

Een leven van eentonigheid is niet het meest bevorderlijke voor een geestelijke groei. Sommigen kunnen de hoogste standaard van geestelijk leven alleen verkrijgen door een verandering in het regelmatige verloop der dingen. Wanneer God in Zijn voorzienigheid ziet, dat veranderingen voor het succes van karaktervorming noodzakelijk zijn, verstoort Hij de gewone gang van het leven. Hij ziet dan dat een arbeider het nodig heeft om nauwer met Hem verbonden te zijn en om dit tot stand te

brengen, scheidt Hij hem van vrienden en bekenden. Toen Hij Elia voor de opneming voorbereidde, bracht de Here hem van plaats tot plaats, opdat de profeet niet in een gemakkelijk leven zou komen te verkeren en zo in gebreke zou blijven om geestelijke kracht te verkrijgen. —*De daad bij het woord, h58: Hoe God Zijn werkers opleidt*

De aanwezigheid van de Vader omringde Christus en niets overkwam Hem dan hetgeen de oneindige liefde toeliet tot zegen van de wereld. Hier was Zijn bron van troost, en die is voor ons. Die vervuld is met de Geest van Christus verblijft in Christus. Wat ook maar tot Hem komt, komt van de Verlosser, die hem omringt met Zijn tegenwoordigheid. Niets kan hem raken, tenzij met toestemming van de Here. Al ons lijden en onze zorgen, al onze verzoeken en beproevingen, al ons verdriet en treuren, al onze vervolgingen en ontberingen, kortweg, alle dingen werken mede ten goede. Alle ervaringen en omstandigheden zijn Gods werklieden en daardoor wordt het goede tot ons gebracht. —*De weg tot gezondheid, h41: In contact met anderen*

Breng hemelse zonneshijn in uw gesprekken. Door woorden te spreken die bemoedigen en opvrolijken, toont u dat de zonneshijn van de gerechtigheid van Christus in uw ziel woont. Kinderen hebben aangename woorden nodig. Het is essentieel voor hun geluk dat zij goedkeuring ervaren. Streef ernaar een strenge manier van uitdrukken te overwinnen, en oefen u in zachte klanken. Haal de schoonheid, die in de lessen van Gods Woord staat, eruit en koester die als essentieel voor het geluk en het succes van uw gezinsleven. Kinderen ontwikkelen in een gelukkig omgeving een aangename en zonnige aard.

Ware schoonheid van karakter is niet iets wat alleen uitstraalt bij bijzondere gelegenheden. De genadegave dat Christus in onze ziel woont, is onder alle omstandigheden zichtbaar. Hij die deze genadegave als iets blijvends in zijn leven koestert, zal een mooi karakter vertonen, zowel in makkelijke als moeilijke omstandigheden. Thuis, in de wereld en in de gemeente moeten we het leven van Christus leven. —*Christus weerspiegelen, 20 juni*

Zondag 14 april: Onvoorbereid

De apostel maande de Corinthische gelovigen de lessen die de belevissen van Israël bevatten, ter harte te nemen. ... Hij toonde aan hoe liefde tot gemak en genot de weg had gebaand tot zonden, die de duidelijke wraak van God opriepen. Toen de kinderen Israëls zich neerzetten om te eten en te drinken en opstonden om te dansen, vergaten zij de vrees voor God ...

De waarschuwende woorden van de apostel aan de gemeente te Corinthe zijn van toepassing op alle tijden, en zijn vooral op onze dagen toepasselijk. Met afgoderij bedoelde hij niets slechts de aanbidding van afgodsbeelden, maar ook eigenliefde, liefde tot gemakzucht, bevrediging van zondige begeerten en driften. Louter een belijdenis van geloof in Christus, een aanmatigende kennis van de waarheid maken iemand nog niet tot een christen. Een godsdienst die slechts het oog, het oor en de smaak probeert te strelen, of die eigen genotzucht goedkeurt, is niet de godsdienst van Christus. —*Van Jeruzalem tot Rome, h30: Geroepen tot een hoger niveau*

God heeft polygamie in géén enkel geval gesanctioneerd. Het is in strijd met Zijn wil. Hij wist dat het geluk van de mens daardoor zou worden vernietigd. Abrahams vrede werd enorm verstoord door zijn ongelukkige huwelijk met Hagar. . . .

Als Abraham en Sarah in vertrouwen hadden gewacht op de vervulling van de belofte dat ze een zoon zouden krijgen, zou veel ongeluk zijn voorkomen. Ze geloofden dat het precies zou zijn zoals God had beloofd, maar konden niet geloven dat Sara op haar oude dag een zoon zou krijgen. Sarah stelde een plan voor waarbij ze dacht dat de belofte van God kon worden vervuld. Ze smeekte Abraham om Hagar als zijn vrouw te nemen. Hierin misten ze allebei geloof en een volmaakt vertrouwen in de kracht van God. Door gehoor te geven aan de stem van Sarah en Hagar als zijn vrouw te nemen, slaagde Abraham er niet in de beproeving van zijn geloof in Gods onbepaalde macht te doorstaan, en bracht hij zichzelf en Sarah veel verdriet. De Heer was van plan het sterke geloof en vertrouwen van Abraham te testen aan de beloften die Hij hem had gedaan. — *The Story of Redemption*, pp. 76, 77.

Ons gevaar wordt ons voorgehouden door Christus zelf. Hij kende de gevaren die we in deze laatste dagen zouden meemaken en zou willen dat we ons erop zouden voorbereiden. "Zoals het was in de dagen van Noach, zo zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen." Ze aten en dronken, plantten en bouwden, trouwden en gaven ten huwelijk, en wisten het niet tot de dag dat Noach in de ark ging, en de zondvloed kwam en veegde ze allemaal weg. Op de dag van God zullen mensen op dezelfde manier worden opgeslokt in de zaken en geneugten van de wereld, in feesten en gulzigheid, en in zich overgeven aan perverse [begeerten] ...

Geloven in de nabije komst van de Zoon des mensen in de wolken van de hemel zal niet veroorzaken dat de ware christen nalatig en onvoorzichtig wordt voor de gewone zaken van het leven. De wachtende mensen die uitkijken naar het spoedig verschijnen van Christus zullen niet lui zijn, maar ijverig in zaken. Hun werk zal niet achteloos en oneerlijk worden gedaan, maar met getrouwheid, snelheid en grondigheid. — *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 309.

Maandag 15 april: Voorbereiding op het huwelijk

Sommigen van ons hebben een nerveus temperament en denken en handelen van nature in een flits, maar laat niemand denken dat hij niet kan leren geduldig te worden. Geduld is een plant die een snelle groei zal maken als ze zorgvuldig wordt gecultiveerd. Door grondig onszelf te onderzoeken en dan een vastberadenheid van onze kant te combineren met de genade van God, kunnen we overwinnaars zijn, en perfect worden in alle dingen en in niets te kort komen.

Geduld schenkt de balsem van vrede en liefde in de ervaringen van het huiselijke leven. ... Geduld zal zoeken naar eenheid in de kerk, in het gezin en in de gemeenschap. Deze genade moet in ons leven worden geweven. — *My Life Today*, p. 97.

Vriendelijke, opgewekte en bemoedigende woorden kunnen effectiever blijken te zijn dan de meest geneeskrachtige medicijnen. Zulke woorden geven het hart van degenen die ontmoedigd en wanhopig zijn weer moed, en het geluk en de zonneschijn die door een blijk van vriendelijkheid en bemoedigende woorden in het gezin worden gebracht, zullen de moeite tienvoudig terugbetalen. De echtgenoot moet onthouden dat het grootste deel van de opvoeding van de kinderen voor rekening van de moeder komt, en dat zij grote invloed heeft op de vorming van hun denken. Dit moet bij hem warme gevoelens oproepen, en hij moet zorg besteden aan het verlichten van haar lasten. Hij moet haar aanmoedigen met haar problemen en zorgen bij hem te komen, zodat hij haar gedachten bij de hemel kan bepalen, waar kracht en vrede, en rust voor

de vermoeden is. Hij moet niet met een slecht humeur thuiskomen, maar moet met zijn aanwezigheid zonnenschijn in het gezin brengen, en moet zijn vrouw aanmoedigen naar omhoog te zien en in God te geloven. Gezamenlijk kunnen zij dan aanspraak maken op de beloften van God en Zijn rijke zegeningen in het gezin brengen. Onvriendelijkheid, geklaag en boosheid sluiten Jezus' aanwezigheid in het gezin uit. Ik zag dat engelen wegvluchten uit het huis waar onaangename woorden vallen, waar gemopperd wordt en ruzie is. —*Getuigenissen voor de gemeente, vol 1, hfdst 8: Godsdienstoefening in het gezin*

Het is veilig om je in deze zaken niet te haasten. Geef jezelf voldoende tijd om te observeren op elk punt, en vertrouw dan niet op je eigen oordeel, maar laat de moeder die van je houdt, en je vader, en vertrouwelijke vrienden, kritische observatie maken van degene aan wie je geneigd bent te verbinden. Vertrouw niet op je eigen oordeel, en trouw niemand die volgens jou geen eer zal zijn voor je vader en moeder, maar iemand die intelligentie en morele waarde heeft. Het meisje dat haar genegenheid aan een man overdraagt, en zijn aandacht uitnodigt door haar avances, rondhangend waar ze van hem zal worden opgemerkt, tenzij hij grof zal lijken, is niet het meisje waarmee je wilt omgaan. . . .

Het zal veel beter zijn om helemaal niet te trouwen dan om ongelukkig te zijn, maar raad te zoeken bij God in al deze dingen. Wees zo kalm, zo onderdanig aan de wil van God, dat je niet in de koorts van opwinding jezelf ongeschikt maakt voor Zijn dienst door je verbintenissen. —*Letter 59, 1880.*

Dinsdag 16 april: Voorbereidind om ouders te zijn

[Christus '] moeder was zijn eerste menselijke leraar. Van haar lippen en de rollen van de profeten leerde Hij de hemelse dingen kennen. Hij woonde in het huis van een boer, en trouw en opgewekt handelde Hij Zijn rol in het dragen van de huishoudelijke lasten. . . Hij was een bereidwillige dienaar, een liefhebbende, gehoorzame zoon. Hij leerde een vak en werkte met zijn eigen handen samen met Joseph in de winkel van de timmerman. In het eenvoudige gewaad van een gewone arbeider liep Hij door de straten van het stadje, ging naar en keerde terug van Zijn nederige werk.

Zijn opleiding werd verkregen uit door de hemel aangewezen bronnen, uit nuttig werk, uit de studie van de Schriften en de natuur, en uit de ervaringen van het leven - Gods lesboeken, vol instructie aan allen die het gewillige hart, het ziende oog aan hen brengen en het verstandig hart. —*Testimonies for the Church, vol. 8, p. 222*

Hanna wijdde Samuel aan de Heer en God openbaarde zich aan hem in zijn kindertijd en jeugd. We moeten ons veel meer inspannen voor onze kinderen en voor de jeugd; want God zal hen accepteren om grote dingen in Zijn naam te doen. ... Hij wenst dat de kinderen Hem dienen met onverdeelde genegenheid.

Ouders, er is een groot werk voor u te doen voor Jezus, die alles voor u heeft gedaan. Neem Hem als uw gids en helper. God heeft u niet het allerbeste geschenk onthouden dat Hij te geven had - Zijn eniggeboren Zoon. Kinderen en jongeren mogen niet belemmerd worden om naar Jezus te komen. Satan probeert de kinderen met stalen banden aan zich te binden en u kunt alleen succes behalen door ze met vastberaden persoonlijke inspanning naar Jezus te brengen. Kinderen en jongeren zouden meer serieuze arbeid moeten ontvangen, want zij zijn de hoop van de kerk. Jozef, Daniël en zijn medegenoten, Samuel, David, Johannes en Timotheüs zijn

schitterende voorbeelden die getuigen van het feit dat "de vreze des Heren het begin van wijsheid is" (Spreuken 9:10). —*Selected Messages*, book 1, p. 319.

De moeder zou haar behoefte aan de leiding van de Heilige Geest moeten voelen, opdat zij zelf een ware ervaring zou hebben in onderwerping aan de weg en de wil van God. Dan kan ze door de genade van Christus een wijze, vriendelijke, liefhebbende leraar zijn. Haar werk te doen zoals het gedaan moet worden, vereist talent en vaardigheid en geduldige, doordachte zorg. Het vraagt om zelfwantrouwen en serieus gebed. Laat elke moeder ernaar streven om door volhardende inspanningen haar verplichtingen na te komen. Laat ze haar kleintjes naar Jezus brengen in de armen van het geloof, vertel Hem haar grote nood en vraag om wijsheid en genade. Ernstig, geduldig en moedig moet ze proberen haar eigen kunnen te verbeteren, zodat ze de hoogste vermogens van de geest op de juiste manier kan gebruiken bij de training van haar kinderen.

Als verenigde heersers van het thuisrijk, moeten vader en moeder vriendelijkheid en hoffelijkheid jegens elkaar zien. Nooit zou hun houding moeten pleiten tegen de voorschriften die zij willen inprenten. Ze moeten de zuiverheid van hart en leven behouden als ze hun kinderen zuiver willen houden. Ze moeten zichzelf trainen en disciplineren als ze hun kinderen willen onderwerpen aan discipline. Ze moeten hun kinderen een voorbeeld geven dat navolgbaar is. —*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 128.

Woensdag 17 april: Voorbereiding voor de oude dag

De oneindige genade en liefde van Christus en het offer dat ter wille van ons werd gebracht, moeten onze gedachten uiterst ernstig bezighouden. We zouden moeten stilstaan bij het karakter van onze dierbare Verlosser en Middelaar en moeten mediteren over de zending van Hem, Die kwam om Zijn volk van hun zonden te verlossen. Wanneer we zo nadenken over hemelse dingen, wordt ons geloof en onze liefde sterker, en worden onze gebeden meer aanvaardbaar voor God, omdat zij meer en meer met geloof en liefde zijn verweven. Zij zullen verstandig en indringend zijn. Er zal meer sprake zijn van een ononderbroken vertrouwen op Jezus en van een dagelijkse, levende ervaring van Zijn kracht om eenieder, die tot Hem komt, volkomen zalig te maken.

Als wij erover nadenken, hoe volmaakt de Zaligmaker is, ontstaat bij ons de wens om geheel veranderd en vernieuwd te worden naar het beeld van Zijn reinheid. Wij zullen ernaar hongeren en dorsten om meer te gaan lijken op Hem, Die wij vereren. Hoe meer onze gedachten zich met Christus bezighouden, hoe meer we over Hem zullen spreken en Hem aan de wereld zullen voorhouden. —*De enige weg*, p. 71

Als we een karakter willen ontwikkelen dat voor God aanvaardbaar is, moeten we goede gewoonten kweken in ons godsdienstig leven. Dagelijks gebed is even noodzakelijk voor het groeien in genade en voor het geestelijk leven zelf, als het dagelijks voedsel nodig is voor ons lichamelijk welzijn. We moeten leren dikwijls God te naderen in gebed. Als de geest afdwaalt, moeten we de gedachten terugleiden. Uiteindelijk zal men zich door volharding deze gewoonte eigen maken. We kunnen het ons niet veroorloven om ook maar voor één moment gescheiden te zijn van Christus. We mogen weten dat Hij bij ons is bij elke stap die we doen, als we ons maar houden aan de voorwaarden die Hij gesteld heeft.

Godsdienst moet de belangrijkste zaak zijn in ons leven. Al het andere moet hieraan ondergeschikt zijn. Al onze krachten, van ziel, lichaam en geest, moeten gebruikt worden in de christelijke strijd. We moeten opzien naar Christus voor kracht en genade. Wij zullen dan de overwinning behalen, zo zeker als Jezus voor ons stierf. —*Het geheiligd leven, hfdst 11, paragraaf: Correcte godsdienstige gewoonten*

Jezus vervolgt: Zoals gij Mij belijdt voor de mensen, zo zal Ik u belijden voor God en de heilige engelen. Gij zult Mijn getuigen zijn op aarde, de kanalen waardoor Mijn genade kan vloeien tot genezing der wereld. En zo zal Ik u vertegenwoordigen in de hemel. De Vader aanschouwt niet uw gebrekkig karakter, maar Hij ziet u bekleed met zijn volmaaktheid. Ik ben het middel waardoor de zegeningen van de hemel tot u zullen komen. En iedereen die Mij belijdt door te delen in Mijn offer voor het verlorene, zal beleden worden als deelhebbend aan de heerlijkheid en vreugde der verlost.

Hij die Christus belijdt, moet Christus blijvend in zich hebben. Datgene wat hij niet ontvangen heeft, kan hij niet mededelen. De discipelen zouden vloeiend kunnen spreken over leerstellingen, ze zouden de woorden van Christus kunnen herhalen; maar tenzij zij de zachtmoedigheid en liefde van Christus bezaten, zouden ze Hem niet belijden. ...

De opdracht van de dienstknechten van Christus is een hoge eer, en een heilig pand. —*De wens der eeuwen, hfdst 37: De eerste evangelisten*

Donderdag 18 april: Voorbereiden voor de dood

Het karakter dat u in de genadetijd ontwikkelt, zal het karakter zijn, dat u zult hebben bij de wederkomst van Christus. Indien u een heilige in de hemel wilt zijn, moet u eerst een heilige op aarde wezen. De karaktertrekken die u in dit leven koestert, zullen bij de dood of bij de opstanding niet veranderd worden. U zult uit het graf opstaan met dezelfde gezindheid, die u in uw gezin en in de maatschappij aan den dag gelegd hebt. Jezus verandert het karakter niet bij Zijn komst. Het werk van bekering en heiliging moet nu gedaan worden. Ons dagelijks leven beslist ons lot. —*Het Bijbels gezin, hfdst 1: De sfeer in het gezin*

Toen ik mijn echtgenoot zag sterven, ervoer ik dat Jezus mij dierbaarder was dan ooit tevoren. ... En toen hij, die zoveel warme liefde had waarop ik gesteund had en met wie ik 35 jaar had gewerkt, van mij werd weggenomen, kon ik mijn handen op zijn ogen leggen en zeggen: "Here, ik beveel dit dierbaar pand aan u tot de opstandingsmorgen." ...

Soms leek het alsof ik het niet kon hebben, dat mijn echtgenoot stierf. Maar deze woorden kwamen met kracht tot mij: "Wees stil en weet dat Ik God ben." Psalm 46:10. Ik mis hem zeer, maar durf mij niet over te geven aan nutteloos rouwklagen. Dat zou hem niet weer tot mij terugbrengen. En ik ben niet zo zelfzuchtig om hem, als het mogelijk was, van zijn rustige slaap terug te wensen en de strijd van het leven te doen hervatten. Als een afgematte strijder heeft hij zich ter ruste gelegd. Ik zal altijd met genoegen op zijn laatste rustplaats terugzien. De beste wijze waarop ik en de kinderen de gedachtenis van hem, die ons ontvallen is, kunnen vereren, is het werk, dat hij heeft moeten neerleggen, in de kracht van de Here op te nemen en te voltooien. Wij zijn dankbaar voor de jaren, die hem verleend werden om zich in het

werk van de Here nuttig te maken en wensen nu om zijnentwil en de wil van de Here, van zijn dood een les te leren, die wij nooit vergeten zullen. Moge dit verlies ons vriendelijker en zachter, meer verdraagzaam en bedachtzaam maken ten opzichte van de levenden. — *Schetsen uit het leven van Ellen G. White, hfdst 41: Het overlijden van mijn echtgenoot*

Dauids openbare arbeid kwam tot een eind. Hij wist dat hij spoedig zou sterven en hij liet zijn zakelijke aangelegenheden niet in verwarring, om de ziel van zijn zoon te kwellen; maar terwijl hij over voldoende fysieke en mentale kracht beschikte, regelde hij de aangelegenheden van zijn koninkrijk, zelfs tot in de kleinste dingen. ...

David was, in het regelen van zijn zaken, een goed voorbeeld voor allen die oud geworden zijn, om hun zaken te regelen terwijl zij daartoe in staat zijn, dat wanneer zij dichterbij de dood zullen komen, en hun mentale vermogens worden gedimd, zij niets van aardse aard zullen hebben om hun gedachten van God af te leiden. —Ellen G. White Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 2, pp. 1024, 1025.

Vrijdag 19 Pril, Voor verdere bestudering

This Day With God, "Constant Communion With God," p. 117;

Steps to Christ, "A Knowledge of God," pp. 85–91.

4. Wanneer je alleen bent

Sabbatmiddag, 20 April

Na de schepping van Adam werd elk levend wezen voor hem gebracht om zijn naam te ontvangen; hij zag dat aan iedereen een metgezel was gegeven, maar onder hen "vond hij geen hulp als iemand tegenover hem." Onder alle schepselen die God op aarde had gemaakt, was er niet één gelijk aan de mens. En God zei: "Het is niet goed dat de man alleen is; Ik zal hem aan iemand helpen tegenover hem." De mens moest niet in eenzaamheid wonen; hij moest een sociaal wezen zijn. Zonder gezelschap zouden de prachtige scènes en heerlijke bezigheden van Eden geen volmaakt geluk hebben opgeleverd. Zelfs gemeenschap met engelen kon zijn verlangen naar sympathie en gezelschap niet bevredigen. Er was geen van dezelfde aard om lief te hebben en bemind te worden.

God Zelf gaf Adam een metgezel. Hij voorzag in "een hulp om hem te ontmoeten" - een helper die bij hem paste - iemand die geschikt was om zijn metgezel te zijn, en die in liefde en sympathie één met hem kon zijn. — *Conflict and Courage*, p. 14.

Velen lijden veel meer aan ziektes van de ziel dan aan ziekten van het lichaam, en ze zullen geen opluchting vinden totdat zij tot Christus zullen komen, de Bron van het leven. Klachten over vermoeidheid, eenzaamheid en ontevredenheid zullen dan ophouden. Bevrediging van de vreugde zal de geest, gezondheid en vitale energie van het lichaam kracht geven. — *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 578.

Vriendelijke woorden, sympathieke uitingen, blijk van waardering, zou voor velen een worstelende en eenzame zijn als een beker koud water voor een dorstige ziel. Een woord van sympathie, een daad van vriendelijkheid, zou lasten opheffen die zwaar op sommige schouders rusten. En woorden van raad, vermaningen, waarschuwingen van

een hart geheiligd door liefde, zijn net zo essentieel als een uitstraling van liefdevolle gevoelens en blijk van waardering. Elk woord of daad van onzelfzuchtige vriendelijkheid aan zielen met wie we in verband worden gebracht, is een uitdrukking van de liefde die Jezus heeft gemanifesteerd voor het hele menselijke gezin. — *In Heavenly Places*, p. 207.

We zouden de liefde van Christus in het hart in zo'n mate moeten hebben dat onze interesse in anderen onpartijdig en oprecht zal zijn. Onze genegenheden zouden een breed bereik moeten hebben, en niet alleen op enkelen die ons vleien door speciale vertrouwensrelaties. De neiging van zulke vriendschappen is om ons te leiden tot het verwaarlozen van degenen die meer behoefte hebben aan liefde dan degenen aan wie we onze aandacht schenken. We moeten onze vriendenkring niet beperken tot een paar favorieten, omdat ze ons aaien en vleien door hun belijdende genegenheid. . . . Gevoelens van onrust en heimwee of eenzaamheid kunnen voor uw bestwil zijn. Uw hemelse Vader wil je leren om in Hem de vriendschap en liefde en troost te vinden die je meest ernstige hoop en verlangens zullen bevredigen ... Je enige veiligheid en geluk zijn in het maken van Christus tot je constante raadgever. Je kunt gelukkig in Hem zijn als je geen andere vriend in de hele wereld had. — *Our High Calling*, p. 259.

Zondag 21 April: Gezelschap

Het is normaal om gezelschap te zoeken. Iedereen zal metgezellen vinden of ze maken. En precies in verhouding tot de sterkte van de vriendschap, zal de hoeveelheid invloed zijn die vrienden ten goede of ten kwade over elkaar zullen uitspreken. Allen zullen metgezellen hebben en zullen op hun beurt invloed hebben en beïnvloed worden.

De link is mysterieus die het menselijk hart aan elkaar bindt, zodat de gevoelens, smaken en principes van twee individuen nauw met elkaar worden gemengd. Men vangt de geest, en kopieert de wegen en handelingen, van de ander. Zoals wax de vorm van het zegel behoudt, zo behoudt de geest de indruk die geproduceerd wordt door. . . . vereniging. De invloed kan onbewust zijn, maar het is niet minder krachtig. — *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 587.

Waarin lag de kracht van degenen die in het verleden ter wille van de zaak van Christus vervolging hebben ondergaan? Het was in de gemeenschap met God, de gemeenschap met de Heilige Geest, de gemeenschap met Christus. Smaad en vervolging heeft menigeen van aardse vrienden gescheiden, maar nimmer van de liefde van Christus. Nooit wordt de door stormen geteisterde ziel door de Heiland tederder bemind dan wanneer ze lijdt voor de zaak der waarheid. Christus zei: „Ik zal hem liefhebben en Mijzelf aan hem openbaren.” (Joh.14:21) Wanneer de gelovige in de beklagdenbank van aardse rechtbanken staat om der waarheid wil, staat Christus aan zijn zijde. Als hij ingesloten is door gevangenis muren, openbaart Christus Zich aan hem en bemoedigt Hij hem door Zijn liefde. Als hij ter wille van Christus ter dood wordt gebracht, zegt de Heiland tot hem: Zij kunnen het lichaam doden, maar zij kunnen de ziel geen schade toebrengen. „Houdt goede moed; Ik heb de wereld overwonnen”. „Vrees niet, want Ik ben met u; zie niet angstig rond, want Ik ben uw God. Ik sterk u, ook help Ik u, ook ondersteun Ik u met Mijn rechtvaardigende rechterhand.” (Joh.16:33; Jes.41:10)

Wanneer u een van uw vrienden de hand drukt, laat dan een lofprijzing aan God op uw lippen en in uw hart zijn. Dit zal de gedachten van uw vriend bij Jezus bepalen. Iedereen heft beproevingen; verdriet dat moeilijk te verwerken is, of verleidingen die moeilijk te weerstaan zijn. Vertel uw problemen niet aan andere stervelingen, maar breng alles in gebed tot God. Maak er een regel van om nooit één woord van twijfel of ontmoediging uit te spreken. U kunt veel doen om het leven van anderen op te vrolijken en hun inspanningen te versterken, door woorden van hoop en heilige blijdschap.

Menig goedwillend mens staat op het punt om, wanneer hij zwaarbeproefd wordt, het onderspit te delven in zijn strijd tegen het eigen -ik en tegen de machten van het kwaad. Ontmoedig iemand, die in zo'n zware strijd zit, niet. Monter hem op met bemoedigende, hoopvolle woorden, die hem kunnen helpen om staande te blijven. Zo kunt u het licht van Christus laten schijnen. "Want niemand onzer leeft voor zichzelf, en niemand sterft voor zichzelf; want als wij leven, het is voor den Here; en als wij sterven, het is voor den Here." Romeinen 14: 7. Zonder dat wij ons daarvan bewust zijn, kunnen anderen door onze invloed worden aangemoedigd en gesterkt, of ze worden ontmoedigd en van Christus en de waarheid worden afgeleid. — *De weg naar Christus*, pp 120; *Steps to Christ*, pp. 119, 120.

Maandag 22 april: Het ongehuwde leven

Net als in de dagen van Noach is een van de tekenen van deze tijd een passie voor onoordeelkundige en haastige huwelijken. Satan zit hierachter. Als Paulus vrijgezel kon blijven, en hetzelfde aanbeveelde aan anderen, dat hij en zij helemaal voor de Heer zouden zijn, waarom niet degenen die geheel de Zijne zouden zijn, en er zeker van willen zijn om de zorgen, beproevingen en bittere smart te vermijden, zo vaak in de ervaringen van degenen die het huwelijksleven kiezen, blijven zoals hij was? En meer, als hij ervoor koos dit te blijven, en het aan anderen zou kunnen aanbevelen, achttien eeuwen geleden, niet zo zouden blijven zoals hij, een lovenswaardige cursus was voor degenen die wachten op de komst van de Zoon des mensen, tenzij bewijzen onbetwistbaar waren dat ze hun toestand verbeterden en de hemel zekerder maakten door dat te doen? Als er zoveel op het spel staat, waarom dan niet altijd aan de goede kant staan? - *The Review and Herald*, March 24, 1868.

Laten we God de Allerhoogste liefhebben, en geen invloed toestaan tussen ons en onze God. We moeten aandacht schenken aan het licht dat God heeft toegestaan om op ons pad te schijnen; we moeten voor de hele hemel laten zien dat we elke lichtstraal waarderen; we moeten dat licht op anderen reflecteren. Wij zijn tegenover God verantwoordelijk voor onze invloed. Zelfs als we gedwongen zijn om schijnbaar alleen te staan, zijn we niet alleen, want Christus is met ons om ons aan te moedigen en te versterken en te zegenen. Hij is bekend met elke wens van uw hart, met elk doel van uw ziel. Hij zegt: "Ik zal u niet gerust laten: ik zal tot u komen" (Johannes 14:18). Laten we geloven dat God zal doen zoals Hij heeft beloofd. — *That I May Know Him*, p. 203.

God is onze sterkte. Wij moeten tot Hem opzien voor wijsheid en leiding en het oog houdende op Zijn heerlijkheid, het welzijn van de kerk en het behoud van onze eigen zielen, moeten wij onze lievelingszonden overwinnen. Wij moeten ieder voor onszelf trachten elke dag een nieuwe overwinning te behalen. Wij moeten leren alleen

te staan en ons geheel en al op God verlaten. Hoe sneller wij dit leren, des te beter zal het zijn. Laat eenieder nagaan, waar hij in tekortschiet en dan trouw waken, dat zijn zonden niet de overhand over hem krijgen, maar dat hij er de overwinning over behaalt. Dan kunnen wij vrijmoedigheid tot God hebben en aan de kerk zal grote moeite bespaard worden. — *Early Writings*, p. 105.

God wil ons niet neergedrukt laten zitten door stom verdriet, met pijnlijke en brekende harten. Hij wil dat we opkijken en Zijn geliefde gezicht van liefde aanschouwen. De gezegende Verlosser staat bij velen wiens ogen zo verblind zijn door tranen dat ze Hem niet onderscheiden. Hij verlangt ernaar om onze handen te bedekken, om ons in eenvoudig geloof naar Hem te laten kijken, Hem toe te staan ons te leiden. Zijn hart staat open voor onze smarten, onze zorgen en onze beproevingen. Hij heeft ons liefgehad met een eeuwige liefde en met liefderijke goedheid om ons heen. We kunnen het hart op Hem laten rusten en mediteren op Zijn liefderijke goedheid de hele dag. Hij zal de ziel verheffen boven het dagelijkse verdriet en de verbijstering, in een rijk van vrede. — *Thoughts From the Mount of Blessing*, p. 12.

Dinsdag 23 april: Als een huwelijk strandt

Toen de Farizeeën Hem later ondervroegen over de rechtmatigheid van echtscheiding, wees Jezus zijn toehoorders terug naar het huwelijksinstituut dat was ingesteld bij de schepping. "Vanwege de hardheid van uw hart", zei Hij, Mozes "u toestond om uw vrouwen weg te doen: maar vanaf het begin was het niet zo." Hij verwees hen naar de gezegende dagen van Eden toen God dat alle dingen "zeer goed" waren. "Toen hadden het huwelijk en de sabbat hun oorsprong, tweelinginstellingen voor de glorie van God in het voordeel van de mensheid. Toen de Schepper de handen van het heilige paar in het huwelijk sloot. . . Hij verkondigde de wet van het huwelijk voor alle kinderen van Adam tot het einde der tijden. ... Jezus kwam naar onze wereld om fouten te herstellen en het morele beeld van God in de mens te herstellen. Verkeerde gevoelens met betrekking tot het huwelijk hadden een plaats gekregen in de geest van de leraren van Israël. Ze hadden geen effect op de heilige instelling van het huwelijk. De mens werd zo hard van hart dat hij voor het meest triviale excuus zou scheiden van zijn vrouw, of, als hij zou kiezen, hij haar zou scheiden van de kinderen en haar wegsturen. ... Christus kwam om deze kwaden te corrigeren. — *The Adventist Home*, pp. 340, 341.

Terwijl de vrouw (van de bron) met Jezus sprak, geraakte ze onder de indruk van Zijn woorden. Nog nooit had ze zulke gedachten vernomen van de priesters van haar eigen volk of van de Joden. Toen haar verleden haar voor ogen werd gesteld, was zij zich bewust geworden van haar groot gemis. Ze beseftte de dorst van haar ziel, die al het water van de bron van Sichar niet kon lessen. Niets waarmee ze tot nu toe in aanraking was gekomen, had haar zó wakker geschud en de behoefte aan iets hogers doen gevoelen. Jezus had haar ervan overtuigd, dat Hij de geheimen van haar leven had gelezen; toch voelde ze dat Hij haar vriend was, die medelijden met haar had en haar liefhad. Terwijl de reinheid van Zijn aanwezigheid haar zonde veroordeelde, had Hij haar met geen woord aangeklaagd, maar had haar gesproken van Zijn genade die de ziel kon vernieuwen. — *Wens der Eeuwen*, p. 148; - *The Desire of Ages*, p. 190.

Zij die snel anderen beschuldigen en zich beijveren hen voor het gerecht te brengen, zijn dikwijls in hun eigen leven meer schuldig dan zij.

De mensen haten de zondaar, terwijl zij de zonde liefhebben. Christus haat de zonde, maar heeft de zondaar lief. Dit zal de geest zijn van allen die Hem volgen. Christelijke liefde is traag in het oordelen, neemt snel berouw waar, is bereid te vergeven, te bemoedigen, de afgedwaalde terecht te helpen op het pad der heiligheid, en zijn voeten hierop te schragen ... – *De Wens der Eeuwen*, p.384; - *The Desire of Ages*, p. 462

Woensdag 24 april: Dood en eenzaamheid

Ik heb de tijd gezien dat ik dacht dat de golven over mijn hoofd gingen; in die tijd voelde ik dat mijn Verlosser kostbaar voor mij was. Toen mijn oudste zoon van me werd weggenomen, voelde ik dat mijn verdriet heel groot was, maar Jezus kwam naast me staan en ik voelde zijn vrede in mijn ziel. De beker troost werd op mijn lippen gelegd. En toen hij, die al zesendertig jaar aan mijn zijde stond werd weggenomen. We hadden samen gediend in het predikantschap, maar we moesten de handen van de krijger vouwen en hem neerleggen om uit te rusten in het stille graf. Opnieuw leek mijn verdriet erg groot, maar uiteindelijk kwam de beker van troost. Jezus is dierbaar voor mij. Hij liep langs mijn zijde .. en hij zal naast u lopen. Als onze vrienden het graf ingaan, zijn ze mooi voor ons. Het kan onze vader of moeder zijn die we wegdragen: wanneer ze tevoorschijn komen, zijn die rimpels allemaal verdwenen, maar de figuur is daar en we kennen ze. —*In Heavenly Places*, p. 353.

We zijn op thuisreis. Hij, die zoveel van ons hield om voor ons te sterven, heeft voor ons een stad gebouwd. Het nieuwe Jeruzalem is onze rustplaats. Er zal geen droefheid zijn in de stad van God. Geen enkel gejammer van verdriet, geen klaagzang van verpletterde hoop en begraven genegenheden, zal nog meer gehoord worden. Binnenkort zullen de kledingstukken van bezwaardheid worden veranderd voor het bruiloftskleed. Binnenkort zullen we getuige zijn van de kroning van onze Koning. Degenen wier leven met Christus verborgen is gebleven, zij die op deze aarde de goede strijd des geloofs hebben gestreden, zullen schijnen met de heerlijkheid van de Verlosser in het koninkrijk van God.

Het zal niet lang meer duren voordat we Hem zullen zien in wie onze hoop op eeuwig leven gecentreerd is. En in Zijn tegenwoordigheid zullen alle beproevingen en lijden van dit leven zijn als niets ... Kijk omhoog, kijk omhoog en laat je geloof voortdurend toenemen. Laat dit geloof je leiden langs het smalle pad dat door de poorten van de stad Gods leidt naar het grote meer, de brede, onbegrensde toekomst van glorie die voor de verlostten is. — *The Faith I Live By*, p. 362.

Wat moeten we doen zonder een Verlosser in het uur dat de ziel beproefd wordt? Dienende engelen zijn rond om ons om ons te laten drinken van het water des levens om onze zielen op te frissen in de slotscènes van het leven. Er is een gelofte van Hem die de opstanding en het leven is, dat degenen die in Jezus slapen Christus met zich zullen meenemen uit het graf. De bazuin zal klinken, de doden zullen ontwaken tot leven, om niet meer te sterven. De eeuwige ochtend is bij hen gekomen, want er zal geen nacht zijn in de stad van God. —*Selected Messages*, book 2, p. 250.

Donderdag, 25 april: Geestelijk alleen

Heden geeft, evenals in de dagen van Christus, de toestand in de maatschappij een droevig antwoord op het hemels ideal van deze geheiligde houding. Toch bidet

het evangelie zelfs voor diegenen, die bitterheid en teleurstelling hebben gevonden waar zij gehoopt hadden kameraadschap en vreugde te vinden, vertroosting. Het Geduld en de tederheid die zij door de Geest van Christus kunnen deelachtig worden, zullen het bittere verzoeten. Het hart waarin Christus woont, zal zo vervuld, zo verzadigd worden van Zijn liefde, dat het niet zal worden verteerd door verlangen om medelijden en aandacht op te wekken voor zichzelf. En door de overgave van de ziel aan God, kan Zijn wijsheid volbrengen waarin menselijke wijsheid faalt.

Door de openbaring van zijn genade, kunnen harten, die eenmaal onverschillig of vervreemd waren, verenigd worden door banden die sterker en blijvender zijn dan aardse banden, - de gouden banden van een liefde die de toets der beproeving zal doorstaan. — *Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen*, p.61; — *Thoughts From the Mount of Blessing*, p. 65

Geduldig doorzetten in weldoen, zal u door deze wereld van verdriet en strijd leiden naar glorie en eer en eeuwig leven. Heb God van binnen en God boven je en je hebt niets te vrezen. De Bijbel is een licht voor hen die in duisternis zijn. In het vooruitzicht van een gelukzalige onsterfelijkheid uitgedeeld aan hen die tot het einde volharden, zult u een verheffende kracht vinden, een kracht die u nodig hebt om het kwade te weerstaan. Wees standvastig in het uur van beproeving, en u zult uiteindelijk een kroon krijgen die nooit zal vervagen. . . .

Vertrouw op de Heer met heel uw hart en Hij zal nooit uw vertrouwen verraden. Als u hulp van God wilt, hoeft u niet tevergeefs te vragen. Om ons aan te moedigen om vertrouwen te hebben en te vertrouwen, komt Hij door Zijn heilige Woord en Geest in de buurt en zoekt hij op duizend manieren om ons vertrouwen te winnen. Maar in niets heft Hij meer verrukking dan in het ontvangen van de zwakken die tot Hem komen voor kracht. Als we hart en stem zullen vinden om te bidden, zal Hij zeker een oor vinden om te horen en een arm om te redden. — *Letter 42*, 1875.

Het is het voorrecht van elke gelovige om eerst met God alleen te praten, en dan als Gods spreekbuis om met anderen te praten. Om iets te kunnen meedelen, moeten we dagelijks licht en zegen ontvangen. Mannen en vrouwen die in contact staan met God, die een blijvende Christus hebben, die, omdat ze samenwerken met heilige engelen, omgeven zijn met heilige invloeden, zijn op dit moment nodig. De zaak heeft degenen nodig die de macht hebben om met Christus nader te komen, de kracht om de liefde van God uit te drukken in woorden van bemoediging en sympathie. . . .

De zonen en dochters van God hebben een geweldig werk te doen in de wereld. Ze moeten het Woord van God aanvaarden als de man van hun raad en het aan anderen geven. Ze zijn om licht te verspreiden. Allen die het gegraveerde woord hebben ontvangen, zullen getrouw zijn in het geven van dat woord aan anderen. Zij zullen de woorden van Christus spreken. In gesprek en in gedrag zullen zij getuigen van een dagelijkse bekering tot de beginselen van de waarheid. Zulke gelovigen zullen een schouwspel zijn voor de wereld, voor engelen en voor mensen, en God zal in hen verheerlijkt worden. — *In Heavenly Places*, p. 67.

Vrijdag, 26 april: voor verdere lezing:

The Ministry of Healing, "Our Example," pp. 24, 25;

The Ministry of Healing, "Ye Shall Find Rest," pp. 71, 72.

5. Wijze woorden voor gezinnen

Sabbatmiddag, 27 april

De Heiland van de wereld biedt aan de dwalende de gave van het eeuwige leven. Hij wacht op een antwoord op Zijn aanbod van liefde en vergeving met een meer teder mededogen dan datgene wat het hart van een aardse ouder beweegt om een eigenzinnige, spijtzieke, lijdende zoon te vergeven ... Salomo waarschuwt . . . "Mijn zoon, hoor het gebod van uw vader en verlaat niet de wet van uw moeder, want zij zullen een sieraad van genade zijn voor uw hoofd en ketenen om uw hals. Mijn zoon, als zondaars u verleiden, stem niet toe. . . . Wend je tot Mijn terechtwijzing: zie, Ik zal Mijn Geest op u uitstorten, Ik zal Mijn woorden aan u bekend maken. — *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 208.

Het ware doel van de opvoeding is om het beeld van God in de ziel te herstellen. In den beginne schiep God de mens naar Zijn beeld. Hij schonk hem edele eigenschappen. Zijn geest was evenredig ontwikkeld, en de vermogens van zijn wezen waren harmonieus gevormd. De zonde heeft het beeld van God in de mens mismaakt en haast uitgewist. Om dit beeld weer te herstellen, werd het verlossingsplan gemaakt en de mens een proeftijd toegestaan. Het grote levensdoel is, de mens terug te leiden naar de volmaaktheid waarin hij was geschapen - en aan dit doel is al het andere ondergeschikt. Het is de taak van ouders en leraars om bij de opvoeding van de jeugd samen te werken met God; en door dit te doen zijn ze 'Gods medearbeiders'. (1 Corinthiërs 3:9) – *Patriarchen en Profeten*, p.517, 518; - *Patriarchs and Prophets*, p. 595

Christelijke ouders zouden bereid moeten zijn om dit praktische onderricht in religieuze ervaring aan hun kinderen te geven. God eist dit van u, en u verwaarloost uw plicht als u dit niet doet. Voedt uw kinderen op volgens de methoden die God heeft gekozen om hen discipline en de voorwaarden tot succes in het christelijk leven bij te brengen. Breng hen bij dat zij God niet kunnen dienen terwijl tegelijkertijd hun geest zich bezighoudt met alles overheersende zorgen voor dit leven; laat hen aan de andere kant niet de gedachte koesteren dat zij niets hoeven te doen, en hun vrije tijd in ledigheid kunnen doorbrengen. Gods woord is op dit punt duidelijk. Jezus, de Majesteit van de hemel, heeft de jeugd een Voorbeeld nagelaten. Hij heeft in de werkplaats te Nazareth voor Zijn dagelijks brood gewerkt. Hij was bij Zijn ouders onderdanig, en streefde er niet naar, zeggenschap te krijgen over Zijn eigen vrije tijd of Zijn eigen wil te doen ...

Wij bezitten duidelijke voorbeelden van de ondersteunende kracht van vastberaden godsdienstige principes. ... De gapende leeuwenkuil kon Daniel niet van zijn dagelijkse gebeden afhouden, evenmin kon de vurige oven Sadrach en zijn metgezellen er toe brengen te buigen voor de afgod die Nebukadnesar had opgericht. Jonge mensen die standvastige principes hebben, zullen goedkoop amusement vermijden, pijn verdragen, en zelfs eerder de leeuwenkuil en de vurige oven trotseren, dan God ontrouw te zijn. Let op het karakter van Jozef. Deugd werd zwaar op de proef gesteld, maar de overwinning was volledig. Op elk punt doorstond de edele jongeman de toets. Hetzelfde verheven en onbuigzame principe kwam bij elke verzoeking tevoorschijn. De Heer was bij hem, en Zijn woord was wet. – *Getuignissen voor de gemeente*, vol. 5, p. 41, 42; - *Testimonies for the Church*, vol. 5, pp. 42, 43.

Zondag 28 april: Heb de juiste vrouw lief

Bakens van waarschuwing worden aan alle kanten op het pad van het leven geplaatst om te voorkomen dat [de mensheid] de gevaarlijke, verboden grond nadert; maar niettegenstaande dit, kiezen menigten het noodlottige pad, in tegenstelling tot de voorschriften van de rede, ongeacht Gods wet, en in weerwil van Zijn wraak. . . . Een beetje tijd besteed aan het inzaaien van je wilde haver. . . zal een gewas produceren dat je hele leven zal verbitteren; een uur van onnadenkendheid, eenmaal toegeven aan verleiding, kan de hele stroom van je leven in de verkeerde richting draaien. . . . Hij die weigert zich met God te verbinden, en zichzelf in de weg van de verleiding plaatst, zal zeker vallen. God test iedereen. Velen hebben hun zorgeloosheid en oneerlijkheid verontschuldigd vanwege het verkeerde voorbeeld dat hen is gegeven door meer ervaren professoren. Maar dit moet niemand ervan weerhouden om goed te doen. Op de dag van de definitieve afrekening zul je geen excuses smeken zoals je nu pleit. - *The Adventist Home*, p. 59.

Maak Christus de eerste en de laatste en beste in alles. Blijf Hem constant aanschouwen, en uw liefde voor Hem zal dagelijks dieper en sterker worden naarmate het beproefd wordt door beproeving. En als je liefde voor Hem toeneemt, zal je liefde voor elkaar dieper en sterker worden. Hoewel moeilijkheden, verbijstering en ontmoediging kunnen ontstaan, laten noch man noch vrouw de gedachte koesteren dat hun verbintenis een vergissing of een teleurstelling is. Stel al wat mogelijk is in om bij elkaar te zijn. Ga door met de vroegere aandacht. Moedig elkaar op elke manier aan in de strijd tegen de gevechten in het leven. Studeer om het geluk van elkaar te bevorderen. Laat er wederzijdse liefde zijn, wederzijdse verdraagzaamheid. Dan zal het huwelijk, in plaats van het einde van liefde te zijn, als het ware het begin van liefde zijn. De warmte van ware vriendschap, de liefde die het hart met elkaar verbindt, is een voorproefje van de geneugten van de hemel. — *The Adventist Home*, pp. 105, 106.

Er is een heilige cirkel rond elk gezin die moet worden bewaard. Niemand anders heeft recht op die heilige cirkel. De man en vrouw zouden alles voor elkaar moeten zijn. De vrouw zou geen geheimen moeten hebben om haar man te onthouden en anderen het te laten weten, en de echtgenoot zou geen geheimen moeten hebben om zich van zijn vrouw te onthouden om zich tot anderen te verhouden. Het hart van zijn vrouw moet het graf zijn voor de fouten van de echtgenoot en het hart van de echtgenoot het graf voor de fouten van zijn vrouw. Nooit zou een van de partijen een grap moeten koesteren ten koste van de gevoelens van de ander. Nooit moet de man of vrouw in de sport of op een andere manier klagen over elkaar, omdat ze zich vaak overgeven aan deze dwaze en wat volkomen onschuldig lijkt, een grapje eindigt in een proces tegen elkaar en misschien vervreemding. Mij is gebleken dat er een heilig schild rond elk gezin zou moeten zijn. De thuiscirkel moet worden beschouwd als een heilige plaats, een symbool van de hemel, een spiegel om onszelf te weerspiegelen. . . . Er moet een sterk gevoel van eigenaarschap gevoeld worden, dat een gevoel van gemak, rust, vertrouwen geeft. . — *The Adventist Home*, p. 177.

Maandag 29 april: Een oproep aan vaders

Als we serieus gaan werken voor onszelf en voor ons gezin, zullen we hulp van God krijgen. Mij werd getoond dat alleen het houden van de sabbat en het bidden 's

morgens en 's avonds geen positieve bewijzen zijn dat we christen zijn. Deze uiterlijke vormen kunnen allemaal strikt worden nageleefd, en toch ontbreekt ware godzaligheid. Titus 2:14: "Die Zichzelf voor ons heeft gegeven, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid, en Zichzelf een bijzonder volk zou reinigen, ijverig voor goede werken." Allen die belijden de volgers van Christus te zijn, moeten het bevel hebben over hun eigen geest, zichzelf niet toestaan om prikkelbaar of ongeduldig te spreken. De man en de vader moeten het ongeduldige woord beheersen voordat hij gaat uitspreken. Hij moet nadenken over het effect van zijn woorden, opdat ze geen verdriet en een plaag achterlaten. *Testimonies for the Church*, vol. 1, p. 305.

De vader, als priester van het huishouden, moet zacht en geduldig omgaan met zijn kinderen. Hij moet oppassen dat hij geen strijdlustige instelling opwekt. Hij moet niet toestaan dat overtreding niet wordt gecorrigeerd, en toch is er een manier om te corrigeren zonder de ergste passies in het menselijk hart op te wekken. Laat hem verliefd praten met zijn kinderen, vertel hen hoe bedroefd de Heiland is over hun levensweg; en laat hem dan met hen knielen voor het verzoendeksel en hen aan Christus aanbieden, biddend dat Hij medelijden met hen zal hebben en hen zal leiden om zich te bekeren en om vergeving te vragen. Een dergelijke discipline zal bijna altijd het meest koppige hart breken. God wenst dat we onze kinderen in eenvoud behandelen. We mogen vergeten dat kinderen niet het voordeel hebben gehad van de jarenlange training die oudere mensen hebben gehad. Als de kleintjes niet in alle opzichten handelen in overeenstemming met onze ideeën, denken we soms dat ze een standje verdienen. Maar dit zal de zaken niet herstellen. Breng ze naar de Heiland en vertel Hem er alles over; geloof dan dat Zijn zegen op hen zal rusten. — *Child Guidance*, pp. 286, 287.

De vader moet nadenken over hoe hij de moeder gelukkig kan maken. Hij moet zichzelf niet toestaan om met een vertroebeld hoofd naar zijn huis te komen. Als hij verweekt is in zijn werk, moet hij niet, tenzij het echt nodig is om met zijn vrouw te overleggen, haar lastigvallen met dat soort zaken. Ze heeft zorgen en beproevingen van haarzelf om te verdragen, en haar moet teder iedere onnodige last bespaard blijven. De vader zou de vrouw en moeder moeten aanmoedigen om op zijn grote genegenheden te steunen. Vriendelijke, opgewekte, bemoedigende woorden van hem, met wie zij haar levensgeluk heeft toevertrouwd, zullen haar gunstiger zijn dan welk ander medicijn dan ook; en de opgewekte lichtstralen, die sympathiserende woorden brengen naar het hart van de vrouw en moeder, zullen hun eigen juichende stralen weerkaatsen op het hart van de vader. — *Selected Messages*, book 2, pp. 427, 430.

Dinsdag, 30 april: Met liefde terechtwijzen

Als de ouders het verwaarlozen om de juiste terughoudendheid uit te oefenen, creëren veel ouders veel ongeluk voor hun kinderen. . . Vaders en moeders, leer uw kinderen dat de enige manier om echt gelukkig te zijn is om God lief te hebben en te vrezen; en de les afdwingen door uw voorbeeld. Laat hen zien dat de vrede van Christus heerst in uw hart, en dat Zijn liefde uw leven doordringt. ... Maak van het Woord van God uw gids bij de opvoeding van uw kinderen, waarbij u nadenkt over wat er zal zijn voor hun toekomstig welzijn. . . . Ouders, nu is het tijd om in je kinderen gewoonten van arbeidzaamheid, zelfredzaamheid en zelfbeheersing te

vormen; om economisch en zakelijk tact te ontwikkelen. Het is nu tijd om hen hoffelijkheid en welwillendheid te leren met betrekking tot hun medemensen, en eerbied en liefde voor God. ... Thuis moet de meest zonnige en aantrekkelijke plek op aarde zijn; en het kan zo worden gemaakt door aangename woorden en vriendelijke daden en, ten diepste, een standvastige naleving van het recht. — *Our High Calling*, p. 263.

Ouders die een geest van [overheersing] en gezag uitoefenen, overgedragen aan hen van hun eigen ouders, wat hen ertoe brengt om veeleisend te zijn in hun discipline en instructie, zullen hun kinderen niet juist trainen. Door hun strengheid in het omgaan met hun fouten, wekken ze de ergste passies van het menselijk hart op en laten bij hun kinderen een gevoel van onrecht en ongelijk achter. Ze ontmoeten in hun kinderen dezelfde aard die zij in hen hebben gebracht. Zulke ouders drijven hun kinderen weg van God, door met hen te praten over religieuze onderwerpen; want de christelijke religie wordt onaantrekkelijk en zelfs weerzinwekkend gemaakt door deze verkeerde voorstelling van de waarheid. Kinderen zullen zeggen: "Wel, als dat religie is, dan wil ik er niets van weten." Het is daarom dat vaak vijandschap in het hart tegen religie wordt gecreëerd; en vanwege een willekeurige handhaving van autoriteit, worden kinderen ertoe gebracht om de wet en de regering van de hemel te verachten. Ouders hebben de eeuwige bestemming van hun kinderen bepaald door hun eigen misstap. — *Child Guidance*, p. 286

Dien de regels van het huis in wijsheid en liefde toe, niet met een ijzeren roede. Kinderen zullen antwoorden met gewillige gehoorzaamheid aan de regel van liefde. Prijs uw kinderen wanneer u maar kunt. Maak hun leven zo gelukkig mogelijk. . . . Herinner dat kinderen niet alleen bestraffing en correctie nodig hebben, maar ook bemoediging en complimenten, de aangename zonneschijn van vriendelijke woorden. Het huis zou voor de kinderen de meest aantrekkelijke plek ter wereld moeten zijn, en de aanwezigheid van de moeder zou haar grootste charme moeten zijn. Kinderen hebben een gevoelige, liefhebbende aard. Ze zijn gemakkelijk tevreden en gemakkelijk ongelukkig. Door zachte discipline, in liefhebbende woorden en daden, mogen moeders hun kinderen aan hun hart binden. Een huis waar liefde woont en waar het uitdrukking vindt in uiterlijk, in woorden, in daden, is een plaats waar engelen zich verheugen om te wonen. Ouders, laat de zonneschijn van liefde, vrolijkheid en blijde inhoud in je eigen hart binnenkomen en laat de zoete invloed ervan het huis doordringen. Geef blijk van een vriendelijke, verdraagzame geest, en moedig hetzelfde aan bij uw kinderen, en ontwikkel al die genaden die het huisleven zullen opfleuren. — *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, pp. 114, 115.

Woensdag 1 mei: Is het leven beter op de top van de wereld?

Elke vrouw die op het punt staat moeder te worden, moet ongeacht haar omgeving, voortdurend een gelukkige, opgewekte en tevreden instelling aannemen, wetende dat zij voor al haar inspanningen in deze richting vertienvoudigd zal worden in zowel het fysieke als het morele karakter van haar nakomelingen. Dit is ook niet alles. Ze kan zich door gewoonte wennen aan opgewekt denken, en zo een gelukkige gemoedstoestand aanmoedigen en een opgewekte weerspiegeling van haar eigen geluk van geest op haar familie leggen en op degenen met wie ze omgaat. En in een

zeer hoge mate zal haar lichamelijke gezondheid worden verbeterd. — *The Adventist Home*, p. 258.

De relatie die tussen geest en lichaam bestaat, is heel innig. Wanneer de ene is aangedaan, voelt de ander mee. De geestestoestand beïnvloedt de gezondheid veel meer dan menigeneen beseft. Vele van de ziekten waaraan mensen lijden, zijn het resultaat van geestelijke depressie. Verdriet, angst, ontevredenheid, zelfverwijt, schuld, wantrouwen, hebben alle de neiging om afbreuk te doen aan de levenskrachten en leiden tot verval en dood.....

Moed, hoop, geloof, sympathie en liefde bevorderen gezondheid en verlengen het leven. Een tevreden gemoed en een opgewekte geest betekenen gezondheid voor het lichaam en kracht voor de ziel. "Een vrolijk hart bevordert de genezing." (Spreuken 17:22). — *De Weg Naar Gezondheid*, p. 202; — *The Ministry of Healing*, p. 241.

Wij leven in een wereld vol lijden. Moeite, beproeving en droefheid wachten ons op heel de weg tot aan de hemelse woning. Maar er zijn velen die de lasten van het leven dubbel zwaar maken door voortdurend op moeilijkheden vooruit te lopen. Als zij tegenslag of teleurstelling ontmoeten, denken zij dat alles zal instorten, dat zij het zwaarste lot van allemaal hebben, dat zij zeker gebrek zullen krijgen. Zo brengen zij ellende over zichzelf en werpen een schaduw over ieder in hun omgeving. Het leven zelf wordt voor hun een last.

Maar dat hoeft niet zo te zijn. Het kost een vastberaden inspanning om de stroom van hun gedachten te veranderen. Maar die verandering kan tot stand worden gebracht. Hun geluk, zowel voor dit leven als voor het toekomstige, hangt ervan af of zij hun geest op vrolijke dingen richten. Laat hen wegstaren van het donkere beeld, dat denkbeeldig is, naar de zegeningen die God op hun pad heeft gestrooid; en over deze dingen heen naar het ongeziene en eeuwige. — *Geest, Karakter en Persoonlijkheid*, p. 482; — *Mind, Character, and Personality*, vol. 2, p. 459.

Als het licht van de hemel op de mens schijnt, zal zijn gelaat de blijdschap uiten van de Heer die in hem leeft. De afwezigheid van Christus uit het leven maakt mensen treurig en doet hen twifelen. Het gebrek van de christen maakt zijn gezicht droevig en hun leven bestaat uit één lange pelgrimstocht van tranen. Blijdschap is de kern van Gods Woord voor allen, die Hem aanvaarden. Licht brengt blijdschap en vreugde en die vreugde komt tot uiting in het leven en het karakter. — *Bijbelcommentaar van EGW*, p. 414; — Ellen G. White Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 5, p. 1144

Donderdag, 2 mei: Een werkelijk rijke vrouw

Het geluk van het gezin hangt sterk af van de vrouw en moeder. Laat een jongeman iemand zoeken die aan zijn zijde staat en bekwaam is om haar te dragen in de lasten van het leven te dragen. Een vrouw waarvan een invloed uitgaat die hem veredelt en verfijnt, en die hem gelukkig zal maken door haar liefde. "Een verstandige vrouw is van de Heer. (Spreuken 19:14). "Op haar vertrouwt het hart van haar man" ... "Met wijsheid opent zij haar mond met wijsheid, vriendelijke onderwijzing ligt op haar tong. Houdt toezicht op de gang van haar huishouding, het brood der traagheid eet zij niet. Haar zonen staan op en prijzen haar gelukkig, ook haar man roemt haar; vele dochters gedragen zich wakker, maar zij

overtreft haar alle". (Spreuken 31:11, 12, 26-29). Hij die zo'n vrouw wint "vindt een goede zaak en verkrijgt de gunst van de Heer." — *The Faith I Live By*, p. 256.

De Here Jezus is onze enige helper. Door Zijn genade zullen we leren om liefde te ontkiikelen, om onszelf te leren om vriendelijk en teder te spreken. Door Zijn genade zullen onze koude, harde manieren worden veranderd. De wet van vriendelijkheid zal op onze lippen zijn, en zij die onder de kostbare invloeden van de Heilige Geest zijn, zullen niet het gevoel hebben dat het een zwakheid is om te wenen met degenen die wenen, om zich te verheugen met hen die zich verheugen. We moeten hemelse voortreffelijkheden ontkiikelen. We moeten leren wat het betekent om goedwillend te zijn tegenover alle mensen, een oprechte wens om net zo zonnig te zijn en niet als schaduw in de levens van anderen. Laat uw harten worden gebroken en verslagen. Laat uitdrukkingen van sympathie en liefde, die de tong niet zal laten zwellen, uit uw lippen stromen. Laat anderen die warmte voelen die liefde in het hart kan scheppen. — *The Review and Herald*, January 2, 1894.

In het woord van God vinden we een mooie beschrijving van een gelukkig huis en de vrouw die het bestiert: "Haar kinderen staan op en noemen haar gezegend; ook haar man, en hij prijst haar. "Welke grotere complimenten kunnen verlangd worden door de minnares van een huis dan wat hier wordt uitgedrukt? Als zij [de ware vrouw en moeder] naar God kijkt voor haar kracht en troost, en in Zijn wijsheid en vreze haar dagelijkse plicht wil doen, bindt zij haar man aan haar hart en haar kinderen volwassen zien worden, eerbare mannen en vrouwen, met moreel uithoudingsvermogen om het voorbeeld van hun moeder te volgen. — *The Adventist Home*, p. 534.

God heeft de vrouw haar missie opgedragen; en als zij, op haar bescheiden manier, maar toch tot haar beste vermogen, een hemel van haar huis maakt, trouw en liefdevol haar plichten jegens haar man en kinderen verricht, voortdurend zoekend om een heilig licht te laten schijnen vanuit haar nuttige, zuivere, en het deugdzame leven om alles om haar heen op te fleuren, doet zij het werk dat haar Meester heft opgedragen en zal van Zijn goddelijke lippen de woorden horen: Goed gedaan, goede en trouwe dienaar, ga binnen in de vreugde van uw Heer. Deze vrouwen die bereidwillig hun handen laten werken, met opgewektheid van geest, die hun echtgenoten helpen om hun lasten te dragen, en hun kinderen op te leiden voor God, zijn zendelingen in de hoogste zin. — *Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 465.

Vrijdag, 3 mei: voor verdere lazing

Reflecting Christ, "Father as Priest; Mother as Teacher," p. 178;
Our High Calling, "Give No Place to Temptation," p. 85.

6. Het koninklijk liefdeslied

Sabbatmiddag 4 mei

Toen verbond de Schepper de handen van het heilige paar in het huwelijk. En Hij zei: een man zal "zijn vader en zijn moeder verlaten, en zich aan zijn vrouw hechten, en zij zullen tot één vlees zijn" (Genesis 2:24). Toen ook kondigde Hij de wet van het

huwelijk af voor alle kinderen van Adam tot aan het einde van de tijd. Wat de Eeuwige Vader Zelf goed had verklaard, was voor de mens een wet die de hoogste zegen en ontwikkeling met zich meebrengt.

Zoals elke andere goede gave van God die aan de mensheid zijn toevertrouwd om die te bewaren, is ook het huwelijk door de zonde verdorven. Maar de bedoeling van het evangelie is, zijn reinheid en schoonheid weer te herstellen. Zowel in het Oude als het Nieuwe Testament wordt de huwelijksrelatie gebruikt om de tedere en heilige verbintenis weer te geven, die bestaat tussen Christus en Zijn volk, de verlost die Hij heeft gekocht tegen de prijs van Golgotha. Hij zegt: "Vrees niet, ... uw man is uw Maker, HERE der heerscharen is zijn naam; en uw Losser is de Heilige van Israël" (Jesaja 54:4,5). —*Gedachten van de berg der zaligsprekingen, §: Is het een man toegestaan zijn vrouw te verstoten?" Mattheüs 19:3*

God zelf gaf Adam een metgezellin. Hij verschaftte hem een hulpe -iemand die bij hem paste - één die geschikt was zijn metgezellin te zijn, die zijn liefde en sympathie kon delen. Eva werd geschapen uit een rib die uit de zijde van Adam genomen werd, wat wilde zeggen dat ze hem niet mocht beheersen als hoofd, of door hem als minderwaardig onder de voet zou worden gehouden, maar dat ze als gelijke naast hem zou staan, om door hem bemind en beschermd te worden. Als deel van de man, been van zijn been, en vlees van zijn vlees, was ze zijn alter ego, en toonde de nauwe band en genegenheid die tussen hen zou bestaan. ...

God zegende het eerste huwelijk in. Zo heeft deze instelling de Schepper van het universum als oorsprong. "Het huwelijk is eerbaar"; (Hebreeën 13:4 SV) het was één van de eerste geschenken van God aan de mens, en het is één van de twee instellingen die Adam na de zondeval meenam uit het paradijs. Wanneer de goddelijke beginselen in deze verhouding worden beseft en gehoorzaamd, is het huwelijk een zegen; het beveiligt de zuiverheid en het geluk van de mens, het voorziet in zijn sociale behoeften, het verheft de fysieke, intellectuele en morele aard van de mens. —*Patriarchen en profeten, H2: De Schepping*

Jezus bestrafte genotzucht in al zijn vormen, maar toch was Hij een gemeenschapsmens van nature. Hij aanvaardde de gastvrijheid van alle lagen der bevolking, bezocht de huizen van de rijken en de armen, van de geleerden en de onwetenden, en zocht hun gedachten te verheffen vanuit de vragen van het gewone leven tot de dingen die geestelijk en eeuwig zijn. Hij gaf Zijn goedkeuring niet aan losbandigheid, en geen spoor van wereldse lichtzinnigheid bevlekte Zijn gedrag; toch vond Hij vreugde in tonelen van onschuldig geluk en heiligde door Zijn aanwezigheid de gezellige bijeenkomst. Een Joods huwelijk was een indrukwekkende gebeurtenis, en de vreugde daarvan mishaagde de Zoon des mensen niet. Door dit feest bij te wonen, eerde Jezus het huwelijk als een goddelijke instelling. —*Wens der eeuwen, H15: Op het bruiloftsfeest*

Zondag 5 mei: Onverdeeld leven

Godsdienst is noodzakelijk in het gezin. Dit alleen kan de smartelijke verkeerdheden voorkomen die het huwelijksleven zo vaak verbitteren. Alleen waar Christus regeert, kan een diepe, waarachtige, onzelfzuchtige liefde heersen. Dan zal de ene ziel met de andere ziel verbonden worden, en twee levens zullen in harmonie samensmelten. Engelen van God zullen gast aan huis zijn, en hun heilige nachtwaken

zullen het huwelijksvertrek wijden. Ontaardende sensualiteit zal uitgebannen worden. De gedachten zullen, op God worden gericht; de toewijding van het hart zal naar Hem opstijgen.

Het hart smacht naar menselijke liefde, maar deze liefde is niet sterk genoeg, of zuiver genoeg, of kostbaar genoeg, om de plaats in te nemen van de liefde van Jezus. Alleen bij haar Verlosser kan de vrouw wijsheid, kracht en genade vinden om opgewassen te zijn tegen de zorgen, verantwoordelijkheden en moeiten van het leven. Zij moet Hem tot haar kracht en haar gids maken. Laat een vrouw zich aan Christus geven, voordat zij zich aan een aardse vriend geeft, en een relatie aangaat die hiermee in conflict is. Zij die het ware geluk willen vinden, moeten de zegen van de hemel hebben op alles wat zij bezitten en doen. —*Getuigenissen voor de gemeente, vol 5, H17: Het huwelijk met ongelovigen*

Laat de man en vrouw in hun huwelijksleven een hulp en een zegen voor elkaar blijken te zijn. Laat hen de kosten van elke toegeeflijkheid in onmatigheid en sensualisme berekenen. Deze aflaten verhogen de liefde niet, noch veredelen en verheffen zij het. Degenen die zich aan dierlijke passies overgeven en lusten bevredigen, zullen zeker die vernederende praktijken, de grofheid van hun eigen fysieke en morele verontreiniging, op hun nageslacht overdragen. —*Manuscript 3, 1897.*

Het tot het uiterste uitdragen van wat rechtmatig is, is een zware zonde. Degenen die beweren christen te zijn. . . moeten naar behoren rekening houden met het resultaat van elk voorrecht van de huwelijksrelatie, en dat geheiligde beginsel zou de basis moeten zijn van elke actie. De dierlijke passies, gekoesterd en eraan toegeven, worden erg sterk in dit tijdperk en de onnoemelijke misstanden in het huwelijksleven zijn daar de zekere resultaten van. In de plaats van dat de geest wordt ontwikkeld en controlerende macht heeft, heersen de dierlijke neigingen over de hogere en edeler krachten, totdat zij in ondergeschiktheid worden gebracht aan de dierlijke neigingen. . . Seksuele voorrechten worden misbruikt. Mannen corrumperen hun eigen lichaam; en de vrouw is bedslaaf geworden voor hun ongebreidelde, basale lusten, totdat er geen vrees voor God voor hun ogen is ...

Niets dan de waarheid van God kan de mens reddend wijs maken of hem in die staat behouden. —*Testimonies on Sexual Behavior, Adultery, and Divorce, p. 115.*

Een christen moet voortdurend het patroon volgen en het heilige voorbeeld van Jezus navolgen. Dan zal een juiste geest worden ingebracht in het leven en het karakter van anderen. Als God dagelijks zou worden gezocht in ernstig, nederig gebed om licht en om leiding, zou dat zeker te zien zijn in de individuele handelwijze. Onheilige praktijken en vele onheilige plannen zouden worden onderdrukt en Jezus zou tot levensregel worden gemaakt. - *Manuscript 14, 1888.*

Maandag 6 mei: Liefhebbers van liefdesliedjes

In de gedachten van Jezus wezen de feestelijkheden bij de bruiloft vooruit op de vreugde van die dag wanneer Hij Zijn bruid zal thuishalen in het huis Zijns Vaders, en wanneer de verlostes niet de Verlosser zullen aanzitten aan het bruiloftsmaal des Lams. Hij zegt: "Zoals de bruidegom zich over de bruid verblijdt, zal uw God Zich over u verblijden." Jes.62:5) "Men zal u niet meer noemen: Verlatene... maar gij zult

genoemd worden: Mijn Welgevallen... Want de Here heeft een welgevallen aan u." (62:4) "Hij zal Zich over u niet vreugde verblijden; Hij zal zwijgen in Zijn liefde; Hij zal over u juichen niet gejubel." (Sef.3:17) Toen aan de apostel Johannes het visioen over de hemelse dingen gegeven werd, schreef hij: ... Zalig zij die genodigd zijn tot het bruiloftsmaal des Lams." (Openb.19:9) —*Wens der eeuwen, H15: Op het bruiloftsfeest*

Als de harten zacht werden gehouden in onze gezinnen, als er een nobele, genereuze eerbied was voor elkaars smaak en mening, als de vrouw mogelijkheden zocht om haar liefde te uiten door acties van hoffelijkheid tegenover haar echtgenoot, en de echtgenoot die dezelfde geest manifesteert van aandacht en vriendelijke achting voor de vrouw, zouden de kinderen dezelfde geest en tentoonspreiden. . . .

Elk paar dat hun levensbelangen met elkaar verenigt, moet proberen het leven van de ander zo gelukkig mogelijk te maken. Wat we hoogachten, proberen we te behouden en waardevoller te maken, als we dat kunnen. In het huwelijkscontract moeten mannen en vrouwen. . . hun uiterste best doen om hun woorden van ongeduld en woede te beheersen, nog zorgvuldiger dan ze deden vóór hun huwelijk, want hun lot is nu voor het leven verenigd als echtgenoot en echtgenote, en elk wordt gewaardeerd in exacte verhouding tot de hoeveelheid nauwgezette en moeite gedaan om de liefde te behouden en fris te houden, net zo gretig gezocht en gewaardeerd vóór het huwelijk. - *This Day With God, 335.*

De vrouw moet haar echtgenoot respecteren en eren, en de echtgenoot moet zijn vrouw liefhebben en koesteren. Zoals hun huwelijksgelofte hen verenigt, zo zou hun geloof in Christus hen een met Hem moeten maken. Wat kan Gode meer behagen dan te zien dat zij, die in het huwelijk stappen ernaar zoeken van Jezus te leren en meer en meer worden vervuld met Zijn Geest?

"Doe daarom aan . . . vriendelijkheid, nederigheid van geest, zachtmoedigheid en lankmoedigheid." Col. 3:12. "Wandel in liefde, zoals Christus ook ons heeft liefgehad." Ef. 5:2. ...

Wij moeten de Geest van God bezitten, anders kan er nooit eensgezindheid zijn in het gezin. Als de vrouw de Geest van Christus heeft, zal ze voorzichtig met haar woorden zijn; ze zal haar geest beheersen, ze zal nederig zijn, en toch zal ze niet vinden dat ze een huisslaaf is, maar een kameraad van haar man. Indien de echtgenoot een dienstknecht van God is, zal hij niet over zijn vrouw de baas spelen; hij zal niet eigenmachtig en veeleisend zijn. We kunnen de genegenheden thuis niet genoeg koesteren, want het gezin, is een zinnebeeld van de hemel, als de Geest van de Here daar verblijft. —*Het Adventistisch gezin, H15: Plechtige beloften; H17: Wederzijdse verplichtingen*

Dinsdag 7 mei: Lieflijke kennis

God maakte voor de man een vrouw, om een metgezel en een hulp voor hem te zijn. Om één met hem te zijn, om hem op te vrolijken, te bemoedigen en tot zegen te zijn. Hij moet op zijn beurt haar sterke helper zijn. Allen die de huwelijksband aangaan met een heilig doel voor ogen - de echtgenoot om de zuivere genegenheid van het hart van de vrouw te winnen en de vrouw om het karakter van haar echtgenoot te verzachten en te verbeteren en dit volledigheid te geven - vervullen het plan dat God met hen heeft.

Christus kwam niet om deze instelling af te schaffen, maar om die in haar oorspronkelijke heiligheid en verhevenheid, te herstellen. Hij kwam om het zedelijk beeld van God in de mensen te herstellen en Hij begon Zijn werk met de bekrachtiging van de huwelijksverbintenis. ...

De goddelijke liefde, die van Jezus uitstraalt, vernietigt nooit de menselijke liefde, maar sluit die in. Daardoor wordt menselijke liefde verfijnd en gezuiverd, verheven en veredeld. Menselijke liefde kan nooit haar kostbare vruchten voortbrengen, tot deze met de goddelijke natuur verenigd is en geleid wordt om naar de hemel te groeien. Jezus wenst gelukkige huwelijken en gelukkig huiselijk leven te zien. —*Het Adventistisch gezin, H15: Plechtige beloften*

De eenheid die tussen Christus en Zijn discipelen bestaat vernietigt niet de persoonlijkheid van de een of ander. In geest, in doel, en in karakter zijn zij een, maar niet in de persoon. Door de geest Gods deelachtig te worden, door zich aan de wet van God te houden, wordt de mens een deelgenoot van de goddelijke natuur. Christus brengt Zijn discipelen in een levende eenheid met Zichzelf en met de Vader in de hemel. Door de werking van de Heilige Geest op de menselijke geest wordt de mens volkomen in Christus gemaakt. Eenheid met Christus scheidt een band van eenheid onder elkaar. Deze eenheid is het overtuigende bewijs van de majesteit en de deugd van Christus aan de wereld van Zijn macht om de zonde weg te nemen. ...

Hoe hechter onze eenheid met Christus is, hoe hechter onze eenheid onder elkaar zal zijn. —*Zonen en dochters van God, 6 oktober*

Petrus, Jacobus en Johannes zochten elke gelegenheid om in nauw contact met hun Meester te komen en hun verlangen werd bevredigd.... Johannes kon alleen tevredengesteld worden door een nog vertrouwelijker omgang en die werd hem ook toegestaan. Op die eerste samenkomst bij de Jordaan, toen Andreas, Jezus gehoord had, zich haastte om zijn broer te roepen, zat Johannes heel stil, geheel in de ban van die wonderlijke leer. Hij volgde de Heiland als een ijverige, toegewijde luisteraar. Toch had Johannes geen volmaakt karakter. ... maar onder dit alles ontdekte de goddelijke Leraar het vurige, oprecht liefdevolle hart. Jezus berispte zijn zelfzucht, stelde zijn eerezucht teleur, beproefde zijn geloof. Maar Hij openbaarde hem waarnaar zijn ziel had verlangd - de schoonheid der heiligheid, Zijn eigen, verandering aanbrengende liefde. ...

Johannes had een natuur die hunkerde naar liefde, sympathie en gemeenschap. Hij was altijd dicht bij Jezus, zat naast Hem, leunde tegen Zijn borst. Hij nam in zich op het goddelijke licht en leven, zoals een bloem dat doet met de zon en de dauw. Hij aanschouwde de Heiland vol liefde en verering, totdat zijn enigste verlangen werd, op Christus te gelijken, met Hem gemeenschap te hebben en in zijn karakter het karakter van Zijn Meester te weerkaatsen. —*Karaktervorming, H8: Een verduidelijking van Zijn methoden*

Woensdag 8 mei: Liefde op de juiste tijd

Weinig verzoeken zijn gevaarlijker of fataler voor jonge mensen dan de verzoeking van de sensualiteit. En geen enkele verzoeking zal, wanneer men daaraan toegeeft, zó definitief verwoestend zijn voor ziel en lichaam. En dat geldt voor tijd en eeuwigheid. ... – Lt 3, 1879.

Onreinheid is vandaag wijdverbreid, zelfs onder hen, die belijden volgelingen van Christus te zijn. Hartstocht wordt niet beteugeld. De dierlijke neigingen winnen aan kracht doordat men eraan toegeeft. Terwijl de morele krachten steeds zwakker worden. ...

De zonden die de mensen van vóór de zondvloed en de steden in de vlakte [Sodom en Gomorra] vernietigden, bestaan vandaag ook – niet alleen in heidense landen, niet alleen onder mensen die een populaire vorm van Christendom belijden; maar ook bij sommigen die belijden uit te zien naar de komst van de Zoon des mensen. Als God u deze zonden zou voorhouden, zoals Hij ze ziet, dan zou u met schaamte en schrik vervuld worden. – 5T 218 (1882). —*Geest, karakter en persoonlijkheid, H25: Liefde en seksualiteit in het leven van de mens*

Laat hen die een huwelijk overwegen, acht geven op elk gevoel en iedere karakterontwikkeling in degene met wie zij hem levensbestemming denken te verenigen. Laat iedere stap tot het huwelijk gekenmerkt worden door bescheidenheid, eenvoud, trouw, en een ernstig doel om God welgevallig te zijn en Hem te eren. Het huwelijk beïnvloedt het verdere leven zowel voor deze wereld als voor de toekomstige wereld. Een waarachtig christen zal geen plannen maken waar God Zijn goedkeuring niet aan kan hechten. — *De weg tot gezondheid, H29: De stichters van het gezin*

Maria was beschouwd als een groot zondares, maar Christus kende de omstandigheden die haar leven hadden gevormd. Hij had iedere vonk van hoop in haar hart kunnen uitblussen, maar Hij deed het niet. Hij was het, die haar uit wanhoop en ellende had opgeheven. ... Zij had gehoord, hoe Hij luid tot de Vader riep om harentwille. Zij wist hoezeer de zonde Zijn onbevleete reinheid kwetst, en in Zijn kracht had zij overwonnen. ...

Door Zijn genade kreeg zij deel aan de goddelijke natuur. Zij die gevallen was en wier geest een woonplaats van duivelen was geweest, werd zeer dicht tot de Heiland gebracht in gemeenschap en dienstwerk. Maria zat aan Zijn voeten en leerde van Hem. Maria goot de kostbare zalfolie over Zijn hoofd, en waste Zijn voeten met haar tranen. Maria stond naast het kruis en volgde Hem naar het graf. Maria was de eerste die bij het graf kwam na Zijn opstanding. Maria was de eerste die een opgestane Heiland verkondigde.

Jezus kent de omstandigheden van iedere ziel. U moogt zeggen: Ik ben zondig, heel zondig. Dat kan waar zijn; maar hoe slechter u bent, des te meer hebt u Jezus nodig.

Hij zendt geen wenende, berouwvolle zondaar weg. Hij vertelt aan niemand al datgene wat Hij zou kunnen openbaren, maar Hij zegt tot iedere bevende ziel, moed te vatten. Hij zal Zijn genade vrijelijk schenken aan allen die tot Hem komen om vergeving en herstel. —*De Wens der eeuwen, H62: Het feest in het huis van Simon*

Donderdag 9 mei: Beschermen van de gave van de Schepper

We leven in een losbandige tijd en volwassenen en jonge mensen doen hun zonden, zonder zich ergens voor te schamen. Tenzij onze jonge mensen voorzichtig beschermd worden, tenzij, zij met vaste beginselen versterkt worden, tenzij grotere zorg beoefend wordt in de keuze van hun gezelschap, en de leesstof die de geest voedt, zullen zij blootgesteld worden aan het gezelschap van mensen, van wie de zeden net zo bedorven zijn, als die van de inwoners van Sodom. Onze jonge mensen

zullen uit alle richtingen verzoeken te verduren krijgen, en ze moeten op zo'n manier opgevoed worden, dat ze op een hoger niveau zullen steunen, op een hogere leer, als wat stervelingen geven kunnen. Overal vinden we verachters van de Here, die gewoon zijn om het christelijk geloof in een ongunstig daglicht te stellen. —*Zonen en dochters van God, 13 augustus*

Jezus nam de menselijke natuur aan, zodat Hij de mensheid een voorbeeld kon nalaten, dat volledig en volmaakt is. Hij stelt voor om ons te maken als Zichzelf, waarachtig in iedere bedoeling, emotie en gedachte waarachtig in hart, ziel en leven. Dit is christendom. Onze gevallen natuur moet gezuiverd, veredeld, toegewijd worden door gehoorzaamheid aan de waarheid. Het christelijk geloof zal nooit in harmonie zijn met wereldse principes; de christelijke integriteit is tegengesteld aan alle bedrog en pretentie. De man die het meeste van Christus' liefde in zijn ziel koestert, die het beeld van Christus het meest volmaakt weerspiegelt, is in de ogen van God de waarachtigste, de meest edele, meest eerbare man op aarde. —*Getuigenissen voor de gemeente, vol 5, p. 235*

Zonde is het ergste kwaad en wij hebben als plicht de zondaar te helpen en met hem mee te voelen. Niet iedereen kan echter op dezelfde wijze benaderd worden. Velen verbergen hun zielenhonger. Zulke mensen zouden ten zeerste geholpen worden door een teder woord of een vriendelijk gebaar. Anderen verkeren in de grootste nood zonder het te beseffen. Zij zijn zich niet bewust van de vreselijke eenzaamheid van hun ziel. Velen zijn zo diep gezonken in de zonde dat zij het besef van eeuwige werkelijkheden hebben verloren, niet meer op Gods beeld gelijken en nauwelijks weten dat zij een ziel hebben die behouden of verloren kan zijn. Zij geloven niet in God en stellen geen vertrouwen in mensen. Velen van hen kunnen slechts benaderd worden door daden van belangeloze vriendelijkheid. ... Wanneer zij de bewijzen zien van uw onzelfzuchtige liefde, zal het voor hen gemakkelijker zijn te geloven in de liefde van Christus.

Velen dwalen en zijn zich bewust van hun schande en hun dwaasheid. Zij zien op hun fouten en vergissingen tot ze haast wanhopig zijn. Wij mogen zulke mensen niet verwaarlozen. Als iemand tegen de stroom in moet zwemmen, drijft de kracht van de stroom hem terug. Laat hem dan een helpende hand worden toegestoken, zoals de hand van onze Oudere Broeder aan de zinkende Petrus werd toegestoken. Spreek tot zo iemand woorden vol hoop, woorden die het vertrouwen herstellen en liefde wekken. ...

Nooit mogen wij een lijdende mens voorbijgaan zonder te proberen hem die troost te bieden waarmee wij door God vertroost zijn. —*Lessen uit het leven van alledag, H27: Wie is mijn naaste?*

Vrijdag 10 mei: Voor verdere bestudering

Reflecting Christ, "The Temple of God," p. 165;

In Heavenly Places, "The Widening Circle of Love," p. 207.

7. Sleutel tot eenheid in het gezin

Sabbatmiddag, 11 mei

De uitwerkingen van de liefde bezitten een wonderbare macht, want zij zijn goddelijk. Een zacht antwoord "keert de grimmigheid af", de liefde die "lankmoedig" is en "goedertieren", de christelijke liefde, die een "menigte der zonden zal bedekken" - daaruit kunnen we de les leren, met welke genezende macht ons leven begiftigd kan zijn. Wat zou het leven veranderd worden en de aarde een echte gelijkenis en voorsmaak van de hemel worden!

Deze kostbare lessen kunnen zo eenvoudig onderwezen worden, dat ze zelfs door kleine kinderen begrepen kunnen worden. Het hart van het kind is teder en ontvangt gemakkelijk indrukken en wanneer we ouder worden "als kleine kinderen, wanneer we de eenvoudigheid, zachtaardigheid en tedere liefde van de Zaligmaker te weten komen, zullen wij het niet moeilijk vinden om de harten van de kleinen aan te raken en hen de dienst der liefde tot genezing onderwijzen. —*Adventistisch gezin, H31: Veiligheid door liefde*

Liefde komt van God. Het is een plant van hemelse oorsprong en het kan niet leven en floreren in het natuurlijke hart. Waar het bestaat, daar is waarheid, leven en kracht. Maar het kan niet leven zonder daden, en als het er is brengt het groei en omvang. Het zal geen kleine fouten ontzien en snel zijn in het opmerken van kleine vergissingen. Het zal zegevieren terwijl ruzie en een veelheid van woorden zullen bewijzen ijdel en nutteloos te zijn. De allerbeste weg om het karakter te hervormen en de zaken van uw gezin te regelen is door het principe van de liefde. Het is een kracht en het zal voltooien datgene wat noch geld of macht ooit kan. —*Testimonies for the Church, vol 4, p. 256.*

Toen Christus op de oevers van de Jordaan na Zijn doop boog en een gebed opzond ten behoeve van de mensheid, werden de hemelen geopend; en de Geest van God, als een duif van gebrand goud, omcirkelde de gedaante van de Verlosser; en een stem kwam uit de hemel, zeggende: "Dit is Mijn geliefde Zoon, in Wien Ik een welbehagen heb."

Welke betekenis heeft dit voor u? Het zegt dat de hemel geopend is voor onze gebeden. Het zegt dat u aanvaard bent in de Geliefde. De poorten zijn open voor iedere moeder die haar last wil leggen aan de voeten van de Verlosser. Het zegt dat Christus het geslacht heeft omvat met Zijn menselijke arm, en met Zijn goddelijke arm heeft Hij de troon van de Oneindige gegrepen en de mens verenigd met God, en de aarde met de hemel.

De gebeden van christelijke moeders worden niet voorbijgezien door de Vader van allen, die Zijn Zoon naar de aarde zond om Zijn volk voor Zichzelf vrij te kopen. Hij zal uw smekingen niet wegsturen en u en de uwen overlaten aan de aanvallen van Satan in de grote dag van de eindstrijd. Het ligt aan u om te werken in eenvoud en getrouwheid en God zal het werk van uw handen bevestigen. —*Hoe leid ik mijn kind, § De Poorten van de Hemel staan open voor iedere Moeder*

Zondag 12 mei: Christus, het middelpunt

Christus eerde de huwelijksrelatie, door haar tot een symbool te maken van het verbond tussen Hem en Zijn verlostten. Hijzelf is de bruidegom; de bruid is de

gemeente, van wie Hij als uitverkorene zegt: "Alles is schoon aan u, mijn liefste, zonder enig gebrek zijt gij" Hoogl.4:7.

Christus "had de gemeente lief en gaf zichzelf voor haar, dat Hij ze mocht heiligen en reinigen; zó dat zij heilig is en onbesmet." Zo zijn ook de mannen verplicht hun vrouw lief te hebben." Ef. 5:25-28.

De gezinsband is de meest innige, tedere en heilige van alle banden op aarde. Die was bestemd als zegen voor de mensheid. En het is een zegen waar het huwelijk verstandig is overwogen in de vreze des Heren en met aanvaarding van de verantwoordelijkheden. —*De weg tot gezondheid, p. 297.*

Door de huwelijksverbintenis wordt een heel belangrijke stap genomen - het vermengen van twee levens tot één leven. Het is in overeenstemming met de wil van God, dat man en vrouw samen zouden werken voor Hem om dit voortgang te laten vinden in volledigheid en heiligheid. Zij kunnen dit doen.

De zegen van God in het huis, waar deze vereniging bestaat, is als de zonneschijn van de hemel, want het is de voorgeschreven wil van de Here dat man en vrouw met elkaar verbonden zouden zijn door heilige banden van eensgezindheid, onder Jezus Christus, onder Zijn toezicht en Zijn Geest om hen te leiden.

God wenst dat het gezin de gelukkigste plek op aarde zal zijn, echt het zinnebeeld van het gezin in de hemel. Door het dragen van de verantwoordelijkheden van het huwelijk in het gezin, door hun belangen met Jezus Christus te verbinden, door op Zijn arm te leunen en op Zijn verzekering, kunnen man en vrouw het geluk in deze vereniging delen, die de engelen van God aanprijzen. —*Adventistisch gezin, H15: Plechtige beloften*

Om een behoorlijk begrip van de huwelijksrelatie te krijgen, is het werk van een heel leven. Zij die huwen betreden een school, waar zij in dit leven, nooit zullen afstuderen.

Hoe zorgvuldig en bedachtzaam een huwelijk ook begonnen is, toch zijn er weinig paren die, nadat de huwelijksceremonie voltrokken is, volkomen één zijn. De werkelijke eenheid van de twee in het huwelijk is het werk van latere jaren.

Als het leven met haar lasten, moeilijkheden en zorgen het pasgehuwde paar overvalt, verdwijnt de romantiek, waarmee de verbeelding het huwelijk zo dikwijls omkleedt. Man en vrouw leren elkaars karakter kennen op een manier, die voorheen niet mogelijk was. Dit is de meest kritieke periode in hun ervaring. Het geluk en de bruikbaarheid in de toekomst hangt af van de koers die zij nu volgen. Vaak ontdekken zij in elkaar onverwachte zwakheden en gebreken; maar harten die in liefde verenigd zijn, zullen ook uitnemende hoedanigheden ontdekken, die eerder onbekend waren. Laat eenieder liever de uitnemende hoedanigheden opzoeken dan de gebreken. Dikwijls is het onze eigen houding, de sfeer die ons omringt, die beslist wat ons in de ander geopenbaard zal worden. —*Adventistisch gezin, H16: Een gelukkig en succesvol partnerschap*

Maandag 13 mei: Een worden door Zijn liefde

Om lief te hebben zoals Christus liefheeft betekent een onbaatzuchtigheid op ieder ogenblik en in elke plaats te openbaren, door vriendelijke woorden en een en een liefdevol uiterlijk. Dit kost hen die het geven niets, maar ze laten een geur achter zich die de ziel omringt. Hun effect kan nooit geschat worden. Ze zijn niet alleen een zegen

voor de ontvanger, maar ook voor de gever, want ze reageren op hem. Ware liefde is een kostbare eigenschap van hemelse oorsprong, die toeneemt in geur in verhouding als het geschonken is aan anderen....

De zielen van hen die Jezus liefhebben zullen omringd zijn met een pure lieflijke atmosfeer. Er zijn er die hun ziele honger verbergen. Dezen zullen grotelijks geholpen worden door tedere woorden of een lieflijke attentie. De hemelse gaven, vrij en rijkelijk geschonken door God, komen terug om vrijelijk te komen op allen die in de sfeer van onze invloed komen. Zo openbaren we een liefde die in de hemel geboren is, en die zal groeien als het vrij gebruikt wordt tot een zegen voor anderen. Zo verheerlijken we God. —*Our High Calling*, p. 231.

Eenheid met Christus—dit is Gods doel voor ons. Bij hun heiliging en hun eenheid, geven christenen aan de wereld een getuigenis dat een perfect werk voor hun gedaan is, in en door Christus. Zo geven ze getuigenis dat God Zijn Zoon gezonden heeft om zondaren te redden. Wilt u Christus dit werk niet laten doen om uw hart te heiligen? U mag al compleet zijn in Hem. U heeft de verzekering dat door de heiliging van de waarheid u kan perfect gemaakt zijn in één....

Hij zegt tot ons, "Verdraagt elkanders moeilijkheden; zo zult gij de wet van Christus vervullen." (Gal. 6:2) "Wij, die sterk zijn, moeten de gevoeligheden der zwakken verdragen en niet onszelf behagen." (Rom.15:1) We moeten onszelf op de juiste wijze verhouden tot elkaar, zelfs al kost dat ons een opoffering. Christus bracht een oneindig offer voor ons, en zouden wij niet gewillig zijn een offer voor anderen te brengen? We moeten zorgvuldig waken om de harten van de kinderen van God niet te verwonden of te kwetsen, want als we dit doen verwonden en kwetsen we het hart van Christus. —*The Upward Look*, p. 31.

Om een Christen te zijn betekent Christus gelijk zijn. De tong zal getuigen van de principes die het leven karakteriseren, het is de ware test welke kracht controle heeft over het hart. We mogen onze eigen geest oordelen over de woorden die van onze lippen komen. De tong moet altijd onder de controle van de Heilige Geest staan.

Als arme, gewonde, gekneusde zielen tot u komen voor woorden van hoop, moet u tot hen woorden van Christus spreken.

Jezus zegt: "Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat gij ook elkander liefhebt. Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde onder elkander hebt." "Dit is mijn gebod. Dat gij elkander liefhebt, als Ik u liefgehad heb."—*Lift Him Up*, 148

Dinsdag 14 mei: Egoïsme: de gezinsverwoester

Als de wereld de perfecte harmonie ziet die in de gemeente van God heerst, zal het een krachtig getuigenis zijn voor hen in favoriete programma van het christelijke geloof. Onenigheid, ongelukkige verschillen en bekrompen gemeente moeilijkheden onteren onze Verlosser. Dit alles kan vermeden worden als we ons zelf aan God weiden en de volgelingen van Jezus de stem van de gemeente gehoorzamen. Ongeloof suggereert dat persoonlijke onafhankelijkheid onze belangrijkheid bevestigt, dat het zwak is te vertrouwen op onze eigen ideeën van wat recht en juist is met betrekking tot de gemeente, maar om te vertrouwen op zulke gevoelens en inzichten is onveilig en brengt ons tot wetteloosheid en verwarring. Christus zag dat eenheid en christelijke broederschap nodig zijn voor de zaak van God, daarom beveelt Hij het aan,

aan Zijn discipelen. En de geschiedenis van het christendom vanaf die tijd tot nu toe bewijst voldoende dat alleen in eenheid sterkte is...

De apostelen voelden de noodzaak tot strikte eenheid, en ze werkten ernstig hiervoor. Paulus vermaande zijn broeders met deze woorden: "Nu smee ik u broeders, in de naam van onze Here Jezus Christus, dat u allen dezelfde dingen spreekt, en dat er geen verdeling onder u is, maar dat u perfect samenwerkt in dezelfde geest en in hetzelfde oordeel." —*Testimonies for the Church, vol. 4, p.19.*

Christus heeft ons een voorbeeld gegeven van liefde en menselijkheid en heeft Zijn volgelingen bevolen elkander lief te hebben zoals Hij ons heeft liefgehad. We moeten in eenvoud van geest een ander beter achten dan onszelf. We moeten streng zijn voor onze eigen fouten in ons karakter, wees snel in het zien van onze eigen fouten en gebreken, en let minder op de fouten van anderen dan op onze eigen,,,,

Trots op talenten, trots op verstand, kan niet bestaan in harten die verborgen zijn met Christus in God. ... Laten wij onszelf vernederen, en Jezus aanbidden, maar nooit, nooit, onszelf verhogen. ... Als het motief van ons hele leven is om Christus te dienen en te eren en de mensheid in de wereld te zegenen, wordt het glibberigste pad van plicht een hoofdweg, een pad gemaakt voor de losgekochten van de Heer om daarop te wandelen. —*That I May Know Him, p. 176.*

De vijandschap van de wereld betekent niet het grootste gevaar voor de gemeente van Christus. Het boze dat in het hart der gelovigen wordt gekoesterd brengt de grootste ellende en vertraagt de vooruitgang van het werk van God. Er is geen beter middel om het geestelijke leven te verzwakken dan het koesteren van nijd, verdenking, en het maken van aanmerkingen en kwaad denken. Anderzijds is het sterkste getuigenis voor het zenden van Gods Zoon in deze wereld het bestaan van harmonie en eenheid tussen de mensen van verschillende gaardheid die met elkaar Zijn gemeente vormen. Het is het voorrecht van de volgelingen van Christus om dit getuigenis uit te dragen. Maar om dit te kunnen doen, moeten ze zich onder de leiding van Christus plaatsen. Hun karakter, moet gevormd worden naar Zijn karakter, en hun wil naar de Zijne. —*Van Jeruzalem tot Rome, p. 401.*

Woensdag 15 mei: Nederigheid

De Heer heeft met u gewerkt, het voor u mogelijk gemaakt uw deel te doen als Zijn werkmans, maar er zijn ook andere werklieden die hun deel doen als Zijn instrumenten. Deze hulp vormt het hele lichaam. Allen zijn verenigd als een deel van een groot organisme. De gemeente van de Heer is gevormd door levende werkende agenten, die hun kracht om te werken ontvangen van het Leidsman en de Voleinder van hun geloof. Ze moeten in harmonie verenigd zijn om het grote werk dat op hen rust vooruit te brengen. God heeft u uw werk gegeven. Maar Hij heeft ook andere instrumenten die Hij hun werk gegeven heeft, zodat allen, door heiliging van de waarheid, leden van Christus' lichaam, van Zijn vlees en van Zijn gebeente zouden zijn. Christus vertegenwoordigend, werken we voor tijd en voor eeuwigheid; en de mens, zelfs de wereldlijke mens, krijgt de bevestiging dat we met Jezus geweest zijn en van Hem geleerd hebben. —*Testimonies for the Church, vol. 8, p. 174*

Ieder die in de wereld geboren is, is zijn of haar werk gegeven met het doel om de wereld beter te maken.... Eenieder heeft zijn sfeer, en als de menselijke

vertegenwoordiger God tot zijn raadgever maakt dan zal daar geen tegen werking zijn in de doelen met God. Hij gunt aan ieder een plaats en een werk, en als we ons persoonlijk onderwerpen om te werken bij de Heer, hoe verward en verstrikt het leven ook mag zijn in onze ogen, God heeft een doel met dit alles, en de menselijke machinerie, gehoorzaamend onder de hand van de goddelijke wijsheid, zal God Zijn doel volbrengen.....

Onze hemelse Vader is onze heerser, en we moeten ons onderwerpen aan Zijn discipline. We zijn leden van Zijn familie. Hij heeft recht op onze dienst; en als één van de leden van Zijn familie koppig zou zijn door zijn eigen weg te gaan, koppig in het doen wat hen behaagd, die geest zou wanorde brengen en een toestand van in de war brengen van dingen. We moeten niet studeren om onze eigen weg te gaan, maar Gods weg en Gods wil. —*In Heavenly Places*, p. 228.

Welk pad God ook voor ons kiest, welke weg Hij ook bestemd voor onze voet, is het enige pad van veiligheid. We moeten dagelijks een geest van kinderlijke overgave tonen, en bidden dat onze ogen gezalfd mogen worden met de hemelse ogenzalf zodat wij de gevoelens mogen kiezen van de goddelijke wil, anders worden we verward in onze ideeën, omdat onze wil alles lijkt et controleren. Met het geloofsoog, met kinderlijke nederigheid als gehoorzame kinderen, moeten we tot God opzien, Zijn leiding volgen, en de verschillen zullen oplossen. De belofte is: "Ik leer en onderwijs u... Ik raad u; Mijn oog is op u." (Ps. 32:8)...

Als ik tot God kom in een nederige en lerende geest, niet met onze plannen al gevormd voor we Hem vragen, gevormd in overeenstemming met onze eigen wil, maar in onderwerping, gewilligheid om te denken in geloof, is het ons voorrecht ieder uur van de dag aanspraak te maken op de belofte. —*That I May Know Him*, p. 249

Donderdag 16 mei: De liefde die we beloven uitleven

De moeder moet een opgewekt, tevreden en gelukkig humeur aankweken. Elke poging in deze richting zal rijkelijk beloond worden, zowel in lichamelijk welzijn als in het morele karakter van haar kinderen. Een opgewekte geest zal het geluk van het gezin bevorderen en in hoge mate aan haar eigen gezondheid ten goede komen.

Laat de echtgenoot zijn vrouw bijstaan met zijn medegevoel en onuitputtelijke genegenheid. Als hij haar altijd fris en vrolijk wil houden zodat zij als een zonneschijn in huis zal zijn, laat hij haar dan helpen haar lasten te dragen. Zijn vriendelijkheid en liefdevolle hoffelijkheid zullen voor haar een kostbare aanmoediging zijn, en het geluk dat hij meedeelt, zal vreugde en vrede in zijn eigen hart brengen. —*De Weg tot Gezondheid*, p. 312.

Tijdens de jaren waarin Jozef van zijn broers gescheiden was geweest, was het karakter van de zonen van Jacob veranderd. Ze waren afgunstig, gewelddadig, bedrieglijk, wreed en wraakzuchtig geweest, maar nu ze door tegenspoed op de proef werden gesteld, bleek dat ze onzelfzuchtig, trouw aan elkaar en toegewijd aan hun vader waren geworden; hoewel ze mannen waren van middelbare leeftijd, erkenden ze zijn gezag.....

Jozef had door middel van een tolk met hen gesproken, en omdat ze meenden dat de onderkoning hen toch niet verstond, spraken ze vrijuit met elkaar in zijn tegenwoordigheid. Ze beschuldigden elkaar wat betreft hun behandeling van Jozef: "Nu boeten wij voor wat wij onze broeder aangedaan hebben;

wij zagen zijn zielsbenauwdheid, toen hij ons om erbarming smeekte, maar wij hoorden niet; daarom is deze benauwdheid over ons gekomen." Ruben zei: "Heb ik u niet gezegd: bezondigt u niet aan de knaap! Maar gij hebt niet geluisterd. Nu wordt zijn bloed van ons geëist." Jozef, die toehoorde, kon zijn gevoelens niet bedwingen en ging naar buiten om te wenen. —*Patriarchen en Profeten*, pp. 193,194.

Ik verheug me dat Jezus een sterke greep op ons heeft. Onze greep is zwak en gemakkelijk verbroken, maar onze veiligheid berust op het sterke houvast die Jezus op ons heeft. Ik verheug me op Jezus vandaag. Wij hebben, mijn echtgenoot en ik, meer dan dertig jaar zij aan zij gewandeld in de moeilijkheden en conflicten van het leven, te midden van de verleidingen en de worstelingen van Satan, zijn pijlen raakten ons tot verwonden en vernielen: maar Jezus is onze verdediging geweest. En Satan is teruggeslagen. De Geest van de Heer heeft een standaard voor ons opgericht tegen de vijand. Onze zon is in het westen, maar we zitten niet in donker. Jezus leeft altijd om voor ons te bemiddelen. We willen in de latere dagen van onze pelgrimsreis rusten in God en op Hem wachten. Als we wandelen met God, zal ons geloof helderder en helderder worden tot de perfecte dag, en ten slotte zal de beloning van de getrouwen de onze zijn. —*The Upward Look*, p. 222.

Onze huidige vrede moet niet worden verstoord door moeilijkheden die we verwachten, want God zal nooit een ziel die op Hem vertrouwt verlaten of begeven. God is beter voor ons dan onze vrees... Laat ons de genade gedenken; laat deze ons dagelijks verheugen... We moeten dagelijks door het geloof leven. ... Verblijd u altijd in God. Prijs Hem vandaag voor Zijn genade, prijs Hem voortdurend iedere dag. —*This Day With God*, p. 58.

Vrijdag mei: Voor verdere bestudering

The Adventist Home, "A Sacred Circle," pp. 177—180;

Testimonies for the Church, vol.6, "Unity in Our Work," pp. 236—238

8. Tijd van Ouderschap

Sabbatmiddag 18 mei

Ouders verknoeit in 's hemelsnaam uw meest belangrijke taak niet, de vorming van de karakters van uw kinderen voor tijd en eeuwigheid...U bepaalt voor hun wat ze zullen zijn en wat zij voor Christus, voor de mensen en voor het welzijn van hun eigen ziel zullen doen

Ga oprecht en getrouw met uw kinderen om. Doe moedig en geduldig uw werk. Wees niet bang voor een kruis, wees niet zuinig met tijd of inspanning, last of moeite. De toekomst van uw kinderen zal van de aard van uw inspanningen getuigen. Uw getrouwheid aan Christus komt beter in het gelijkmatige karakter van uw kinderen tot uitdrukking, dan op welke andere wijze ook. Zij zijn Christus' eigendom, gekocht met Zijn eigen bloed. Als ze hun invloed helemaal voor Christus aanwenden, zijn zij Zijn medewerkers die anderen helpen de weg naar het leven te vinden. Als u het werk dat u door God is gegeven verwaarloost, brengt uw onverstandige handelwijze hen bij de

groep terecht die bij Christus weglopen, en zo het rijk van de duisternis versterken. – *Getuigenissen voor de gemeente*, deel, 5. P. 39.

Het opvoeden van hun kinderen tot christenen is het belangrijkste werk dat ouders voor God kunnen doen. Dit werk eist volhardende, levenslange inspanning. Door het verwaarlozen van deze taak betonen wij ons ontrouwe rentmeesters. God aanvaardt geen verontschuldiging voor een dergelijke verwaarlozing.

Maar zij die schuldig zijn aan onachtzaamheid behoeven niet te wanhopen. De vrouw die haar geldstuk verloren had, zocht tot zij het had gevonden. Zo kunnen ouders vol liefde, geloof en gebed werken voor hun gezinnen, tot zij vol blijdschap tot God kunnen naderen met de woorden: "Zie hier, ik en de kinderen die de Here gegeven heeft." —*Lessen Leven Alledag*, p. 115.

In Zijn wijsheid heeft de Heer besloten dat de familie de belangrijkste van alle onderwijsmiddelen zal zijn. Het is in het huis dat de lessen van het kind beginnen. Hier is zijn eerste school. Hier, met zijn ouders als instructeurs, moet hij de lessen leren die hem door het leven leiden—lessen van respect, van gehoorzaamheid, eerbied en zelf—controle. de opvoedende invloed van thuis is een beslissende kracht voor goed of voor kwaad. Ze zijn in menig opzicht stil en in graden, maar op de juiste wijze gebruikt, worden ze een ver reikende kracht voor waarheid en gerechtigheid ... Hoe belangrijk, dan ook, is de school in het huis! —*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 107.

Het is het verlangen van Christus dat zijn dienstknechten getuigen van het feit dat alle mensen door zijn genade een christelijk karakter kunnen bezitten en zich kunnen verheugen over de zekerheid van zijn grote liefde. Hij wil dat wij getuigen van het feit dat Hij niet tevreden kan zijn eer het mensdom is teruggebracht en weer hersteld is in hun geheiligd voorrecht als zijn zonen en dochters.

In Christus leeft de tederheid van de herder, de liefde van de ouder en de mateloze genade van een barmhartige Heiland..." Hij zal als een herder de kudde weiden, in zijn arm de lammeren vergaderen en ze in zijn schoot dragen," Jes. 40:11. – *De Wens der Eeuwen*, p. 688.

Zondag 19 mei: Kinderloos ouderschap

Elkana's liefde voor Hanna was diep en onveranderlijk; nochtans overschaduwde een wolk hun huislijk geluk. Het huis was niet vrolijk gemaakt door de stem van kinderen. Ten slotte was de sterke wens van de echtgenoot om zijn naam voort te zetten overheersend, zoals het geleid had bij menig ander, een koers te gaan welke God niet toestond—dat van het introduceren van een tweede vrouw in de familie, ondergeschikt aan de eerste. Deze actie was ingegeven door een gebrek aan geloof in God, en werd begeleid met boze resultaten. De vrede van de tot hiertoe vereende en harmonieuze familie was verbroken. Op Hanna viel de slag met verpletterend gewicht. Al het geluk scheen voor altijd verdwenen uit haar leven. Zij droeg haar beproeving zonder te klagen, maar haar grief was niet minder scherp en bitter...

Als jaren passeerden, en zonen en dochters waren toegevoegd aan de huishouding, Peninna werd trots en vond zichzelf belangrijk, en behandelde Hanna met minachting en isolement...

De koers van deze vrouw scheen voor Hanna, een beproeving bijna niet te verdragen. Satan gebruikte haar als zijn tussenpersoon om te kwellen, en wanneer mogelijk één van Gods gelovige kinderen te ergeren en te vernietigen. Ten slotte, als haar vijand 's hoon werd herhaald op het jaarlijkse feest, Hanna's moed en vastberadenheid ging weg. Onbekwaam om haar gevoelens langer te verbergen, weende ze zonder terughouden. De uiting van vreugde bij iedereen scheen een bespottling voor haar. Ze kon niet deelnemen aan het feest....

Hanna uitte geen verwijt tegen haar echtgenoot voor zijn onverstandige huwelijk. De grief die ze met geen aardse vriend kon delen, bracht ze tot haar hemelse Vader, en zocht troost van Hem alleen die gezegd heeft: "Roep Mij aan ten dage der benauwdheid, ik zal u redden en gij zult mij eren." Er is een machtige kracht in gebed. Onze grote vijand zoekt voortdurend de ziel van God af te trekken. Een beroep op de hemel door de nederigste heilige wordt meer door Satan gevreesd dan de bevelen van een cabinet of het bevelschrift van koningen....

Hanna ...sprak met God. Ze geloofde dat haar gebed gehoord was, en de vrede van Christus vervulde haar hart. – *The Signs of the Times*, 27, Okt. 1881.

Zacharias wist heel goed hoe Abraham op hoge leeftijd een zoon had gekregen omdat hij geloofde dat Hij, die het beloofd had getrouwd. Maar gedurende een ogenblik gaf de bejaarde priester toe aan menselijke zwakheid. Hij vergat dat God in staat is te doen wat Hij heeft beloofd...

De geboorte van een zoon aan Zacharias moest evenals de geboorte van Abrahams zoon en die van Maria een diepe geestelijke waarheid onderwijzen, een waarheid die we niet gemakkelijk leren en maar al te spoedig weer vergeten. Uit onszelf kunnen wij niet doen wat goed is; maar wat wij niet kunnen doen, zal tot stand gebracht worden door Gods kracht in iedere nederige en gelovige ziel. Het kind der belofte werd ontvangen door het geloof. Geestelijk leven is ons deel door geloof. Dan zijn wij in staat werken der gerechtigheid te doen. — *De Wens Der Eeuwen*, p. 70.

Maandag 20 mei: Eenouderschap

De getrouwe christen is overvloedig in goede werken; hij brengt veel vrucht voort. Hij voedt de hongerigen, kleed de naakten, bezoekt de zieken, en dient de getroffenen. Christenen hebben een innige interesse in de kinderen die van hen zijn, die, door de listige verleiding van de vijand, klaar zijn om te vergaan. Vaders en moeders, als u uw eigen kinderen afgeschermd hebt van de streken van de vijand, zie of u ook de zielen van de kinderen kan redden die niet deze zorg hebben. Er is jeugd overal rondom ons waarvoor de leden van de gemeente een plicht hebben, want Christus stierf voor hen.... Ze zijn kostbaar in de ogen van God, en Hij wenst hun eeuwig geluk.... Christus roept op tot vrijwillige medewerking voor een deel van Zijn dienaren, tot een ernstig constant werk voor de redding van zielen. — *Our High Calling*, p.121.

Waar men in staat is dit te doen, zou het een voorrecht zijn om hun eigen familierelaties die diensten te verlenen. Wanneer dit niet mogelijk is, hoort dit werk aan de gemeente, en het zou aanvaard moeten worden als een voorrecht en als een plicht...

De aanwezigheid van deze hulpbehoevenden in ons gezin is een kostbare gelegenheid om met Christus in Zijn dienst samen te werken en karaktertrekken als de

Zijne te ontwikkelen. Er gaat een zegen uit van de omgang tussen ouderen met jongeren. De jeugd kan zonneshijn brengen in het hart van bejaarden. En de jeugd kan geholpen worden door de wijsheid en ervaring van ouderen. Bovendien hebben zij de les van onzelfzuchtige dienst te leren. De aanwezigheid van iemand die sympathie, verdraagzaamheid en zelfopofferende liefde nodig heeft, zou voor menig huishouden een onbetaalbare zegen betekenen. Dat zou het huiselijke leven verzoeten en verfijnen en in ouden en jongeren die christelijke trekken oproepen, die hen mooi zullen maken met een Goddelijke schoonheid en rijk in onvergankelijke hemelse schatten. –*De Weg tot Gezondheid*, p. 170.

God is blij als we ons gezicht richten op de Zon der Gerechtigheid ... Als we in moeilijkheden zijn en terneergedrukt met angsten, de Heer is nabij, en Hij bid ons, leg al uw moeilijkheden op Hem, want Hij zorgt voor ons....

Hij komt tot al Zijn kinderen in hun samenkomsten. In tijd van gevaar is Hij hun toevlucht. In zorg, schenkt Hij hun vreugde en troost. Zullen wij ons afkeren van de verlosser, van de fontein van levend water, om voor onszelf gebroken bakken uit te houwen die geen water kunnen vasthouden? Wanneer gevaar nadert, zullen we dan hulp zoeken bij hen die net zo zwak zijn als wij zelf, of zullen we tot Hem vluchten die machtig is om ons te redden? Zijn armen zijn wijd open, en Hij uit een genadige uitnodiging: "Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven." – *Sons and Daughters of God*, p. 19.

Dinsdag 21 mei: De vreugde en verantwoordelijkheid van ouderschap

Het is een zeer fijngevoelig werk om te delen met het menselijke brein. Discipline is nodig voor iemand die een ander wil raken, laat ouders daarom de karakters van hun kinderen bestuderen. Wees nooit abrupt en handel niet impulsief....

Het is niet door één daad dat het karakter wordt gevormd, maar door herhaling van daden dat gewoonten worden gegrond en het karakter bevestigd. Om een Christelijk karakter te hebben is het noodzakelijk te wandelen in een Christelijke weg. Christenen zullen een heilig humeur hebben, en hun daden en impulsen worden aangezet door de Heilige Geest. –*Mind, Character, and Personality*, vol, 2, pp.551,552.

Onze hemelse Vader, heeft door het geven van Zijn Woord, de kinderen niet over het hoofd gezien. In alles wat de mensen geschreven hebben waar kan iets gevonden worden dat zulk een houvast heeft voor het hart, iets zo uitgevoerd dat ook interesse van de kleinen doet ontwaken, als de verhalen in de Bijbel? In deze eenvoudige verhalen staan de grote principes van de van de wet van God.

De Sabbatschool is de tijd voor ouders en kinderen het is een dierbare gelegenheid voor de studie van Gods Woord... Ouders, set elke dag een korte tijd apart voor de studie van de Sabbatschool les met je kinderen. Ouders zowel als kinderen, zullen een zegen ontvangen van deze studie. Laat de belangrijkste passages van de Schrift verbonden zijn als herinnering, niet als taak maar als voorrecht.

De Heilige Geest.... Houd er van de kinderen toe te spreken, en met hen te discussieren over de schatten en de schoonheden van het Woord. De beloften gesproken door de Grote Leraar zal de zinnen boeien en de ziel van het kind animeren met een geestelijke kracht die goddelijk is. Er zal een groei zijn in de ontvankelijke geest een gemeenzaamheid met goddelijke zaken die als een slagboom zijn zal tegen de verzoeken van de vijand. –*The Faith I Live By*, p. 271.

Zij die de waarheid hebben gezien en het belang ervan hebben gevoeld, en een ervaring hebben gehad in de dingen Gods, moeten gezonde leerstellingen aan hun kinderen onderwijzen. Zij moeten hen vertrouwd maken met de grote steunpilaren van ons geloof, de redenen voor het feit dat wij zevendedagsadventisten zijn ----- waartoe wij geroepen worden om, evenals de kinderen van Israël, een bijzonder volk te zijn, een heilige natie, afgescheiden en anders dan alle andere volken op aarde. Deze dingen moeten aan onze kinderen worden uitgelegd in eenvoudige taal, gemakkelijk te begrijpen; en naarmate zij ouder worden, moeten de lessen die gegeven worden aansluiten op hun toegenomen bevattingsvermogen, tot de fundamenteën van de waarheid breed en diep gelegd zijn.

Ouders, werkt u er dagelijks aan de vijand te slim af te zijn en uw kinderen voor zijn listen te behoeden? Opent u voor hen de kostbare waarheden uit het woord van God, terwijl u hen de redenen voor ons geloof uitlegt, zodat hun jonge voeten op het fundament van de waarheid gezet kunnen worden?

In de Bijbel... de grote waarheden die voor redding noodzakelijk zijn, worden zo helder gemaakt als de dag, en niemand zal zich vergissen en de weg kwijtraken, tenzij zij hun eigen inzichten volgen, in plaats van de duidelijk geopenbaarde wil van God. – *Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, pp.269,270.

Woensdag 22 mei: Ouder als discipelmaker

God riep Abraham om een leraar van Zijn Woord te zijn; Hij verkoos hem om de vader van een groot volk te worden, omdat Hij zag dat Abraham zijn kinderen en zijn huisgenoten in de beginzelen van Gods wet zou onderrichten. Wat het onderricht van Abraham kracht verleende, was de invloed die uitging van zijn eigen leven. Zijn grote gezin bestond uit meer dan duizend zielen, onder wie vele gezinshoofden en een groot aantal van hen was pas bekeerd van het heidendom. Zo'n huishouding vereiste een vaste hand aan het roer. Zwakheid en aarzeling zouden hier niet veel baten. Van Abraham heeft God gezegd: "Ik heb hem gekend, opdat hij gebieden zou, dat zijn zonen en zijn huis na hem de weg des Heren zouden bewaren." Gen. 18:19.

De invloed van Abraham strekte zich ook uit buiten zijn eigen huis zodat harten werden gewonnen.

En heden zal het onderwijs van Gods Woord evenveel succes hebben wanneer het een even trouwe weerspiegeling vindt in het leven van de leraar. – *Karaktervorming*, pp. 184,185.

Als u de zegeningen van God wilt, ouders, doe als Abraham deed. Weerstaat het boze en bemoedig het goede. Sommige bevelen zullen noodzakelijk zijn in de plaats van advies voor de buiging en het plezier van de kinderen.

Door het kind toe te staan zijn natuurlijke neigingen te volgen is hem toestaan te ontaarden en bedreven worden in het kwaad. Verstandige ouders zullen niet tot hun kinderen zeggen: "Volg je eigen keus, ga waar je wil, en doe wat je wil," maar, "luister naar de raadgevingen van de Heer." Wijze regels en schikkingen moeten gemaakt en afgedwongen worden, zodat de schoonheid van het huiselijke leven niet bedorven wordt. – *Child Guidance*, p. 234.

Eli was een goed mens, zuiver in zeden, maar hij was te toegeeflijk. Hij haalde zich het misnoegen van God op de hals omdat hij de zwakke punten in zijn karakter niet

versterkte. Hij wilde de gevoelens van anderen niet kwetsen en had geen morele moed tot berisping of terechtwijzing van zonde. Zijn zonen waren slechte mensen, nochtans verwijderde hij hen niet van hun positie van vertrouwen. Deze zonen ontwijden het huis van God. Hij wist dit, en voelde zich droevig voor de consequenties hiervoor want hij hield van reinheid en gerechtigheid; maar hij had niet genoeg kracht om het kwaad te bedwingen. Hij hield van vrede en harmonie, en hij werd meer en meer ongevoelig voor onzuiverheid en misdaad. Maar de grote God nam de zaak in eigen handen....

Wat een les hebben we hier voor de ouders en de voogden van de jeugd, en voor hen die in dienst zijn in de service van God. Als het kwade er is neem het niet en toets het niet de mens heeft te weinig moed om het kwaad te berispen, of omdat het te weinig interesseert of te traag om hun eigen kracht te beproeven, ze zetten de ernstige pogingen de familie of de gemeente van God te zuiveren aan de kant, ze zijn aansprakelijk voor het kwaad met als resultaat de consequentie hen negeren van het doen van hun plicht.

We zijn net zo aansprakelijk voor het kwaad dat we zien in anderen, bij berisping, bij waarschuwing, bij oefening of ouderlijk of pastorale autoriteit, als dat we schuldig zijn als onze eigen daad. – *Testimonies for the church*, vol. 4, p. 516.

Donderdag 23 mei: Vechten voor je verloren kind

We worden soms gedwongen om na te denken om te weten wat we doen moeten; we kunnen de kinderen tot God brengen in onze gebeden, pleitend dat ze bewaard mogen blijven van het kwade, biddend: "Nu, Heer, doe Uw werk; verzacht en onderwerp de harten van onze kinderen," En Hij zal ons horen. Hij hoort naar de gebeden van de wenende, door zorgen gekwelde moeders. Toen Christus op aarde was, brachten de bezorgde moeders hun kinderen tot Hem, ze dachten dat als Hij zijn handen op hen leggen wilde, zij een betere moed konden opbrengen zoals ze hoorden te doen. De Redder wist waarom deze moeders tot Hem kwamen met hun kleine kinderen, Hij bestrafte de discipelen, die hen weg wilden sturen, zeggende: "Laat de kinderen tot Mij komen en verhindert ze niet; want voor zodanige is het Koninkrijk Gods."... (Luc.18:16).

Ongerechtigheid is overvloedig aan iedere hand, als de kinderen veilig zijn, moeten ernstige, volhardende pogingen gedaan worden.... Laat de moeder bedenken dat geen offer te groot is, als het gemaakt is voor de redding van haar gezin. Bedenk, Jezus gaf Zijn leven met het doel om u en de uwen te redden van de ondergang. U zult Zijn sympathie hebben en hulp in dit gezegende werk., en u zult een werker zijn tezamen met God.

In welk ander werk we ook zullen falen, laat ons volmaakt zijn in het werk voor onze kinderen. – *Fundamentals of Christian Education*, pp. 160.161.

Geen werk is gelijk aan dat van de christelijke moeder. Ze neemt haar werk op met een gevoel wat het is om haar kinderen te brengen in de opvoeding en aansporing van de Heer. Hoe vaak zal ze de last van het gewicht heviger voelen dan ze kan dragen; en dan hoe kostbaar is het voorrecht om het alles te brengen tot haar sympathiserende Redder in gebed.! Ze mag haar last aan Zijn voeten leggen en in Zijn tegenwoordigheid een sterkte vinden dat haar zal steunen en haar vrolijkheid, hoop, moed en wijsheid geven in het moeilijkste uur. Hoe zoet voor de zorgende moeder is het weten van zulk een vriend in al haar moeilijkheden! Als moeders vaker tot Christus

zouden gaan en Hem volledig zouden vertrouwen hun last zou lichter zijn, en ze zouden rust vinden voor hun zielen. – *The Adventist Home*, p. 204.

De vader wil door levend geloof zijn kinderen brengen voor de troon van God. Wantrouwend zijn eigen sterkte, hangt hij zijn hulpeloze ziel aan Jezus en neemt houvast, aan de sterkte van de Meest Hoge. Broeders, bid in huis, in uw familie, avonds en morgens, bid ernstig in uw studeerkamer, en terwijl u bezig bent met uw dagelijks werk, hef uw ziel op tot God in gebed.

Zo wandelde Henoeh met God. Het stille, vurige gebed van de ziel zal als een heilige reuk oprijzen tot de troon van genade en zal door God aangenomen worden als of het geofferd is in het heiligdom. Tot allen die Hem zo zoeken, wordt Christus een tegenwoordige hulp in tijden van nood. Ze zullen sterk zijn in de dag van beproeving. — *The Adventist Home*, p. 212.

Vrijdag 24 mei: Voor verdere studie

The Adventist Home, "Reward at de Last Great Day." p, 536.

The Adventist Home, "The God of Heaven Hears Your Prayers," p. 205.

9. Tijden van verlies

Sabbatmiddag 25 mei

De weg mag ruw en doornig zijn en de beklimming, stijl, de vordering, zwaar. U mag het druk hebben, als u vermoeid bent, en naar rust verlangt. U moet misschien strijden als u zwak en de hoop ontmoedigd is, maar met Christus als uw Gids, kan u het pad van het onsterfelijke leven niet verliezen. U kan niet falen om de verheven plaats te bereiken aan de zijde van uw Gids, wiens eigen voeten het ruwe pad betrad voor u, de weg effenend voor uw voeten. Als u trots, zelfzuchtig en ambitieus volgt zult u het eerst prettig vinden, maar aan het einde is het pijn en zorg. U mag zelfzuchtig volgen, wat u veel zal beloven maar het zal uw leven, verbitteren. Christus volgen is veilig. Hij zal niet toelaten dat de machten der duisternis u een haar op uw hoofd zal schaden. Vertrouw op uw verlosser en u bent veilig. – *Our High Calling*, p. 25.

Van zolderkamertjes, uit krotten, en van schavotten, uit de bergen en woestijnen, uit de spelonken der aarde en de diepten der zee zal Christus zijn kinderen bijeen vergaderen. Op aarde zijn zij verlaten, verdrukt en gepijnigd geweest. Miljoenen zijn de dood ingejaagd, beladen met schande, omdat zij geweigerd hebben toe te geven aan de bedrieglijke eisen van Satan. Door menselijke rechtbanken zijn Gods kinderen veroordeeld als de ergste misdadigers. Maar de dag is nabij waarin "God zelf Rechter is." (Ps. 50:6) Dan zullen de aardse vonnissen omgekeerd worden. "Hij zal de smaad van Zijn volk wegnemen." (Jes. 25:8).

Ieder van hen zal witte gewaden ontvangen. (Opb.6:11).

Wat voor kruis zij ook hebben moeten dragen, welk verlies zij ook hebben moeten lijden, aan welke vervolgingen zij ook hebben blootgestaan, zelfs met verlies van hun aardse leven, Gods kinderen worden daarvoor ruimschoots schadeloosgesteld. "Zij

zullen Zijn aangezicht zien en Zijn naam zal op hun voorhoofden zijn." (Opb. 22:4) – *Lessen uit het Leven van alledag*, p. 107.

In tijden van beproeving en duisternis moeten Gods kinderen evenzo gedragen als in tijden waar hun uitzicht helder is en hun omgeving alles is wat zij wensen. Daniël in de leeuwenkuil was dezelfde die voor de koning stond als eerste onder de rijk bestuurders en als profeet van de Allerhoogste. Iemand wiens hart op God is gericht, zal in tijden van de zwaarste beproeving dezelfde zijn als in tijden van voorspoed, terwijl het licht en de gunst van God en de mensen op hem ruisten. Het geloof klemt zich vast aan het onzienlijke en legt beslag op dingen van eeuwige waarde.

De hemel is heel nabij degenen die lijden omwille van de gerechtigheid. Christus vereenzelvigd zijn belangen met de belangen van zijn getrouw volk; Hij lijdt in de persoon van zijn heiligen; en wie zijn uitverkorenen aantast, raakt Hem aan. De kracht die gereed staat te verlossen van lichamelijk kwaad, is ook in staat voor grotere gevaren te bewaren, zodat de dienstknecht van God zijn oprechtheid kan handhaven onder alle omstandigheden, en door Gods genade kan overwinnen. – *Profeten en Koningen*, p. 334.

Zondag 26 mei: Verlies van gezondheid

Het is een gemakkelijke zaak je gezondheid te verliezen, maar het is moeilijk het terug te krijgen... We kunnen niet veroorloven om een enkele functie te kleineren of te verminken of de geest of het lichaam in overwerk of misbruiken van enig deel van de levende machinerie.

Veel van de vermoeidheid en werk onder welke (vele zijn) worden we oud maar zijn niet de lasten die God heeft opgelegd, maar welke we op onszelf hebben gebracht dingen te doen waarvan het Woord van God gezegd heeft deze niet te doen. – *My Life Today*, p. 142

Sinds de val van Adam is het geslacht gedegenererd, God schiep het ras niet in zijn tegenwoordige zwakke conditie. Deze stand van zaken is niet het werk van de Voorzienigheid, maar het werk van mensen, het is gebracht door verkeerde gewoontes en misbruik, door overtreding van de wetten die God gemaakt heeft om het bestaan van de mens te leiden. Door de verzoeking aan het toegeven aan de eetlust, was Adam en Eva's eerste val van hun hoge, heilige en gelukkige positie, en het is door dezelfde verzoeking dat de wedloop werd verzwakt. – *Testimonies for the Church*, vol. 3, p.139.

Zij die de grootste zorgen te dragen hebben zijn herhaaldelijk degenen die de grootste troost bieden aan anderen, brengende zonneshijn overal waar ze gaan. Dezulken zijn gelouterd en verzacht door hun connectie; zij verloren hun vertrouwen in God niet als moeilijkheden hen omringden, maar klemden zich nauwer tot Zijn beschermende liefde. Dezen zijn het levende bewijs van de tedere zorg van God, die zowel de duisternis als het licht maakt en dit doet voor ons bestwil. Christus is het licht van de wereld; in Hem is geen duisternis. Kostbaar licht! Laat ons leven in dat licht!....

Het is uw voorrecht de genade van Christus te ontvangen dat zal u in staat stellen om anderen te troosten met dezelfde troost waarmee uzelf getroost bent door God...

Laat ieder proberen de ander te helpen. Zo hebben we een kleine hemel hier beneden. – *Gods Amazing Grace*, p. 122.

Het was door het lijden dat Jezus de trooster kon worden. In alle benauwdheid, en “doordat Hijzelf in verzoeken geleden heeft, kan Hij die, verzocht worden te hulp komen.” Jes. 63:9; Hebr. 2:18. Iedere ziel die gemeenschap heeft gekregen aan Zijn lijden heeft het voorrecht in dit dienstwerk te delen.

“Wanneer het lijden van Christus overvloedig over ons komt, zo valt ons door Christus ook overvloedig vertroosting ten deel.” 2 Kor. 1:5. De Here heeft een bijzondere genade voor de treurende. Zijn liefde maakt de toegang open tot de gewonde, gekwetste ziel, en wordt als een genezende balsem voor hen die treuren. “De Vader der barmhertigheden en de God aller vertroosting, Die ons troost in al onze druk, zodat wij hen, die in allerlei druk zijn, troosten kunnen met de troost, waarmee wij zelf door God vertroost worden. 2 kor. 1: 3,4. – *Gedachten Berg der Zaligsprekingen*, p. 17.

Maandag 27 mei: Verlies van vertrouwen

Tot aan het oordeel Zult u nooit de invloed van een vriendelijke, doordachte handelswijze tegenover de dwalende, de onredelijke, de onwaardige te weten komen. Wanneer wij ondankbaarheid en verraad van heilig vertrouwen ontmoeten, worden wij tot ontevredenheid of ontstemming geprikkeld. Dit verwacht de schuldige, hij is erop voorbereid. Maar vriendelijke verdraagzaamheid wekt verbazing en roept betere impulsen wakker het verlangen naar een beter leven.

“Broeders, zelfs indien iemand op een overtreding betrapt wordt, helpt gij die geestelijk zijt, hem terecht in een geest van zachtmoedigheid, ziende op uzelf; gij mocht ook eens in verzoeking komen. Verdraagt elkanders moeilijkheden; zo zult gij de wet van Christus vervullen.” Gal. 6:1. – *De Weg tot Gezondheid*, p. 425.

Laat geen trots, zelfverheffing, of zelf gerechtigheid iets achterhouden om zijn zonden te belijden, zodat hij aanspraak kan maken op de belofte.

“Wie zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn, maar wie ze belijdt en nalaat, ontvangt ontferming.” (Spr. 28:13) Houd niets achter voor God en verzuim niet het belijden van uw fouten aan uw broeders. “Belijdt daarom elkander uw zonden en bidt voor elkander, opdat gij genezing ontvangt.” (Jac. 5:16) Menig zonde is nagelaten te belijden om de zondaar te confronteren in de dag van het eind oordeel, beter dan later confronteer u nu met uw zonden, belijdt ze en doe ze weg, terwijl het verzoenende Offer pleit ten bate van u. Faal niet om de wil van God te leren kennen over dit onderwerp. De gezondheid van uw ziel en de redding van anderen hangt van de koers af die u volgt in deze zaak. “Vernedert u dan onder de machtige hand Gods, opdat Hij u verhoogt te zijner tijd. Werpt al uw bekommernis op Hem, want Hij zorgt voor u” (1 Petr. 5:6,7). Het nederige en gebroken hart kan iets van de liefde van God en het kruis van Golgotha naar waarde schatten. Overvloedig zal de zegen zijn die hij zal ervaren als deelgenoot van gunst. – *Selected Messages*, book 1, p. 326.

Vergiffenis heeft een breder betekenis dan velen veronderstellen. Gods vergiffenis is niet zuiver een rechtskundige daad, waardoor Hij ons vrijstelt van veroordeling. Het is niet slechts vergiffenis *voor* zonden, maar een verzaken *van* de zonde. Het is het uitvloeisel van verlossende liefde, die het hart verandert. David had het juiste begrip van vergiffenis, toen hij bad: “Schep mij een rein hart, o God, en vernieuw in mijn

binnenste een vaste geest." Ps. 51:12. –*Gedachten Berg der Zaligsprekingen*, pp.100,101.

De enige bescherming tegen het kwaad is het wonen van Christus in ons hart door het geloof in Zijn gerechtigheid. Omdat de zelfzucht in onze harten bestaat heeft de verzoeking macht over ons. Maar wanneer wij de grote liefde van God aanschouwen, komt ons de zelfzucht met zijn lelijk, afstotelijk karakter voor ogen, en we verlangen ernaar die uit ons hart te bannen. Wanneer de Heilige Geest Christus verheerlijkt, worden onze harten verzacht en onderworpen, de verzoeking verliest zijn kracht, en de genade van Christus verandert het karakter. —*Gedachten van de berg der zaligsprekingen*, p. 104.

Dinsdag 28 mei: verlies van vertrouwen, vervolg

Na de val van onze eerste voorouders kondigde Christus aan, dat Hij – om de mens van de straf voor de zonde te verlossen – naar de aarde zou komen om satan op zijn eigen terrein te overwinnen. De strijd die in de hemel was begonnen, zou op aarde verder worden uitgevochten.

Christus begon aan Zijn genadige opdracht en werd van de kribbe tot het kruis door de vijand belaagd. Satan streed om elke centimeter grond, en deed uiterste krachtinspanningen om Hem te overwinnen. Als in een storm beukte verzoeking op verzoeking op Hem in. Maar hoe genadelozer deze slagen aankwamen, des testerker hield de Zoon van God de hand van Zijn Vader vast, en ging voort op de met bloed getekende weg.

De zwaarte van de strijd die Christus doorstond was evenredig met de enorme omvang van de belangen die met Zijn falen of welslagen samenhangen.... Satan probeerde Christus omver te werpen, zodat hij zelf als overste van deze wereld kon blijven regeren. De Vader, de Zoon en Lucifer werden in hun ware onderlinge verhouding geopenbaard. God heeft het onwankelbare bewijs van Zijn rechtvaardigheid en van Zijn liefde geleverd. – *Signs of the Time*, 27 aug.1902; *Christus Weerspiegelen*, p. 57

Het is het werk van de Heilige Geest om van tijd tot tijd liefde in de harten van de mens te leggen, want liefde is het principe van broederschap.

Niet één plek of hoek van de ziel is een schuilplaats voor egoïsme. God wenst dat het plan van de hemel uitgevoerd wordt, zodat hemelse goddelijke orde en harmony overheersen, in iedere familie, in iedere gemeente in iedere instelling. Als deze liefde de gemeenschap doordringen zou, zouden we de uitwerking van nobele principes van Christelijke verfijning en hoffelijkheid zien, en Christelijke liefde tot het aanvaarden van het bloed van Christus. Geestelijke verandering zou gezien worden in al onze families, in onze instellingen, in onze gemeenten. Als deze veranderingen plaats vinden, zullen deze vertegenwoordigers instrumenten worden aan wie God hemels licht voor de wereld zal geven en zo, door goddelijke discipline en training, mannen en vrouwen geschikt zal maken voor de hemelse gemeenschap. –*Testimonies for the Church*, vol. 8, p. 139.

Wees niet al te bezorgd over iets. Ga snel over tot u plicht die de dag u brengt. Doe het beste wat u ken; vraag God uw helper te zijn... Oh, vertrouw op Jezus en niet op uw eigen hart! Leg uw lasten en uzelf op Hem. Als u geen vreugde gevoeld, geen

troost, wees niet ontmoedigd. Hoop en geloof dat u een dierbare ervaring in de dingen met God zult hebben Worstel met uw ontmoediging en onzekerheden, totdat u in Jezus' naam de overwinning over hen behaald. Wees niet ontmoedigd door droefheid, moedeloosheid en duisternis.....Rust in de ruime, zekere beloften van God. Rust in deze beloften, zonder enige twijfel...

Vindt tijd tot troosten van een ander hart, te zegenen met een vriendelijk, jubelend woord voor iemand die strijd met verzoeking en misschien met droefheid. Zegen zo een ander met blijmoedige, hoopvolle woorden, wijzend hem op de Lasten Drager, mag u onverwachts vrede vinden, geluk, en uzelf versterken. – *Our High Calling*. p. 64.

Woensdag 29 mei: Verlies van vrijheid

Als we onze geest zouden toestaan meer te vertoeven bij Christus en de hemelse wereld, zouden we een krachtige stimulans vinden en hulp in de strijd van het leger van de Heer. Trots en liefde tot de wereld verliezen haar kracht als we de glorie van dat betere land overdenken, dat zo spoedig ons tehuis zal zijn.

Naast de lieflijkheid van Christus, schijnen alle aardse attracties van weinig waarde.

Als de geest lang permissie gekregen heeft om bij aardse dingen te vertoeven, is het een moeilijke zaak de gewoonten van de gedachten te veranderen. Dat wat het oog ziet en het oor hoort, krijgt te vaak de aandacht en neemt de belangen in zich op. Maar als we de stad van God binnen willen gaan, en op Jezus zien en Zijn heerlijkheid, moeten we eraan wennen om Hem hier reeds met het geloofsoog te zien. De woorden en het karakter van Christus moeten vaak het onderwerp van onze gedachten en gesprekken zijn, en iedere dag moet er tijd zijn voor speciale geweide gebedsvolle meditatie op deze geheiligde thema's. – *The Sanctified Live*, p. 91.

Jezus wil de helper zijn van allen die hun vertrouwen in Hem stellen. Zij die in contact staan met Christus hebben vreugde in hun Leider. Ze volgen het pad waar hun Redder leidt, kruisigen het vlees, met zijn neigingen en lusten. Zij hebben hun hoop op Christus gevestigd, en de stormen van de aarde zijn krachteloos om hen van hun ware fundament te vegen. – *In Heavenly Places*, p. 198.

Als u dicht bij Jezus komt en zoekt uw taak te verbeteren door een op orde zijnde leven en goddelijke gesprekken, dan zal uw voet behoed worden om op verboden paden te wandelen. Als u slechts wilt waken, voortdurend waken, onder gebed; als u alles wild doen alsof u in de onmiddellijke nabijheid van God was, dan zou u veilig zijn van toegeven aan verleiding en de hoop zal zuiver blijven, vlekkeloos, en onbesmet tot aan het einde

Als u he begin van uw vertrouwen sterk houdt tot het einde, zullen al uw wegen gegrond zijn in God. En wat genade begonnen is zal met glorie gekroond worden in het koninkrijk van onze God. "Maar de vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. Tegen zodanige mensen is de wet niet." (Gal. 5:22,23) Als Christus in ons is, zullen we het vlees kruisigen met de neigingen en lusten. – *Testimonies on Sexual Behavior, Adultery and Divorce*, p. 107.

Het leven van de Christen is een strijd, Maar "We worstelen niet tegen vlees en bloed, maar tegen vorsten, tegen krachten, tegen de heersers der duisternis van deze

wereld, tegen geestelijke boosheden in de lucht." In dit conflict van gerechtigheid tegen ongerechtigheid kunnen we alleen succesvol zijn met goddelijke hulp. Onze eindige wil moet gebracht worden tot onderwerping tot de wil van de Oneindige; de menselijke wil moet samengaan met de goddelijke. Dit zal de Heilige Geest brengen tot onze hulp; en iedere overwinning zal leiden tot het herstel van Gods aanvang positie, tot het herstel van Zijn beeld in de ziel. –*Messages to Young People*, p.55

Donderdag 30 mei: Verlies van het leven

Temidden van de hemelse koren hoort God de roepstem van de zwakste mens. Wij maken het verlangen van ons hart in onze binnenkamer bekend fluisteren een gebed terwijl we onderweg zijn. Toch bereiken onze woorden de troon van de Heerser van het heelal. Voor het menselijk oor zijn ze wellicht onhoorbaar, maar ze verdwijnen niet in de stilte en gaan niet verloren door de drukte van het leven. Niets kan het verlangen van het hart tot zwijgen brengen. Het stijgt op tot in de hemel boven het lawaai van de straat, boven het lawaai van de massa. Wij spreken tot God en onze bede wordt gehoord.

U, die zich onwaardig voelt, wees niet bang uw zaak aan God voor te leggen. Toen Hij Zichzelf in Christus heeft gegeven voor de zonden van de wereld, nam Hij de zaak van iedereen op Zich. "Hoe zal Hij die zelf Zijn eigen Zoon niet gespaard, maar voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen chenzen? Rom. 8:22. Zal Hij niet genadig Zijn Woord vervullen om ons te bemoedigen en te versterken? — *Lessen Leven van Alledag*, p. 103.

"De gedachte van de wederkomst van de Heer, is mij zeer dierbaar," zei Baxter. (*Richard Baxter Works, vol. 17, p. 555*). "Als wij zijn verschijning liefhebben en uitzien naar die zalige hoop, bewijzen wij dat wij geloven en Zijn heiligen zijn." "Als wij beseffen dat de dood de laatste vijand is, die bij de opstanding wordt overwonnen, zouden de gelovigen eigenlijk vurig moeten verlangen naar en bidden om de wederkomst van Christus, wanneer de volledige, uiteindelijke overwinning zal worden behaald." (*Ibid. vol. 17, p.500*). Dit is de dag waar alle gelovigen naar moeten verlangen, waar ze op moeten hopen en waar ze naar uit moeten zien als de voltooiing van hun verlossing en de vervulling van al hun verlangens en verwachtingen." "O, Here, laat deze gezegende dag vlug aanbreken!" (*Ibid. vol. 17. P.182,183*). Dit was de hoop van de apostolische gemeente, van de gemeente in de woestijn en van de hervormers. –*Maranatha*, p. 14

God heeft voor iedere wond voorzien in een balsem. Daar is een balsem in Gilead, Er is daar een geneesheer. Wilt u nu niet de Schrift bestuderen als nooit tevoren? Zoek de Heer voor wijsheid in iedere moeilijkheid. In iedere pleit met Jezus in iedere beproeving om u de weg te tonen om uit de moeilijkheden te komen, dan zullen uw ogen geopend worden om de remedie te zien en te gebruiken in uw geval tot herstel van de beloften die we vinden in Zijn Woord. Hier zal de vijand geen plaats vinden om u in droefheid en ongeloof te leiden, maar in plaats daarvan zal u geloof, hoop en moed hebben in de Here. De Heilige Geest zal u een duidelijk inzicht geven zodat u iedere zegen zal zien en ontvangen die als een remedie tegen verdriet zal handelen, als een hulp voor genezing van iedere vorm van bitterheid dat over uw lippen komt. Iedere vorm van bitterheid zal vermengd worden met de liefde van Jezus, en in plaats van u te beklagen over de bitterheid, zult u bedenken dat Jezus' liefde en genade zo

gemengd is met zorg dat het veranderd is in een zachte, heilige, geweide vreugde. – *Selected Messages*, book 2, p. 273.

Vrijdag 31 mei: Voor verdere studie

Our High Calling, "The Perfect Work of Patience." P. 70.

10. Kleine problemen

Sabbatmiddag 1 juni

Sta niets toe dat tweedracht en verdeeldheid uw huis binnenkomt. Spreek zachtjes. Laat uw stem zich nooit tot hardheid verheffen. Houdt u kalm. Werpt vitterij en alle onwaarheid van u. Vertel de kinderen dat u hen wenst te helpen om hen voor een heilige hemel voor te bereiden, waar alles vredig is, waar geen een wanklank gehoord wordt. Weest geduldig met hen in hun beproevingen, die u als gering aanziet, maar die voor hen groot zijn.

We moeten een driftig temperament onderdrukken en onze woorden beheersen en hiermede zullen we grote overwinningen behalen. Indien we onze woorden en ons temperament niet beheersen, zijn we slaven van Satan. Dan zijn we ondergeschikt aan hem, want hij leidt ons gevangen. Alle kibbelende onaangename, ongeduldige, prikkelbare woorden zijn een offer die aan zijn satanische majesteit worden aangeboden en het is een duur offer, kostbaarder dan enig offer wat we voor God kunnen brengen, want het vernietigt de vrede en het geluk van hele gezinnen, vernietigt de gezondheid en het is eventueel de oorzaak, dat het eeuwige leven van geluk verbeurd wordt. —*Bijbels Gezin, Hoofdstuk 70*, p. 243, (paraaf 12,14)

Er zijn kwaden die de mens kan verminderen maar nooit kan verwijderen. Hij moet obstakels overwinnen en zijn omgeving maken in plaats van door de obstakels te worden gevormd. Hij heeft ruimte om zijn talenten uit te oefenen door orde en harmonie uit verwarring te halen. In dit werk kan hij goddelijke hulp hebben als hij het zal opeisen. Hij wordt niet overgelaten om op eigen kracht te strijden met verleidingen en beproevingen. Er is hulp geboden aan Iemand die machtig is. Jezus verliet de koninklijke hoven van de hemel en leed en stierf in een wereld die door de zonde was aangetast, opdat Hij de mens zou leren hoe hij de beproevingen van het leven moest doorstaan en zijn verleidingen kon overwinnen. Dit is een voorbeeld voor ons. – *Testimonies for the Church* vol. 5, p. 312

Liefde is de basis van alle godsvrucht. Niemand heeft een zuivere liefde voor God, tenzij hij een onzelfzuchtige liefde koestert voor zijn broeder, wat zijn belijdenis ook moge zijn. Wij kunnen echter nooit in het bezit komen van deze geest door te proberen anderen lief te hebben. Wat wij nodig hebben is de liefde van Christus in het hart. Wanneer onze eigen natuur opgaat in Christus, komt deze liefde spontaan tevoorschijn. De volmaaktheid van het christelijk karakter wordt bereikt wanneer de impuls om anderen te zegenen en te helpen gedurig van binnenuit komt, wanneer de zonneschijn van de hemel het hart vult en op het gelaat tot uiting komt.

Het is onmogelijk dat het hart, waarin Christus leeft, verstoken blijft van liefde. Als wij God liefhebben, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad, zullen wij allen, voor wie

Christus is gestorven, ook liefhebben. Wij kunnen niet met God in aanraking komen zonder in aanraking te komen met de mensen, want in Hem, die op de troon van het universum zit, zijn God-zijn en mens-zijn verenigd. Als wij met Christus verbonden zijn, zijn wij met de gulden schakels van de keten der liefde met onze medemensen verbonden. Dan zullen het medelijden en het medeleven van Christus in ons leven zichtbaar zijn. Wij zullen dan niet wachten tot de behoeftigen en de ongelukkigen bij ons worden gebracht. Wij zullen niet gedwongen moeten worden mee te voelen met het leed van anderen. Voor ons zal het even natuurlijk zijn te voorzien in de behoeften van armen en lijdende als het voor Christus natuurlijk was om rond te gaan en goed te doen. — *Lessen van alledaags*, hoofdstuk 27

Zondag 2 juni: Ruzies

Als Christus, "de hoop op de heerlijkheid" in u is, zult u geen neiging hebben om anderen in de gaten te houden, en om hun dwalingen breed uit te meten. In plaats van te proberen om te beschuldigen en te veroordelen, zal het uw bedoeling zijn om te helpen, te zegenen en te redden.

Hij die vaak naar het kruis van Golgota kijkt – en zich te binnen brengt, dat zijn zonden de Heiland daaraan gebracht hebben – zal nooit proberen de maat van zijn eigen schuld af te meten, door deze met de schuld van anderen te vergelijken. Hij zal de rechterstoel niet bestijgen om tegen anderen beschuldigingen in te brengen. Er kan geen sprake zijn van een geest van kritiek of zelfverheffing bij mensen die wandelen in de schaduw van het kruis van Golgota...

Een tedere geest; zacht, innemend gedrag, kan dwalende mensen redden en een menigte zonden bedekken. De openbaring van Christus in uw eigen karakter zal een veranderende kracht uitoefenen op alle mensen, met wie u in contact komt. Laat Christus dagelijks in u zichtbaar worden. Dan zal Hij door u heen de scheppende levenskracht van Zijn woord openbaren – een tedere, overredende, en toch machtige invloed om andere zielen te herscheppen naar de schoonheid van de Heer onze God. — *De Bergrede* (Hoofdstuk 6, pp. 154,155)

Om onze broeders te beoordelen, om gevoelens tegen hen te koesteren, zelfs als we het gevoel hebben dat ze niet precies goed tegen ons gedaan hebben, zal ons geen zegen zijn en zal de zaak helemaal niet helpen. Ik durf niet toe te staan dat mijn gevoelens opduiken in het kanaal van het opjagen van al mijn grieven en ze steeds opnieuw te vertellen, en te verblijven in de sfeer van wantrouwen, vijandschap en tweedracht.

Er is licht in het volgen van Jezus, het praten over Jezus, het liefhebben van Jezus, en ik zal niet toestaan dat mijn geest denkt of slecht spreekt over mijn broeders. Christus zei, "Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan." Mattheüs 25:40. Ik zou voor niemand onvriendelijkheid of haat voelen. Ik zou geen beschuldiger van mijn broeders zijn. Satan zal proberen mijn geest hiertoe aan te zetten, maar ik kan het niet doen. Ik zal de vergevende Geest van Jezus koesteren. — *Our High Calling*, p. 239

De mens kan zijn geest niet in eigen kracht beheersen. Maar door Christus kan hij zelfbeheersing leren. In Zijn kracht kan hij zijn gedachten en woorden ondergeschikt maken aan de wil van God. De dienst aan Christus brengt onze emoties onder controle

van de rede en houdt onze tong in bedwang. Onder invloed hiervan wordt een overhaast humeur kalm, en vult het hart zich met geduld en tederheid.

Houdt u stevig vast aan Degene die alle macht heeft in hemel en op aarde. Hoewel het u vaak niet lukt om geduldig en kalm te zijn, geef de strijd niet op. Neem opnieuw, en nu nog fermer, het besluit om bij elke verleiding geduldig te zijn. En laat uw ogen niet afdwalen van het goddelijk Voorbeeld. —*Christus weerspiegelen*, 6 oktober.

Maandag 3 juni: Enkele principes voor het huwelijk

"Indien gij de mensen hun overtredingen vergeeft, zal uw hemelse Vader ook u vergeven; maar indien gij de mensen hun overtredingen niet vergeeft, zal ook uw Vader uw overtredingen niet vergeven." (Mattheus 6:14,15) Geweldige voorwaarden! Maar hoe weinig worden zij begrepen of in acht geslagen. Een van de meest voorkomende zonden, en een die gepaard gaat met de meest schadelijke resultaten, is de toegeeflijkheid van een niet-vergevingsgezinde geest. Hoeveel zullen vijandigheid of wraak koesteren en dan buigen voor God en vragen om vergeven te worden zoals zij vergeven. Zeker, ze kunnen geen echt besef hebben van de invoer van dit gebed of ze durven het niet op hun lippen te nemen. We zijn afhankelijk van de vergevende genade van God, elke dag en elk uur; hoe kunnen we dan bitterheid en boosaardigheid koesteren jegens onze mede zondaars! Als, in al hun dagelijkse [interacties], christenen de principes van dit gebed zouden uitvoeren, wat een gezegende verandering zou er in de kerk en in de wereld worden bewerkstelligd! Dit zou het meest overtuigende getuigenis zijn dat zou kunnen worden gegeven aan de realiteit van de bijbels religie. —*Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 170 (Hoofdstuk 16, p. 139, Broederlijke liefde).

Het is erg moeilijk, zelfs voor degenen die beweren dat ze volgelingen van Jezus zijn, om te vergeven zoals Christus ons vergeeft. De ware geest van vergeving wordt zo weinig geoefend en er worden zoveel interpretaties op de eis van Christus geplaatst dat de kracht en schoonheid uit het oog worden verloren. We hebben zeer onzekere opvattingen over de grote genade en liefderijke goedheid van God. Hij is vol van mededogen en vergeving, en vergeeft ons om het niet wanneer we ons echt bekeren en onze zonden belijden. . . .

De liefde van Jezus moet op ons leven worden uitgeoefend. Het zal een verzachtende, overweldigende invloed hebben op onze harten en karakters. Het zal ons ertoe brengen onze broeders te vergeven, ook al hebben ze ons pijn toegebracht. Goddelijke liefde moet uit ons hart vloeien in zachte woorden en vriendelijke acties naar elkaar. — *That I May Know Him*, (p. 180, 23 juni.)

"Laat er geen strijd zijn", zei Abraham, "tussen mij en u, en tussen mijn herders en uw herders; want wij zijn broeders. . . ."

Hier werd de nobele, onzelfzuchtige geest van Abraham getoond. Hoeveel onder soortgelijke omstandigheden zouden zich, bij alle gevaren, aan hun individuele rechten en voorkeuren houden! Hoeveel huishoudens zijn dus in stukken gescheurd! Hoeveel kerken zijn verdeeld, waardoor de oorzaak van de waarheid een bijwoord en een verwijt onder de goddelozen is! . . . De kinderen van God over de hele wereld zijn één familie en dezelfde geest van liefde en verzoening zou hen moeten regeren. "Weest in broederliefde elkander genegen, in eerbetoon elkander ten voorbeeld." (Romeinen

12:10), is de leer van onze Heiland. Het cultiveren van onveranderlijk beleefdheid, een bereidheid om anderen te doen zoals we zouden willen dat ze ons aandoen, zou de helft van de kwalen van het leven vernietigen. De geest van zelfverheerlijking is de geest van Satan; maar het hart waarin de liefde van Christus wordt gekoesterd, zal die naastenliefde bezitten die haar niet begeert. Zulke zullen gehoor geven aan het goddelijk bevel: "ieder lette niet slechts op zijn eigen belang, maar ieder (lette) ook op dat van anderen." (Filippenzen 2:3,4). – *Patriarchs and Prophets*, p. 132.

Dinsdag 4 juni: De rol van woede tijdens ruzie

Overweldigd door gruwel en verontwaardiging dat God was onteerd, en dat het volk hun plechtige verbond met Hem had verbroken, wierp [Mozes] de twee stenen tafelen op de grond en brak ze aan de voet van de berg. Hoewel zijn liefde voor Israël zo groot was dat hij bereid was zijn eigen leven voor hen neer te leggen, heeft zijn ijver voor de glorie van God hem tot woede gebracht, wat uitdrukking vond in deze daad van zo'n verschrikkelijke betekenis. God heeft hem niet bestraft. Het breken van de stenen tafelen was slechts een weergave van het feit dat Israël het verbond dat ze zo recent met God gesloten hadden verbroken had. Het is een rechtvaardige verontwaardiging tegen de zonde, die voortkomt uit ijver voor de glorie van God, niet die woede ingegeven door eigenliefde of gewonde ambitie, waarnaar in de Schrift wordt verwezen: "Geraakt gij in toorn, zondigt dan niet" (Efeziërs 4:26) Zo was de woede van Mozes. — *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 100

Het loont niet om door te gaan met het hebben van een eigen weg, niet bereid zijn om de kleine dingen die van geringe betekenis zijn, op te geven, waardoor bitterheid en toorn het huis binnenkomt. Het leven is te kort, te vol van verdriet. We hebben geen tijd te verliezen voor de wonden van een pijnlijk, verleidelijk hart.

Laat iedereen vriendelijk zijn en rekening houden met de ander. Laat de zon nooit ondergaan over uw toorn. Sluit nooit uw ogen in slaap zonder de kleine, balorige moeilijkheden recht te maken die de ziel kwetsen en bezeren. – *This Day With God*, p. 225 (4 augustus)

Behoed je tegen een driftige geest, die haastige woorden en daden veroorzaakt. Wrok, waaraan je je overgeeft omdat je denkt dat je bent misbruikt, is de geest van Satan en leidt tot groot moreel kwaad. Wanneer je beheerst wordt door een haastige geest ontnem je je redenering, op dat moment, aan de macht om je woorden en je gedrag te reguleren, terwijl je jezelf verantwoordelijk stelt voor alle kwade gevolgen. Datgene wat in haast en woede wordt gedaan, is niet te verontschuldigen. Het gedrag is slecht. Je kan, door een enkel woord dat in haast en passie wordt gesproken, een angel in de harten van vrienden achterlaten die misschien nooit zal worden vergeten. Tenzij je zelfcontrole uitoefent, zul je... heel erg ongelukkig zijn...

Sommigen denken dat het een deugd is om ongeremd te zijn, en ze zullen vol lof spreken over hun uitgesproken gewoonte om onaangename dingen die in het hart zijn uit te drukken. Ze laten een boze geest zichzelf uitputten in een stroom van verwijten en zifterij. Hoe meer ze praten, hoe aanhitsend ze worden en Satan staat klaar om te helpen met het werk, want het past bij hem. De woorden prikkelen degene aan wie ze worden gesproken, en ze zullen worden tegengesproken, dat zorgt voor provocatie voor nog hardere woorden, totdat een klein vlammetje in een grote vuurvlam veranderd. . .

Begin resoluut aan het werk om je gedachten, je woorden, je acties te beheersen. Wanneer . . . je wrok voelt opkomen, maak het een regel om ergens alleen te gaan en nederig tot God te bidden. Hij zal luisteren naar het gebed dat niet voortkomt uit geveinsde lippen. —*Testimonies for the Church*, vol. 4, pp. 242,243

Woensdag 5 juni: Ruzie, misbruik, macht en controle

Allen die geboren zijn in het hemelse gezin, zijn in een bijzondere betekenis broeders van onze Here. De liefde van Christus bindt de leden van Zijn gezin tezamen, en overal waar die liefde blijkt, wordt de goddelijke verwantschap geopenbaard. "Eenieder die liefheeft, is uit God geboren en kent God." (1 Joh.4:7)

Zij die in het oordeel door Christus geprezen worden, hebben misschien weinig van theologie geweten, maar zij hebben Zijn grondbeginselen liefgehad. Door de invloed van de goddelijke Geest zijn zij tot een zegen geweest voor de mensen in hun omgeving. —*De Wens der Eeuwen*, (hoofdstuk 70, blz. 433

Egoïsme en trots belemmeren de zuivere liefde die ons in geest met Jezus Christus. Als deze liefde echt wordt gecultiveerd, zal het eindige zich vermengen met het eindige, en alles zal zich centreren in het Oneindige. De mensheid zal zich verenigen met de mensheid en alles zal verbonden zijn met het hart van Oneindige Liefde. Geheiligde liefde voor elkaar is heilig. In dit grote werk is de christelijke liefde voor elkaar - veel hoger, constanter, hoffelijker, onbaatzuchtiger dan ooit gezien – houdt de christelijke tederheid, christelijke welwillendheid en beleefdheid in stand en omhult de menselijke broederschap in de omhelzing van God, de waardigheid erkennend waarmee God de rechten van de mens heeft geïnvesteerd. Christenen moeten deze waardigheid altijd cultiveren voor de eer en glorie van God.

—*Ellen G. White Comments in The SDA Bible Commentary*, vol. 5, p. 1140

Wanneer echtgenoten de volledige onderwerping van hun vrouw opeisen, en verklaren dat vrouwen geen stem of wil in het gezin hebben, maar volledige onderwerping moeten geven, plaatsen zij hun vrouwen in een positie die tegengesteld is aan de Schrift. Bij het interpreteren van de Schrift op deze manier, doen ze geweld aan het ontwerp van het huwelijk. . .

Mannen moeten het patroon bestuderen en proberen te weten wat er wordt bedoeld met het symbool dat in Efeze wordt gepresenteerd, de relatie die Christus onderhoudt met de kerk. De man moet als een Verlosser zijn in zijn gezin. Zal hij in zijn nobele, door God geschonken mannelijkheid staan, altijd verlangend zijn vrouw en kinderen te verheffen? Zal hij een zuivere, zoete sfeer om hem heen ademen? Zal hij niet zo vlijtig de liefde van Jezus cultiveren, waardoor het een blijvend beginsel in zijn huis is, als hij zijn aanspraken op gezag zal laten gelden?

Laat elke man en vader studeren om de woorden van Christus te begrijpen, niet op een eenzijdige manier, alleen stil blijven staand bij de onderwerping van de vrouw aan haar echtgenoot, maar in het licht van het kruis van Golgota, studie naar zijn eigen positie in de familiekring. "Mannen, heb uw vrouw lief, zoals ook Christus de kerk heeft liefgehad en zich ervoor heeft gegeven" - *The Adventist Home*, pp. 116,117

Donderdag 6 juni: Vergiffenis en vrede

Als ongeduldige woorden tot u gesproken worden, antwoordt nooit op dezelfde toon. Bedenkt dat "een zacht woord keert de grimmigheid af." Spreuken 15:1) En er is

wonderbaarlijke macht in stilte. Iemand antwoorden die kwaad is, maakt dat soms alleen maar ernstiger. Maar boosheid, met zwijgen beantwoord in een verdraagzame geest, ebt snel weg.

Houdt onder een storm van bijtende, beschuldigende woorden de gedachten staande op het woord van God. Houdt het verstand en hart gevuld zijn met Gods beloftes. Als u slecht behandeld wordt of verkeerd beschuldigd, herhaal dan die kostbare beloften in plaats van boze antwoorden te geven.

"Laat u niet overwinnen door het kwade, maar overwin het kwade door het goede." Romeinen 12:21 —De Weg tot Gezondheid, pp. 275,276 (AdventVision hoofdstuk 41)

Wanneer gij dan uw gave brengt naar het altaar en u daar herinnert, dat uw broeder iets tegen u heeft, 24laat uw gave daar, vóór het altaar, en ga eerst heen, verzoen u met uw broeder en kom en offer daarna uw gave. Mattheüs 5:23,24

Wanneer onze plicht zo duidelijk is afgebakend, waarom gaan zoveel kerkleden dan in tegen een duidelijke "Zo zegt de Heer", en spreken over hun moeilijkheden met personen die niets over hen weten of over de betreffende personen waarover het gaat? Jezus de grote leraar, u hebt ons verteld wat onze plicht is. . . Oh, hoeveel ongeluk zou gespaard worden en hoeveel slechte gedachten zouden er uitgeblust worden, als gelovigen het werk zouden opnemen dat Christus zei dat gedaan moest zijn om kwaad denken en kwaad spreken te voorkomen.

Een paar woorden van uitleg kunnen de opvattingen van degenen die het oneens zijn geweest, en bittere gevoelens koesteren, volledig veranderen. We kunnen niet gehoorzaam zijn aan de wet van God totdat we alle verschillen uit de geest hebben gehaald, totdat we toestaan dat onze harten worden verzacht en onderworpen door de Geest van Christus. —*This Day With God*, p. 19

Grijp elke gelegenheid om bij te dragen aan het geluk van de mensen om je heen, en deel je genegenheid met hen. Vriendelijke woorden, blikken van sympathie, uitdrukking van waardering, zou voor velen die eenzaam worstelen, als een beker koud water voor een dorstige ziel zijn. Een woord van gejuich, een daad van vriendelijkheid, zou ver gaan om de lasten die zwaar op vermoeide schouders rusten te verlichten. Het is in onzelfzuchtige bediening dat waar geluk wordt gevonden. En elk woord en elke daad van die dienst is vastgelegd in de hemelboeken zoals gedaan is aan Christus ... Leef in de zonneschijn van de liefde van Christus. Dan zal je invloed de wereld tot zegen zijn.

De geest van onzelfzuchtige arbeid voor anderen geeft diepte, stabiliteit en christelijke schoonheid aan het karakter en brengt vrede en geluk aan zijn bezitter. —*My Life Today*, p. 165

Vrijdag 7 juni: Verdere Studie

Het Bijbels Gezin, "Sprak , hoofdstuk 71, bld,

Selected Messages, book 1, "Christ, Our Divine Sin Bearer," p. 320

11. Gezinnen van geloof

Sabbatmiddag 8 juni

Iedereen zal beproevingen tegenkomen. . . Als je Jezus aanschouwt, als je in Hem als je persoonlijke Verlosser gelooft, zult u door elke beproeving heenkomen en deze beproevingen met geduld doorstaan, zul je sterker worden om de volgende test, de volgende beproeving, door te staan.

Het is alleen de bekrompenheid van onze visie die ons verhindert Gods liefdevolle goedheid te onderscheiden in de discipline waaraan Hij zijn kerk onderwerpt, evenals in de grote zegeningen die Hij biedt. In alle tijden van benauwdheid en verwarring is God een zekere toevlucht voor Zijn volk. In de schaduw van Zijn bescherming mogen ze veilig Zijn weg blijven volgen. In de kwelling die voorbeschikt is om hen te zuiveren, is de kracht van het evangelie hun troost. In Zijn zekere woord hebben ze een vesting. —*Our High Calling*, p. 317

God wenst dat Zijn kinderen zich herinneren dat om Hem te verheerlijken, zij hun genegenheid moeten schenken aan degenen die het het meest nodig hebben. Niemand met wie we in contact komen, moet worden verwaarloosd. Geen egoïsme in uiterlijk, woord of daad moet worden geopenbaard aan onze medemensen, ongeacht hun positie, of ze nu hoog of laag zijn, rijk of arm. De liefde die vriendelijke woorden slechts aan enkelen geeft, terwijl anderen met kilte en onverschilligheid worden behandeld, is geen liefde, maar egoïsme. Het zal in geen enkel opzicht werken voor het welzijn van zielen of de glorie van God. We moeten onze liefde niet beperken tot een of twee objecten.

Degenen die de zonneshijn van Christus' gerechtigheid verzamelen en weigeren het in de levens van anderen te laten schijnen, zullen spoedig de zoete, heldere stralen van hemelse genade, zelfzuchtig gereserveerd verliezen om over enkelen te worden bezoedeld... Het is niet toegestaan dat een enkeling een select aantal mensen bij elkaar krijgt, maar niets geeft aan degenen die het meest hulp nodig hebben. Onze liefde moet niet verzegeld worden voor speciale mensen. Breek de fles, en de geur zal het huis vullen. —*My Life Today*, p. 80

De opdracht van het gezin reikt verder dan de eigen leden. Het christelijke huisgezin moet een aanschouwelijke les zijn, die de waarde van de levensbeginselen in beeld brengt... De invloed van een werkelijk thuis, heeft op de harten en de levens van de mensen een veel grotere uitwerking dan welke preek ook. Wanneer jonge mensen vanuit zo'n gezin de wereld ingaan, verspreiden zich de lessen...

Er zou van ieder christelijk huisgezin een heilig licht naar buiten moeten schijnen. Liefde moet zich openbaren in daden. In alle omgang en gesprek in huis moet deze tevoorschijn komen, ze zal blijken in vriendelijkheid en attentie voor elkaar, in een hartelijke, onzelfzuchtige hoffelijkheid. Er zijn huisgezinnen waar dit beginsel naar voren komt, in huisgezinnen waar God wordt gediend, en waar de werkelijke liefde heerst. Uit deze huizen stijgt 's morgens en 's avonds een gebed op tot God als een lieflijke wierook, en Zijn genade en Zijn zegeningen dalen als een morgendauw op de biddenden neer... Iedereen kan zien, dat er een invloed in het gezin werkt die effect heeft op de kinderen en dat de God van Abraham daar woont. Als de gezinnen van

belijdende christenen hun geloof in een juiste vorm zouden uitgieten, dan zouden zij een machtige invloed ten goede kunnen uitoefenen. Dan zouden zij werkelijk 'het licht der wereld' zijn. —*Het Geloof Waardoor Ik Leef*, p.272, 29 september. [AdventVision]

Zondag 9 juni: "Houd vast aan het goede"

Christus erkent geen kaste, kleur of rang om een onderdaan van Zijn koninkrijk te worden. Toegang tot zijn koninkrijk is niet afhankelijk van rijkdom of een superieure erfelijkheid. Maar zij die uit de Geest geboren zijn, zijn de onderdanen van Zijn koninkrijk. Geestelijk karakter is wat door Christus zal worden herkend. Zijn koninkrijk is niet van deze wereld. Zijn onderdanen zijn degenen die deelhebben aan de goddelijke natuur, omdat ze ontsnapt zijn aan de corruptie die door lust in de wereld is. En deze genade is hun door God gegeven. Christus vindt Zijn onderdanen niet geschikt voor Zijn koninkrijk, maar Hij kwalificeert hen door Zijn goddelijke kracht. Degenen die dood zijn geweest in overtredingen en zonden worden levend gemaakt tot geestelijk leven. De vermogens die God hen heeft gegeven voor heilige doeleinden worden verfijnd, gezuiverd en verheven, en ze worden geleid om karakters te vormen naar de goddelijke gelijkenis. —*God's Amazing Grace*, p. 52

Hoe zorgvuldig werkte de Heer om het vooroordeel tegen de heidenen te overwinnen dat zo vast in de geest van Petrus was gefixeerd door zijn Joodse opvoeding! Door het visioen van het laken en de inhoud ervan probeerde Hij de gedachten van de apostel van dit vooroordeel af te wenden en de belangrijke waarheid te onderwijzen dat er in de hemel geen aanzien den persoons is; dat Jood en heiden gelijk zijn in Gods ogen; dat door Christus de heidenen deelgenoot kunnen worden gemaakt van de zegeningen en voorrechten van het evangelie....

Toen de broeders in Judea hoorden dat Petrus naar het huis van een heiden was gegaan en tot degenen die bijeengekomen waren predikte, waren zij verrast en beledigd. Ze vreesden dat een dergelijke koers, die hen aanmatigend achtte, het effect zou hebben van het tegengaan van zijn eigen leer. . .

Petrus legde de hele zaak voor hen neer. . . Overtuigd dat de koers van Petrus in directe vervulling was van het plan van God, en dat hun vooroordelen en exclusiviteit volkomen in strijd waren met de geest van het evangelie, verheerlijkten ze God, zeggende: "Dan heeft God ook de heidenen bekering tot leven gegeven." —*Conflict and Courage*, p. 335

Hoewel de midden muur van afscheiding tussen Jood en heiden was afgebroken door de dood van Christus, en de heidenen de volledige voorrechten van het evangelie lieten zien, was de sluier nog niet uit de ogen van veel van de gelovige Joden verscheurd, en zij konden niet duidelijk tot het einde onderscheiden hetgeen door de Zoon van God was afgeschaft. Het werk moest nu met kracht onder de heidenen worden vervolgd en moest uitlopen op de versterking van de kerk door een grote inzameling van zielen.

De apostelen, in dit geval hun speciale werk, moesten worden blootgesteld aan achterdocht, vooroordelen en jaloezie. Als een natuurlijk gevolg van hun vertrek uit de exclusiviteit van de Joden, zouden hun leerstellingen en standpunten onderworpen zijn aan de beschuldiging van ketterij; en hun geloofsbrieven als dienaars van het evangelie zouden door veel ijverige, gelovige Joden in twijfel worden getrokken. —*Story of Redemption*, pp. 303,304.

Maandag 10 juni: De kracht van cultuur op het gezin

Abraham had zonder twijfel de belofte van een zoon aanvaard, maar hij wachtte niet op God om Zijn Woord op zijn eigen tijd en manier te vervullen. Een vertraging was toegestaan, om zijn geloof in de kracht van God te testen; maar hij slaagde er niet in het proces te doorstaan. Omdat ze het onmogelijk achtte dat haar een kind op haar oude dag zou worden gegeven, stelde Sarah een plan voor waarmee het goddelijke doel zou worden vervuld, dat een van haar dienstmaagden door Abraham als een tweede vrouw zou worden genomen. Polygamie was zo wijdverspreid geworden dat het niet langer als een zonde werd beschouwd, maar het was steeds een schending van de wet van God en was fataal voor de heiligheid en vrede van de gezinsrelatie. Het huwelijk van Abraham met Hagar liep uit in het kwaad, niet alleen voor zijn eigen huishouden, maar voor toekomstige generaties. —*Patriarchs and Prophets*, p. 145

De zonen van Jacob waren... in zekere mate onder invloed van afgoderij. God keurde het wrede, wraakzuchtige gedrag van de zonen van Jakob voor de Sichemieten niet goed. Jakob was onwetend van hun doel, totdat hun werk van wreedheid volbracht was. Hij bestrafte zijn zonen en vertelde hun dat ze hem in de problemen hadden gebracht, een verachtte persoon onder de inwoners van het land. En door het kwade dat ze hebben gedaan, zullen de omliggende naties hun verontwaardiging uiten door hem en zijn huis te vernietigen. In zijn benauwdheid roept Jacob opnieuw tot God aan...

Jakob werd verootmoedigd en eiste van zijn gezin dat zij zich verootmoedigen en al hun sieraden afleggen, want hij moest verzoening doen voor hun zonden, door een offer aan God te brengen, opdat Hij om hen zou worden verzocht, en hen niet zou verlaten om door andere naties te worden vernietigd. God aanvaardde de pogingen van Jakob om het kwaad van zijn familie te verwijderen en verscheen aan hem en zegende hem en hernieuwde de belofte die hem was gedaan, omdat hij ontzag had voor Hem. —*Spiritual Gifts*, vol. 3, pp. 136-137.

Het verdriet van Ezra en zijn metgezellen over de kwaadaardigheid dat in het hart van het werk van de Heer was geslopen, zorgde voor berouw. Veel van degenen die gezondigd hadden, waren diep getroffen. "Het volk was in luid geween uitgebarsten" (Ezra 10:1). In beperkte mate begonnen zij zich bewust te worden van de gruwelijkheid van de zonde en de gruwel waarmee God het ziet. Ze zagen de heiligheid van de wet gesproken op de Sinai, en velen beefden bij de gedachte aan hun overtredingen. . .

Een van de aanwezigen, Sekanja genaamd, . . . stelde voor dat iedereen die in overtreding was een verbond met God moest sluiten om hun zonden te verlaten en "volgens de wet" te worden beoordeeld. . .

Dit was het begin van een prachtige hervorming. Met oneindig geduld en tact, en met een zorgvuldige aandacht voor de rechten en het welzijn van elk betrokken individu, streefden Ezra en zijn metgezellen ernaar om de boetvaardige van Israël op de juiste manier te leiden. Bovenal was Ezra een leraar van de wet; en terwijl hij persoonlijke aandacht gaf aan het onderzoek van elke zaak, probeerde hij de mensen te imponeren met de heiligheid van deze wet en de zegeningen die door gehoorzaamheid te behalen zijn. —*Prophets and Kings*, p. 622

Dinsdag 11 juni: Gezinnen ondersteunen bij verandering

De complotten van de vijand werden verslagen door een Macht die onder de mensenkinderen regeert. In de voorzienigheid van God was Esther, een Jodin die de Allerhoogste vreesde, koningin van het Medo-Perzische koninkrijk geworden. Mordekai was een naast familielid van haar. In hun uiterste geval besloten ze Ahasveros in naam van hun volk aan te spreken. Esther zou zich als bemiddelaar in zijn aanwezigheid wagen. Mordekai zei: "Wie weet, of gij niet juist met het oog op deze tijd de koninklijke waardigheid verkregen hebt" (Ester 4:14)

De crisis waar Esther voor stond, eiste snelle, ernstige actie; maar zowel zij als Mordekai beseften dat tenzij God geweldig voor hen zou werken, zouden hun eigen inspanningen niet lukken. Dus Esther nam de tijd voor gemeenschap met God, de bron van haar kracht. Toen gaf zij opdracht aan Mordekai: "Ga heen, vergader al de Joden die zich in Susan bevinden, en vast om mijnentwil: eet noch drinkt drie dagen, zo min des nachts als des daags. Ook ik en mijn dienaressen zullen op dezelfde wijze vasten en dan zal ik tot de koning gaan ondanks het verbod; kom ik om, dan kom ik om" (Esther 4:16-17) —*Prophets and Kings*, p. 601

Onder degenen die trouw aan God bleven waren Daniël en zijn drie metgezellen-illustere voorbeelden van wat mensen die zich verenigen met de God van wijsheid en macht kunnen worden. Van de relatieve eenvoud van hun Joodse thuis, werden deze jongelingen van koninklijke afkomst meegenomen naar de meest magnifieke steden en naar het hof van 's werelds grootste vorst. Nebukadnezar "sprak tot Aspenaz, de heer zijner kamerlingen, dat hij sommigen van de kinderen Israëls en van het zaad des konings en van de vorsten zou brengen; kinderen in wie geen smet was, maar bevoorrecht, bekwaam in alle wijsheid en sluw in kennis en begrip van de wetenschap, en degenen die het vermogen hadden om in het paleis van de koning te staan. —*Prophets and Kings*, p. 480

Daniel en zijn medewerkers waren door hun ouders opgevoed in gewoonten van strikte matigheid. Ze hadden geleerd dat God hen verantwoordelijk zou houden voor hun capaciteiten en dat ze hun krachten nooit zouden mogen verkleinen of verzwakken. Deze opvoeding was voor Daniël en zijn metgezellen de middelen voor hun behoud te midden van de demoraliserende invloeden van het hof van Babylon.

Sterk waren de verleidingen die hen omringden in dat corrupte en luxueuze hof, maar ze bleven onaangetast. Geen enkele macht, geen invloed, zou hen kunnen afleiden van de beginselen die ze in het vroege leven hadden geleerd door een studie van het woord en werken van God.

De goedkeuring van God was [Daniël] dierbaarder dan de gunst van de machtigste aardse potentaat - dierbaarder dan het leven zelf. Hij besloot vast te houden aan zijn integriteit, maak niet uit wat het resultaat zou kunnen zijn. Hij ' nam zich voor, zich niet te verontreinigen met de koninklijke spijze of met de wijn die de koning placht te drinken.' En met dit besluit werd hij gesteund door zijn drie metgezellen. (Daniel 1: 8). —*Prophets and Kings*, pp. 482,483

Woensdag 12 juni: Op weg naar een geloof van de eerste generatie

Totdat de generatie die instructie van Joshua had ontvangen uitgestorven was, maakte afgoderij weinig voortgang; maar de ouders hadden de weg bereid voor de afval van hun kinderen. Het niet nakomen van de beperkingen van de Heer door

degenen die in het bezit van Kanaän kwamen, zaaide zaad van het kwaad dat vele generaties bittere vruchten bleef voortbrengen.

De eenvoudige gewoonten van de Hebreërs hadden hun fysieke gezondheid verzekerd; maar associatie met de heidenen leidde tot de toegevendheid aan eetlust en passie, die geleidelijk de fysieke kracht verminderde en de mentale en morele vermogens verzwakte. Door hun zonden werden de Israëlieten van God gescheiden.; Zijn kracht was van hen verwijderd en ze konden niet langer de overhand nemen tegen hun vijanden. Zo werden ze onderdanen gemaakt van dezelfde naties die ze door God misschien hadden onderworpen. —*Patriarchs and Prophets*, p. 544

Het hart dat het woord van God ontvangt, is niet als een zwembad dat verdampt, niet als een gebroken regenbak dat zijn schat verliest. Het is als de bergstroom, gevoed door onfeilbare bronnen, waarvan het koele, sprankelende water van rots naar rots springt, en de vermoeiden, de dorstige, en de zwaarbeladen verfrist. Het is als een rivier die voortdurend stroomt en, naarmate deze vordert, dieper en breder wordt, totdat zijn leven gevende wateren zich over de hele aarde verspreiden. De stroom die onderweg suist, laat zijn gave van groen en vruchtbaarheid achter. Het gras op zijn oevers is frisser groen, de bomen hebben een rijker groen, de bloemen zijn overvloediger. Wanneer de aarde droog en bruin ligt onder de verzengende hitte van de zomer, markeert een lijn van groen de loop van de rivier.

Zo is het ook met het ware kind van God. De religie van Christus openbaart zich als een vitaliserend, doordringend principe, een levende, werkende, spirituele energie. Wanneer het hart geopend wordt voor de hemelse invloed van waarheid en liefde, zullen deze principes weer vloeien als stromen in de woestijn, waardoor vruchtbaarheid waar nu onvruchtbaarheid en gebrek verschijnt. —*Prophets and Kings*, pp. 233, 234

Als u de kinderen van God bent, hebt u deel aan Zijn natuur en u kunt niet anders zijn dan Hem. Elk kind leeft van het leven van zijn vader. Als u Gods kinderen bent, verwekt door Zijn Geest, leeft u volgens het leven van God.

In Christus woont "al de volheid der godheid lichamelijk" (Kolossenzen 2:9); en het leven van Jezus wordt geopenbaard "in ons sterfelijk vlees" (2 Korinthiërs 4:11). Dat leven in jou zal hetzelfde karakter voortbrengen en dezelfde werken openbaren als in Hem. Zo zult u in harmonie zijn met elk voorschrift van Zijn wet; want "De wet des Heren is volmaakt, zij verkwikt de ziel." Psalm 19:8, marge. Door liefde zal "de gerechtigheid van de wet" "vervuld worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest". Romeinen 8:4. —*Thoughts From the Mount of Blessing*, p. 77

Donderdag 13 juni: Lopers van de eenentwintigste eeuw

De gehele wereld is een uitgestrekt zendingsveld en wij, die de evangelie boodschap reeds lang kennen, moeten bemoedigd worden bij de gedachte, dat gebieden die eens moeilijk te betreden waren, nu gemakkelijk toegankelijk zijn. Landen, tot nog toe voor het evangelie gesloten, openen nu hun deuren en pleiten ervoor, dat het Woord van God aan hen verklaard wordt. Koningen en vorsten openen hun lang gesloten poorten en nodigen de herauten van het kruis uit om binnen te komen. De oogst is waarlijk groot. De eeuwigheid zal de resultaten van goed gerichte pogingen, die nu in het werk gesteld worden, openbaren. De Voorzienigheid gaat voor ons uit en de Oneindige Macht werkt met menselijke inspanning samen. De ogen van

diegenen die het werk des Heren niet zien, moeten wel blind zijn en de oren doof, die de roep van de getrouwe Herder tot Zijn schapen niet horen.

Christus verlangt ernaar om Zijn heerschappij over iedere menselijke geest uit te breiden. Hij verlangt ernaar Zijn beeld en karakter op iedere ziel te drukken. Toen Hij zich op deze aarde bevond, hongerde Hij naar medeleven en medewerking, opdat Zijn Koninkrijk zich kon uitbreiden en de gehele aarde zal omvatten. Deze aarde is Zijn gekochte eigendom en Hij zou de mensen rein en heilig willen maken. "om de vreugde, welke vóór Hem lag, het kruis op Zich genomen heeft, de schande niet achtende" [Hebreeën 12:2] ... De heidenen zullen Hem als erfenis gegeven worden en de uiterste delen van de aarde tot Zijn bezitting. "Om zijn moeitevol lijden zal hij het zien tot verzadiging toe." Jes. 53:11. —*Gospel Workers* p. 28 [vertaald hoofdstuk 3 pagina 10,11]

Toen de apostel Paulus zijn dienstwerk in Korinthe begon, in die dichtbevolkte, rijke en goddeloze stad, die bezoedeld was met de weerzinwekkende ondeugden van het heidendom, zei hij: "Want ik had niet besloten iets te weten onder u, dan Jezus Christus en die gekruisigd." (1 Kor.2:2)...

Heden ligt, evenals in de dagen van Christus, "het werk van Gods Koninkrijk niet in handen van hen die roepen om erkenning en steun bij aardse heersers en menselijke wetten, maar in handen van hen die in Zijn naam aan de mensen de geestelijke waarheden verklaren, welke in degenen die ze aannemen, de ervaring van Paulus zal teweeg brengen: "Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, (dat is), niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij." (Gal.2:20) Dan zullen zij, evenals Paulus, arbeiden voor het welzijn van mensen. Hij zei: "Wij zijn dus gezanten van Christus, alsof God door onze mond u vermaande; in naam van Christus vragen wij u: laat u met God verzoenen." (2 Kor.5:20) —*De Wens der Eeuwen*. [Hoofdstuk 55, p. 338 AdventVision]

Als we meer van Jezus zouden denken en spreken, en minder van onszelf, zouden we veel meer van Zijn aanwezigheid moeten hebben. Als we in Hem blijven, zullen we zo vervuld zijn van vrede, geloof en moed, en zullen we een overwinnende ervaring hebben om tijdens onze ontmoetingen aan anderen te vertellen, zodat zij verkwikt zullen worden door ons heldere, krachtige getuigenis voor God. Deze waardevolle dankbetuigingen tot eer van de glorie van Zijn genade, ondersteund door een christelijk leven, zal een onweerstaanbare kracht hebben, die voor de redding van zielen werkt. —*Lift Him Up*, p. 249

Vrijdag 14 juni: Verdere studie

Prophets and Kings, "In the Court of Babylon," pp. 479–490;

Steps to Christ, "Rejoicing in the Lord," pp. 115–126. [Schreden naar Christus, "Blij zijn in de Heer."

12. Wat hebben ze in uw huis gezien?

Sabbatmiddag 15 juni

Degenen met wie we dagelijks contact hebben, hebben onze hulp nodig, onze begeleiding. Ze kunnen zich in zo'n gemoedstoestand bevinden dat een woord dat op

het juiste moment wordt gesproken is als een spijker op z'n kop slaan. Morgen kunnen sommigen van deze zielen zijn waar we ze nooit meer kunnen bereiken. Wat is onze invloed op deze medereizigers?

Wat hebben uw vrienden en kennissen in uw huis gezien? Laat u, in plaats van de schatten van de genade van Christus te onthullen, die dingen zien die met het gebruik zullen vergaan? Of breng jij, met degenen waarmee je in contact bent gebracht, een nieuwe gedachte over Christus' karakter en werk over? ... O, dat degenen voor wie God wonderlijke dingen heeft gedaan, Zijn lofprijzingen zouden tonen en vertellen over Zijn machtige werken. Maar hoe vaak zijn degenen voor wie God werkt zoals Hizkia – ze vergeten wat de Gever van hun zegeningen voor hen heeft gedaan. — *Conflict and Courage, p. 241.*

Onze tijd hier is zo kort. We zijn hier op deze wereld slechts eenmaal. Laten wij zolang wij hier zijn het beste van ons leven maken. Het werk waartoe wij geroepen zijn, eist geen weelde, geen sociale positie en geen grote kundigheden. Het vraagt een vriendelijke, zelfopofferende geest en een vastomlijnd doel. Een kaars, hoe klein ook als deze steeds brandende wordt gehouden, kan een middel zijn om vele andere kaarsen aan te steken. Onze invloedssfeer mag klein lijken, onze mogelijkheden weinig, onze kansen klein, onze verworvenheden begrensd, toch krijgen wij wonderbaarlijke gelegenheden door een getrouw gebruik van de kansen in onze eigen huisgezinnen. Als wij onze harten en huizen openen voor de goddelijke beginselen van het leven, zullen wij kanalen worden voor stromen van leven gevende krachten. Vanuit ons tehuis zal een stroom van genezing vloeien, die leven, schoonheid en vruchtbaarheid brengt, waar nu dorheid en gebrek is. — *Het Adventistisch gezin, H4: De verstrekkende invloed van het gezin*

Christenen moeten zich onderscheiden van de wereld als Gods standaarddragers, en in hun leven de invloed van de transformerende genade van Christus laten zien. Ze zijn aangesteld om samen met Christus in hemelse gewesten te zitten om aan de wereld, engelen en mensen een voortdurende weergave van de eeuwige wereld te onthullen. . . .

De volgelingen van Christus moeten proberen de morele toon van de wereld te verbeteren, onder de invloed van de bijdrage van de Geest van God. Ze moeten zich niet naar het niveau van de wereld verlagen, denkend dat ze het daarmee zullen verheffen. In woorden, in kleding, in geest, in alles moet er een duidelijk onderscheid zijn tussen christenen en wereldlingen. Dit onderscheid heeft een overtuigende invloed op wereldlingen. Ze zien dat de zonen en dochters van de Heer zich onderscheiden van de wereld en dat de Heer ze met Zichzelf verbindt. . . . "God heeft niet alleen de Here opgewekt, maar zal ook ons opwekken door zijn kracht" (1 Korinthiërs 6:14). Wie wil tot het hoogste niveau worden opgeheven? — *That I May Know Him, p. 305*

Zondag 16 juni: Leren van de fouten van de koning

In de vruchtbare valleien van de Tigris woonde een oud volk, dat voorbestemd was de wereld te beheersen, hoewel het in die tijd onderworpen was aan Assyrië. Tot dit volk behoorden wijze mannen, die veel aandacht schonken aan de studie van de sterrenhemel; en toen zij merkten dat de schaduw op de zonnewijzer tien treden was teruggedaan, was hun verwondering groot. Hun koning, Merodak-Baladan, stuurde gezanten naar Hizkia, toen hij hoorde dat dit wonder gegeven was als teken

voor de koning van Juda, dat de God des hemels hem het leven had verlengd, en wenste hem geluk met zijn herstel, terwijl hij zo mogelijk meer wilde weten van de God die zulk een groot wonder kon doen.

Het bezoek van deze boden van de vorst van een vergelegene land schonk Hizkia een gelegenheid de levende God te verheffen. Hoe gemakkelijk zou het voor hem zijn geweest om hen te vertellen van God, de Onderhouder van alles wat geschapen is, door wiens gunst zijn leven was gespaard toen alle hoop verdwenen was! Welk een geweldige veranderingen hadden er kunnen plaatsvinden als deze zoekers naar waarheid uit de vlakten van Babel ertoe gebracht waren de opperheerschappij van de levende God te erkennen! —*Profeten en koningen, H29: De gezanten uit Babylon*

Het bezoek van de ambassadeurs aan Hizkia was een test van zijn dankbaarheid en toewijding ... Had Hizkia van de geboden gelegenheid gebruik gemaakt om te getuigen van de kracht, de goedheid, het mededogen, van de God van Israël, dan zou het rapport van de ambassadeurs als licht die door duisternis dringt zijn geweest. Maar hij verhoogde zichzelf boven de Heer der heerscharen. Hij "gaf niet terug van de weldaad die aan hem was gedaan, omdat zijn hart trots was."

Het verhaal van het falen van Hizkia om trouw te blijven aan zijn vertrouwen. . . is beladen met een belangrijke les voor iedereen. Veel meer dan we doen, moeten we spreken over de kostbare hoofdstukken in onze ervaring, over de genade en liefderijke goedheid van God, over de weergaloze diepten van de liefde van de Heiland. Wanneer geest en hart vervuld zijn met de liefde van God, zal het niet moeilijk zijn om dat wat in het spirituele leven komt mee te delen. Grote gedachten, nobele aspiraties, heldere percepties van de waarheid, onzelfzuchtige doeleinden, hunkering naar vroomheid en heiligheid, zullen uitdrukking vinden in woorden die het karakter van de schat die in het hart zit, onthullen. —*Conflict and Courage*, p. 241.

Laat alles wat mooi is in ons aardse huis ons herinneren aan de kristalrivier en groene velden, de wuivende bomen en levende fonteinen, de stralende stad en de zangers met witte gewaden, van ons hemels huis - die wereld van schoonheid die geen kunstenaar kan bedenken en geen sterfelijke tong kan beschrijven. " Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben" (1 Korinthiërs 2:9).

Om voor altijd te vertoeven in dit huis van de zegeningen ... dat is het doel waarop de hoop van de christen is gevestigd, waarop de christelijke onderwijzing zich voorbereidt. Om deze opvoeding veilig te stellen en anderen te helpen deze zeker te stellen, moet het onderwerp van het leven van de christen zijn... —*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 55.

Maandag 17 juni: Prioriteit bij het gezin

Degenen die kinderen hebben, moeten hun huishoudelijke- en zakelijke bezigheden zo regelen dat niets wat de invloed van de ouders om hun kinderen op Christus te wijzen zou kunnen verminderen. U moest uw kinderen de les leren van de liefde van Jezus, zodat zij zuiver van hart, van gedrag en van taal mogen zijn...

De HERE wenst te werken op het hart van de kinderen als de ouders maar wilden samenwerken met de goddelijke tussenkomst. Hij zal echter niets ondernemen van wat aan u, als ouders, als deel van het werk, is toegewezen. Ouders, u moet ontwaken uit uw dodelijke sluimer. —*Hoe lijd ik mijn kind, H73: Verantwoordelijkheid*

voor eeuwige belangen

Als werkers voor God, moet ons werk beginnen bij hen die ons het meest na staan. Wij moeten in ons eigen huis beginnen. Er is geen belangrijker zendingsveld dan dit.

Wij hebben zendingsvuur nodig in onze gezinnen, zodat wij het Woord des levens voor de leden van onze gezinnen kunnen brengen en hen ertoe leiden een woning te zoeken in het koninkrijk van God.

De leiding en onderwijzing van kinderen is het edelste zendingswerk dat ieder man of vrouw kan ondernemen. —*Hoe lijd ik mijn kind, H73: Verantwoordelijkheid voor eeuwige belangen*

Het dienen van God houdt persoonlijk werk in. Wij moeten door persoonlijke inspanning met Hem samenwerken voor de redding van de wereld. De opdracht van Christus: "Gaat heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de ganse schepping" (Marc.16:15), werd gesproken tot elk van zijn volgelingen. Allen die deelhebben aan het leven van Christus zijn aangesteld om te werken voor de zaligheid van hun medemensen. Hun harten zullen eensgezind kloppen met het hart van Christus. Hetzelfde verlangen naar zielen dat in Hem leefde, zal in hen openbaar worden. Niet iedereen kon dezelfde plaats in het werk innemen, maar er is plaats en werk voor iedereen.

In vroegere tijden zijn Abraham, Isaak, Jakob, Mozes met zijn zachtmoedigheid en wijsheid en Jozua met zijn verschillende bekwaamheden door God in dienst genomen. De muziek van Mirjam, de moed en godsvrucht van Debora, de liefde van Ruth, de gehoorzaamheid en trouw van Samuël, de gestrenge trouw van Elia — deze waren allemaal nodig. Zo moeten nu allen op wie Gods zegen is uitgestort antwoord geven door daadwerkelijk dienen. Elke gave moet gebruikt worden tot het bevorderen van zijn koninkrijk en tot eer van Hem. —*Lessen uit het leven van alledag, H23: De wijngaard des Heren, par. De gemeente van deze tijd.*

Christus koos eerst enkele personen uit, en vroeg hen Hem te volgen. Toen zochten zij hun familieleden en bekenden op en brachten hen tot Christus. Zó moeten wij werken. Een paar zielen die gewonnen worden en volledig op de waarheid gegrondvest zijn, zullen net als de eerste discipelen werken voor anderen. ...

Laat niet na met uw burens te spreken, en hen alle vriendelijkheid te betonen die binnen uw vermogen ligt. ... Wij moeten die geest zoeken, die de apostel Paulus leidde om van huis tot huis te gaan, onder tranen te smeken, en te leren: "bekering tot God en geloof in onze Heer Jezus Christus." —*Christus weerspiegelen, 19 aug*

Dinsdag 18 juni: Vrede overwint

Wanneer een mens zich afwendt van menselijke onvolkomenheden en Jezus aanschouwt, vindt er een goddelijke verandering plaats in zijn karakter. Hij richt zijn oog op Christus als op een spiegel die de glorie van God weerspiegelt, en door te zien, wordt hij "veranderd in hetzelfde beeld, van heerlijkheid tot heerlijkheid, zelfs als door de Geest des Heren" (2 Korinthiërs 3:18). "Indien iemand de Geest van Christus niet heeft, hij is de zijne niet" (Romeinen 8:9).

Wend uw ogen af van de onvolmaaktheden van anderen en richt ze standvastig op Christus. Bestudeer met een gebroken hart Zijn leven en karakter. U moet niet

alleen meer verlicht te worden, maar ook levend gemaakt, zodat u het banket dat voor u is, zult zien en het vlees en bloed van de Zoon van God zult eten en drinken, wat Zijn Woord is. Door het goede Woord van het leven te proeven, door het brood van het leven te eten, kunt u de kracht van een komende wereld zien en opnieuw worden geschapen in Christus Jezus. Als u Zijn gaven ontvangt, zult u worden vernieuwd tot heiligheid, en Zijn genade zal in u vrucht dragen tot heerlijkheid van God. — *This Day With God*, p. 46.

Het gezinsbedrijf moet goed georganiseerd zijn. Vader en moeder dienen samen hun verantwoordelijkheden te overdenken. Zij dienen samen te werken voor het hoogste goed van hun kinderen. Er mag geen verschil van mening tussen hen zijn. Nooit mogen zij in aanwezigheid van hun kinderen elkaars plannen of elkaars oordeel ter discussie stellen. Als de vrouw onervaren is, dient zij te proberen erachter te komen, waar haar werk het werk voor haar man moeilijker maakt, wanneer hij zich inspant voor het heil van de kinderen. En de man dient de handen van zijn vrouw te ondersteunen, door haar wijze raad te geven en liefdevolle aanmoedigingen. — *Geest, karakter en persoonlijkheid: H18: Veiligheid in het gezin*

Elk paar dat hun levensbelang met elkaar verenigt, moet proberen het leven van iedereen zo gelukkig mogelijk te maken. Wat we waardevol vinden, proberen we te behouden en waardevoller te maken, zoveel als we kunnen. In het huwelijkscontract hebben mannen en vrouwen een ruil gedaan, een investering voor het leven, en ze zouden hun uiterste best moeten doen om hun woorden van ongeduld en wroeging onder controle te houden, nog zorgvuldiger dan ze deden vóór hun huwelijk, want hun lot is nu verenigd voor het leven als echtgenoot en echtgenote, en elk wordt gewaardeerd in exacte verhouding tot de hoeveelheid moeite die wordt gedaan om de liefde te behouden en fris te houden, die zo gretig wordt gezocht en gewaardeerd voor het huwelijk. — *This Day With God*, p. 335.

De zonde heeft onze vrede vernietigd. Zolang het "ik" niet ten onder is gebracht, kunnen we geen rust vinden. De despotische driften van het hart kunnen door geen menselijke macht in bedwang gehouden worden. We zijn hier even hulpeloos als de discipelen waren om de woedende storm te bedaren. Maar Hij Die door te spreken de golven van Galilea tot rust bracht, heeft het woord des vredes gesproken voor iedere ziel. Hoe hevig de stormen ook zijn, zij die zich tot Jezus wenden met de kreet: "Here, help ons" (Matth.8:25), zullen verlost worden. Zijn genade, die de ziel met God verzoent, brengt het woelen van de menselijke hartstochten tot rust, en in Zijn liefde is het hart gerust. — *Jezus, wens der eeuwen, H35: Zwijg, wees stil*

Woensdag 19 juni: Gezinsleven met elkaar delen

Niemand van ons kan zo leven, dat we geen invloed op onze omgeving uitoefenen. Geen lid van het gezin kan zichzelf zodanig in zichzelf afsluiten, zodat andere leden van het gezin zijn invloed en stemming niet zullen merken. Zelfs de gezichtsuitdrukking heeft een goede of slechte invloed. Zijn stemming, zijn woorden, zijn daden, zijn houding tegenover anderen, zijn onmiskenbaar. Als hij egoïstisch leeft, heeft hij een verziekende invloed, maar als hij met de liefde van Christus vervuld is, zal hij beleefdheid, vriendelijkheid en respect voor de gevoelens van anderen tonen. Hij zal door daadwerkelijke liefde, een teder, dankbaar en gelukkig

gevoel op zijn metgezellen overbrengen. Het zal dan duidelijk worden dat hij voor Jezus leeft en dagelijks aan Zijn voeten leert, Zijn licht en Zijn vrede ontvangt. Hij zal in staat zijn om tot de Here te zeggen: "Door mij te verhoren hebt Gij mij groot gemaakt." 2 Sam. 22:36. —*Het adventistisch gezin, H4: De verstrekkende invloed van het gezin*

De jeugdijaren van de Verlosser waren meer dan een voorbeeld voor de jeugd. Zij zijn een les en zouden een bemoediging moeten zijn voor elke vader en moeder. Het gezin en de buurt vormen het eerste zendingsveld voor hen die willen werken voor de verheffing van de medemens. Er is geen belangrijker zendingsveld dan wat de stichters en wachters van het huisgezin is toevertrouwd. Geen werk, aan menselijke wezens toevertrouwd, brengt groter en verreikender resultaten mee dan het werk van vaders en moeders. —*De weg tot gezondheid, H28: De invloed van het huisgezin*

Eenzijn met Christus stelt de mens in staat om een invloed uit te oefenen ver boven die van de vermaarde van deze wereld. Terwijl ze het voorbeeld van Christus kopiëren, hebben ze met Zijn genade de macht om de kerk en de gemeenschap ten goede te komen. Hun invloed wordt gevoeld alleen in verhouding tot het onderscheidend vermogen van de scheidingslijn die hen in geest en beginsel van de wereld scheidt.

Omdat eenheid kracht is, neemt de Bron van alle macht, van alle goedheid, barmhartigheid en liefde, eindige, menselijke wezens tot eenheidsovereenkomst met Zichzelf met het doel om Zijn goddelijke kracht aan menselijke organisaties te geven, om Zijn invloed te verspreiden en ver te verspreiden en in de buurt. Wanneer iemand is gelieerd aan Christus, een deelnemer van de goddelijke natuur, wordt zijn interesse geïdentificeerd met die van alle lijdende mensheid. Als we goed kijken naar het kruis van Golgotha, zal elke zenuw van hart en brein sympathie opbrengen voor de menselijke ellende in alle delen van onze wereld. Degenen die opnieuw zijn geschapen in Christus Jezus zullen de ellende van de zonde en het goddelijke mededogen van Christus in zijn oneindige offer voor de gevallen mens beseffen. De gemeenschap met Christus verleent hun tederheid van hart; er zal sympathie zijn in hun uiterlijk, in de tonen van de stem; en ernst van zorgzaamheid, liefde en energie, in hun inspanningen, die hen door God krachtig zal maken voor het winnen van zielen voor Christus. —*Welfare Ministry, p. 296.*

Donderdag 20 juni: Centrum van aantrekkelijke vriendelijkheid

Liefde kan niet bestaan zonder actie, en elke handeling verhoogt, versterkt en breidt het uit. Liefde zal de overwinning behalen wanneer argument en autoriteit machteloos zijn. Liefde werkt niet voor winst of beloning; toch heeft God verordend dat grote winst het vaste resultaat zal zijn van elke daad van liefde. Het is diffuus in zijn aard en stil in zijn werking, maar toch sterk en krachtig in zijn doel om groot kwaad te overwinnen. Het is verzachtend en transformerend in zijn invloed en zal de levens van de zondigen grijpen en hun harten beïnvloeden wanneer elk ander middel niet succesvol blijkt te zijn. —*Testimonies for the Church, vol. 2, p. 135.*

Vriendelijke woorden, een aangename blikken, een opgewekt gelaatsuitdrukking, betoveren de omgeving van de christen die zijn invloed bijna onweerstaanbaar maakt. Dit is een manier om respect te krijgen en de bruikbaarheid uit te breiden, die maar

weinig kost. Het is de religie van Christus in het hart die ervoor zorgt dat de daaruit voortvloeiende woorden zachtaardig zijn en het gedrag nederig, zelfs voor degenen in de eenvoudigste levenswandel. Een opschepperig, kritisch en veeleisend mens is geen christen, want christen zijn betekent christelijk zijn. . . .

Hij die de geest van Christus in zich opneemt, zal het in vriendelijke woorden laten uitvloeien en zich in hoffelijk gedrag uitdrukken. Het heilsplan is om alles wat hard en ruw van aard is te verzachten, en om alles wat ruw of scherp van aard is glad te strijken. Externe verandering zal getuigen van een innerlijke verandering. De waarheid is de heiligmaker, de verfijnder. Ontvangen in het hart, werkt het met verborgen kracht en verandert het de ontvanger. —*Our High Calling*, p. 238.

Tot Zacheüs zei de Heiland: "Heden is aan dit huis redding geschonken." (Luc.19:9) Niet alleen werd Zacheüs zelf gezegend, maar met hem zijn gehele gezin. Christus ging naar zijn huis om hem lessen in de waarheid te geven en om zijn huisgenoten te onderrichten in de dingen van het koninkrijk. Zij waren door de verachting van de rabbi's en de kerkgangers uit de synagogen gebannen; maar nu schaarden zij zich, als het meest begunstigde gezin in heel Jericho, in hun eigen huis rond de goddelijke Leraar, en hoorden zelf de woorden des levens.

Wanneer dat we Christus aannemen als een persoonlijke Heiland, komt er redding tot de ziel. Zacheüs had Jezus aangenomen, niet alleen als een doortrekkende gast in zijn huis, maar als Iemand Die zou blijven wonen in de tempel van zijn hart. De schriftgeleerden en Farizeeën klaagden hem aan als een zondig mens, zij murmureerden tegen Christus dat Deze zijn gast werd, maar de Here zag in hem een zoon van Abraham. Want "zij die uit het geloof zijn, zijn kinderen van Abraham." (Gal.3:7) —*Jezus, de wens der eeuwen, H61: Zacheüs*

Vrijdag 21 juni: Voor verdere studie

The Adventist Home, "A Powerful Christian Witness," pp. 35–39;

Prophets and Kings, "The Ambassadors From Babylon," pp. 340–348.

13. Harten veranderen in de eindtijd

Sabbatmiddag 22 juni

In Zijn beloften en waarschuwingen, bedoelde Jezus mij. God heeft de wereld zo liefgehad dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ik door in Hem te geloven niet verloren ga, maar eeuwig leven heb. De ervaringen in Gods Woord zijn ervoor om mijn ervaringen te zijn. Gebed en belofte, voorschrift en waarschuwing, zijn van mij. "Ik ben met Christus gekruisigd; toch leef ik; toch niet ik, maar Christus leeft in mij; en het leven dat ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof van de Zoon van God, die van mij hield en zich voor mij gaf." Galaten 2:20 . . .

Door voortdurend met het oog des geloofs op Jezus te zien, zullen we kracht ontvangen. God zal de kostbaarste openbaringen geven aan Zijn Volk dat erna naar hongert en dorst. Ze zullen ontdekken, dat Christus een persoonlijke Verlosser is. Als zij zich laten voeden door Zijn Woord, bemerken ze, dat het geest en leven is... Door het transformerende vermogen van Zijn genade wordt het beeld van God gereproduceerd in de discipel; hij wordt een nieuw schepsel. Liefde neemt de plaats in van haat en het hart ontvangt het goddelijke evenbeeld. Dit is wat het betekent om te

leven "door elk woord dat uit de mond van God komt." Dit is het eten van brood dat uit de hemel komt. —*The Desire of Ages*, pp. 390, 391.

Praat niet over uw inefficiëntie en uw gebreken. Wanneer wanhoop over je ziel lijkt te schijnen, kijk dan naar Jezus en zeg: Hij leeft om voor mij te bidden. Vergeet de dingen uit het verleden, en geloof de belofte: "Ik zal naar je toe komen" en "Ik blijf bij je". . . Is Jezus echt? Bedoelt Hij wat Hij zegt? Het antwoord is bepalend, Ja, elk woord. Als dit een vast gegeven voor u is, eis dan door het geloof elke belofte die Hij heeft gedaan en ontvang de zegen; want door dit te accepteren door het geloof geeft het leven aan de ziel. Je gelooft misschien dat Jezus trouw is aan jou, ook al voel je jezelf de zwakste en meest onwaardige van Zijn kinderen. En zoals je gelooft, worden al je duistere, tobbede twijfels teruggeworpen op de aartsverleider die ze heeft voortgebracht. Je kunt een grote zegen zijn als je God op zijn woord gelooft. Door in het geloof te leven moet je op Hem vertrouwen, ook al is de drang van binnenuit binnen zo sterk om woorden van wantrouwen te uiten. Vrede komt door afhankelijkheid van de goddelijke kracht. —*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, pp 516–518.

Wat God belooft, kan Hij op elk moment uitvoeren, en het werk dat Hij Zijn volk geeft om te doen, kan Hij door hen laten volbrengen. Als zij naar elk woord dat Hij gesproken heeft zullen leven, zal elk juist woord en belofte aan hen worden vervuld. Maar als ze tekortschieten door perfecte gehoorzaamheid, zijn de grote en kostbare beloften ver verwijderd en kunnen ze niet in vervulling gaan. —*Testimonies for the Church*, vol. 2, p. 148.

Zondag 23 juni: De profetie van veranderende harten

Temidden van verdeeldheid en strijd, werd een stem gehoord vanuit de woestijn, een stem schrikwekkend en streng, maar vol hoop: "Bekeert u; want het koninkrijk van de hemel is nabij. "Met een nieuwe, vreemde kracht bewoog het de mensen. Profeten hadden de komst van Christus voorzegd als een gebeurtenis in de toekomst; maar hier was een aankondiging dat het nabij was. Johannes 'bijzondere verschijning bracht de gedachten van zijn toehoorders terug naar de oude zieners. Op zijn manier en kleding leek hij op de profeet Elia. Met de geest en kracht van Elia veroordeelde hij de landelijke corruptie en bestrafte hij de zonden die onder hen heersten. Zijn woorden waren duidelijk, direct en overtuigend. Velen geloofden dat hij een van de profeten was, die was opgestaan uit de dood. De hele natie was geroerd. Massa's mensen stroomden naar de wildernis. Johannes verkondigde de komst van de Messias, en riep de mensen op tot berouw. Als een symbool van reiniging van zonden doopte hij hen in de Jordaan. Met deze belangrijke doelgerichte les toonde hij aan, dat degenen die beweerden het uitverkoren volk van God te zijn, verontreinigd waren door de zonde, en dat zij zonder reiniging van hart en ziel geen deel konden hebben in het koninkrijk van de Messias. —*The Desire of Ages*, p. 104.

Mijn hart doet bijna pijn en staat op breken, omdat ik zie dat er zoveel niet gedaan wordt wat nog gedaan moet worden. Gods vertegenwoordigers moeten een levende band met Hem onderhouden. Ze moeten hun grenzen verleggen en hun inspanningen uitbreiden. Hun leven moet rein en heilig worden, en gereed zijn voor de grote dag die binnenkort over de wereld zal komen. Wanneer zij doordrongen zijn van

de Geest van de Meester, zullen zij rondom hen zielen zien ... die zich in zonde bevinden en zij zullen er alles aan doen om hen te redden - zelfs in hun eigen directe omgeving - maar ook ver daarbuiten. Ernstige, toegewijde inspanningen voor diegenen die de plooiën hebben gladgestreken, besteden geen tijd aan kritiek of ondervraging. —*The Upward Look*, p. 76.

Wanneer het hart ontdaan is van eigendunk, zal de deur voor Christus geopend worden, omdat je Zijn kloppen zal herkennen. Maar indien je niet het afval weghaalt wat de Here Jezus buiten de deur houdt, kan Hij onmogelijk binnentreden; want Hij dwingt geen toegang af. . . . Het heil van de ziel hangt af van het zoenoffer van Christus. Hij kwam naar deze wereld om in onze naam vergeving te verkrijgen. Ons eerste werk is om in ernst te streven naar geestelijke zegeningen, zodat we loyaal en trouw kunnen blijven te midden van de gevaren van deze laatste dagen - en dat we op ruime afstand blijven van satans werktuigen. Het is de plicht van iedereen om het pad, voor onze voeten, recht te houden, zodat de gebrekkigen niet van het pad af raken. We hebben geen tijd te verliezen. Het heil van de ziel hangt af van de eenheid die door Christus werd afgesmeekt, zodat ze zou kunnen bestaan onder degenen die in Hem geloven. Ze moeten één zijn met Hem, zoals Hij één is met de Vader. Zich van elkaar losmaken is niet Gods plan, maar het plan van de listige vijand. —*This Day With God*, p. 74.

Maandag 24 Juni: Familiereünie

Geen grotere geloofsbeproeving dan deze was nodig. De weduwe had tot nu toe alle vreemdelingen vriendelijk en vrijgevig behandeld. Nu, ongeacht het lijden dat zou kunnen worden veroorzaakt bij haarzelf en haar kind, vertrouwend ze op de God van Israël om haar elke behoefte te kunnen verschaffen, werd zij geconfronteerd met deze ultieme test van gastvrijheid door te doen "wat Elia haar opdroeg." Heel bijzonder was de gastvrijheid die door deze Fenicische vrouw aan Gods profeet werd getoond en wonderbaarlijk werd haar geloof en vrijgevigheid beloond. "Zij, en hij, en haar huis, hebben vele dagen van gegeten. En het vat meel verminderde niet, maar ook de kruik met olie bleef gevuld, in overeenstemming het woord van de Heer, dat Hij door Elia sprak. . . . De weduwe van Sarfath deelde haar voedsel met Elia, en in ruil daarvoor werd haar leven en dat van haar zoon bewaard. En aan allen die, in tijden van beproeving en gebrek, medeleven en hulpverlening aan anderen die meer behoeftig zijn, heeft God een grote zegen beloofd. Hij is niet veranderd. Zijn macht is niet minder dan nu in de dagen van Elia. En tegenwoordig zeker niet minder zoals gesproken wordt door onze Heiland in de volgende belofte: "Hij die een profeet ontvangt in de naam van een profeet, zal de beloning van een profeet ontvangen." Mattheüs 10:41. —*Prophets and Kings*, pp. 130, 131.

"Er waren veel weduwen in Israël in de dagen van Elia, toen de hemel drie jaar en zes maanden gesloten werd, waardoor er een grote hongersnood over het hele land ontstond; en naar geen van hen werd Elia gezonden, maar alleen naar Sarfath, in het land Sidon, naar een vrouw die een weduwe was. En er waren veel melaatsen in Israël in de tijd van Elisa, de profeet; en geen van hen werd gereinigd, maar alleen Naaman, de Syriër." Luke 4:23-27. Door een aaneenschakeling van gebeurtenissen in de levens van de profeten, kreeg Jezus vragen van Zijn toehoorders. De dienaren die God had uitgekozen voor een speciaal werk mochten niet werken voor een

hardvochtig en ongelovig volk. Maar zij die hun hart geopend hadden om te voelen en vertrouwden om te geloven, werden vooral begunstigd met bewijzen van Zijn macht door de profeten. In de dagen van Elia was Israël van God afgeweken. Ze klampten zich vast aan hun zonden en verwierpen de waarschuwingen van de Geest, die werden doorgegeven door de boodschappers van de Heer. Zo sneden ze zichzelf af door de verbinding te verbreken waardoor de zegen van God tot hen kon komen. De Heer doorzocht de huizen in Israël, maar vond een toevluchtsoord voor Zijn dienaar in een heidens land, bij een vrouw die niet tot het uitverkoren volk behoorde. Maar deze vrouw kreeg de voorkeur omdat ze het licht had gevolgd dat ze had ontvangen, en haar hart stond open voor het grotere licht dat God haar door zijn profeet zond. —*The Desire of Ages*, p. 238.

Dinsdag 25 juni: Harten omkeren bij het altaar

Gedurende de lange jaren van droogte en hongersnood bad Elia ernstig dat de harten van Israël van afgoderij zouden worden veranderd in loyaliteit aan God. Geduldig wachtte de profeet, terwijl de hand van de Heer zwaar op het getroffen land rustte. Terwijl hij de bewijzen van lijden zag wat zich steeds verder vermenigvuldigde, was zijn hart verdrietig en verlangde hij naar macht om snel een hervorming tot stand te brengen. Maar God zelf werkte Zijn plan uit, en het enige wat Zijn dienaar kon doen was bidden in geloof en de tijd afwachten voor een besliste actie. —*Prophets and Kings*, p. 133.

Het is het uur van het avondoffer, en Elia vraagt het volk: "Kom dichterbij." Terwijl zij trillend naderbij komen, keert hij zich naar het afgebroken altaar waar eens de mens de God van de hemel aanbad en herstelt het. Voor hem is deze ruïne van hoop kostbaarder dan alle schitterende altaren van het heidendom. Bij de wederopbouw van dit oude altaar openbaarde Elia zijn respect voor het verbond dat de Heer met Israël sloot toen zij de Jordaan overstaken naar het Beloofde Land. Het kiezen van "twaalf stenen, overeenkomstig het aantal stammen van de zonen van Jacob, . . . bouwde hij een altaar in de naam van de Heer. ". . . Door de mensen te herinneren aan de aanhoudende afvalligheid die de woede van Jehovah heeft gewekt, roept Elia hen op hun harten te vernederen en zich tot de God van hun vaders te wenden, opdat de vloek over het land Israël kan worden weggenomen. Dan, eerbiedig buigend voor de onzichtbare God, heft hij zijn handen op naar de hemel en spreekt een eenvoudig gebed uit. —*Prophets and Kings*, pp. 151, 152.

Alleen door Jezus komen we tot rust, de hemel begint hier. We reageren op Zijn uitnodiging: Kom, leer van Mij, en door zo tot Hem te komen, beginnen we het eeuwige leven. De hemel is een onophoudelijke nadering tot God door Christus. Hoe langer we in de hemel van gelukzaligheid zijn, des te meer en nog meer van deze glorie zal voor ons worden geopend; en hoe meer we van God weten, des te intenser zal ons geluk zijn. Als het volk van de Heer vervuld is met zachtmoedigheid en tederheid, zullen ze beseffen dat Zijn vaandel, dat over hen is, liefde weergeeft, en Zijn fruit zal zoet zijn naar hun smaak. Zij zullen een hemel hier beneden maken om zich voor te bereiden op de hemel hierboven. Als we in dit leven met Jezus wandelen, kunnen we vervuld worden van Zijn liefde, door Zijn aanwezigheid tevreden zijn. Alles wat de menselijke natuur kan voortbrengen, kunnen we hier ontvangen. Maar wat is dit in vergelijking met het hiernamaals? Daar zijn zij voor de troon van God en dienen

hem dag en nacht in Zijn tempel; en Hij die op de troon zit, zal in hun midden wonen. Want het Lam, dat in het midden van de troon is, zal hen weiden, en zal hen naar levende fonteinen der wateren leiden. " Revelation 7:15-17. —*The Faith I Live By*, p. 367.

Woensdag 26 juni: Harten omkeren bij de Jordaan

Toen de Werkelijkheid kwam, in de persoon van Christus, herkenden ze in Hem niet de vervulling van al hun typen, de substantie van al hun schaduwen. Ze verwierpen het anti-type en klampten zich vast aan hun symbolen en nutteloze ceremonies. De Zoon van God was gekomen, maar ze bleven om een teken vragen. De boodschap: "Bekeert u; want het koninkrijk van de hemel is nabij, "beantwoordden zij door een verzoek om een wonder. Mattheüs 3:2. Het evangelie van Christus was een struikelblok voor hen omdat ze tekenen eisten in plaats van een Verlosser. Ze verwachtten dat de Messias zijn beweringen zou bewijzen door machtige daden van verovering, om zijn rijk te vestigen op de ruïnes van aardse koninkrijken. —*Christ's Object Lessons*, p. 34.

Het hervormingswerk dat hier gebracht werd door Johannes, om het hart, geest en ziel te zuiveren, is er een die nodig is voor velen die vandaag beweren het geloof van Christus te hebben. Verkeerde praktijken waaraan is toegegeven moeten worden weggedaan; de kromme paden moeten recht gemaakt worden en de ruwe plaatsen glad. De bergen en heuvels van zelfrespect en trots moeten verlaagd worden. Er is behoefte aan het zichtbaar maken van "de vrucht van berouw" (Mattheüs 3:8). Wanneer dit werk wordt gedaan in de overtuiging van Gods gelovig volk, "zal alle vlees de zaligheid Gods zien" (Lukas 3: 6). —*God's Amazing Grace*, p. 249.

Als Johannes en Andreas de ongelovige geest van de priesters en heersers hadden bezeten, zouden ze niet als leerlingen aan de voeten van Jezus zijn gevonden. Ze zouden tot Hem gekomen zijn als critici om zijn woorden te veroordelen. Velen sluiten zo de deur voor de meest waardevolle kansen. Maar dat deden deze eerste discipelen niet. Ze hadden gereageerd op de oproep van de Heilige Geest door de prediking van Johannes de Doper. Nu herkenden ze de stem van de hemelse Leraar. Voor hen waren de woorden van Jezus vol van frisheid, waarheid en schoonheid. Een goddelijke glans werd geworpen op de leer van de oudtestamentische geschriften. De veelzijdige thema's van de waarheid kwamen in een nieuw daglicht te staan. Het zijn berouw, geloof en liefde die de ziel in staat stellen om wijsheid uit de hemel te ontvangen. Geloofswerken door liefde zijn de sleutel van kennis, en iedereen die liefheeft "kent God". 1 Johannes 4:7. —*The Desire of Ages*, p. 139.

Als Nathanael de leiding van de rabbijnen had vertrouwd, zou hij Jezus nooit gevonden hebben. Het was door wat hij zag en beoordeelde dat hij een discipel werd. Zoals bij velen vandaag het geval is veroordelen ze, waardoor ze van het goede onthouden worden. Hoe anders zou het resultaat zijn als ze zouden "zien en komen"! Omdat ze vertrouwen op de leiding van het menselijke gezag, zal niemand tot een reddende kennis der waarheid komen. Net als Nathanaël moeten we Gods woord voor onszelf bestuderen en bidden om het licht van de Heilige Geest. Hij die Nathanaël onder de vijgenboom zag, zal ons zien op de geheime plaats van gebed. Engelen uit

de wereld van het licht zijn dichtbij degenen die in nederigheid naar goddelijke leiding zoeken. — *The Desire of Ages*, pp. 140, 141.

Donderdag 27 juni: Harten bekeren in de laatste dagen

Degenen die de weg voorbereiden voor de wederkomst van Christus worden voorgesteld als een getrouwe Elia, zoals Johannes in de geest van Elia kwam om de weg te banen voor de eerste komst van Christus. Onze boodschap moet net zo direct zijn als die van Johannes. Hij berispte koningen om hun ongerechtigheid. Niettegenstaande het gevaar dat zijn leven liep, verzwakte hij de waarheid niet op zijn lippen. . . . In deze tijd van een bijna universele afvalligheid roept God Zijn boodschappers op om Zijn wet te verkondigen in de geest en kracht van Elia. Terwijl Johannes de Doper, bij het voorbereiden van een volk op de eerste komst van Christus, hun aandacht vestigde op de Tien Geboden, moeten we, zonder onzeker geluid, de boodschap verkondigen: "Vrees God en geef Hem eer; want het uur van zijn oordeel is gekomen." Met de ernst die Elia de profeet en Johannes de Doper kenmerkte, moeten we ernaar streven om de weg te bereiden voor de tweede komst van Christus. — *The Faith I Live By*, p. 290.

Voor elke generatie heeft God in zijn kerk een speciale waarheid en een speciaal werk. De waarheid die verborgen is voor de wereldse wijzen en verstandigen wordt aan kinderen/ jonge mensen en nederigen onthuld. Het roept op tot zelfopoffering. Het kent gevechten om te vechten en overwinningen om te winnen. Aan het begin zijn zijn voorstanders maar weinig. Door de grote mannen van de wereld en door gevestigde kerken, worden zij tegengewerkt en veracht. Kijk maar naar Johannes de Doper, de voorloper van Christus, die alleen staat om de trots en de gebruiken van de Joodse natie te berispen. Kijk maar naar de eerste verkondigers van het evangelie in Europa. Hoe obscuur, hoe uitzichtloos, leken de missie van de twee tentenmakers, Paulus en Silas, toen zij met hun metgezellen het schip in Troas richting Philippi namen. . . . Bekijk Martin Luthers weerstaan aan de machtige kerk die het meesterwerk vertegenwoordigde van de wijsheid van deze wereld. Kijk hoe hij vasthield aan Gods woord tegenover de keizer en paus, verklarend: "Hier sta ik...; Ik kan niet anders. God zij mijn hulp." Kijk naar Johannes Wesley die Christus en Zijn gerechtigheid predikt te midden van gebruiken, sensualisme en ontrouw. Iemand was beladen met de ellende van de heidense wereld, smekend om het voorrecht om Christus 'boodschap van liefde bij zich te dragen. . . . Zoals in het verleden, worden de speciale waarheden voor deze tijd niet gevonden bij de kerkelijke instellingen, maar bij mannen en vrouwen die niet te geleerd of te wijs zijn om het woord van God te geloven. . . . En in deze laatste generatie moet de gelijkenis van het mosterdzaad een signaal en zegenvierende vervulling bereiken. Het kleine zaadje zal een boom worden. De laatste boodschap van waarschuwing en genade is om "naar elke natie en geslacht en taal" (Openbaring 14:6-14) te gaan "om uit hen een volk te nemen voor zijn naam" (Handelingen 15:14; Openbaring 18:1)). En de aarde zal worden verlicht met Zijn heerlijkheid. — *Christ's Object Lessons*, pp. 78, 79.

Vrijdag 28 juni: Voor verdere studie

Prophets and Kings, "Carmel," pp. 143–154;

The Desire of Ages, "The Voice in the Wilderness," pp. 97–108.